

A zsoltárok könyve

Zsolt. 1.

1 Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére,

2 hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.

3 Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

4 Nem így járnak a bűnösök, hanem úgy, mint a polyva, amelyet szétszór a szél.

5 Ezért nem állhatnak meg a bűnösök az ítélet idején és a vétkesek az igazak közösségében.

6 Mert ismeri az ÚR az igazak útját, a bűnösök útja pedig semmibe vész.

Zsolt. 2.

1 Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

2 Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen:

3 Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket!

4 A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket.

5 Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket:

6 Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!

7 Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá fogadtalak ma téged!

8 Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget.

9 Összetöröd őket vasvesszővel, szétzúzod, mint a cserépedényt!

10 Azért ti, királyok, térjetez észhez, okuljatok, ti bírái a földnek!

11 Félelemmel szolgáljátok az URat, reszketve vígadjatok!

12 Csókoljátok a fiút, hogy meg ne haragudjék, és el ne pusztuljatok az úton. Mert hamar föllángol haragja, de mind boldog, aki hozzá menekül!

Zsolt. 3.

1 Dávid zsoltára, abból az időből, amikor fia, Absolon elől menekült.

2 URam, mily sok ellenségem van, mily sokan támadnak rám!

3 Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.)

4 De te, URam, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem.

5 Hangosan kiáltok az ÚRhoz, és ő meghallgat szent hegyén. (Szela.)

6 Lefekszem, alszom és fölébredok, mert az ÚR támogat engem.

7 Nem félek a sokezernyi néptől, amely körülvevett engem.

8 Állj mellém, URam, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitördeled a bűnösök fogait!

9 Az ÚRtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden! (Szela.)

Zsolt. 4.

1 A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid zsoltára.

2 Hallgass meg, ha hozzá kiáltok, igazságos Istenem! Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgasd meg imámat!

3 Ti emberek! Meddig gyalázzátok dicsőségemet? Meddig szeretitek az üres beszédet, meddig törekedtek még hazugságra? (Szela.)

4 Tudjátok meg, hogy az ÚR csodákat tesz hívével! Meghallgat az ÚR, ha hozzá kiáltok.

5 Ha felindultok is, ne vétkezzetek! Gondolkozzatok el fekvőhelyeteken, és csillapodjatok le! (Szela.)

6 Igaz áldozattal áldoztatok, és bízzatok az ÚRban!

7 Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk!

8 Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk.

9 Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek!

Zsolt. 5.

- 1 A karmesternek: Fúvós hangszerre. Dávid zsoltára.
- 2 Figyelj beszédemre, URam, vedd észre sóhajtozásomat!
- 3 Figyelj hangos kiáltásomra, Istenem, királyom, mert hozzád imádkozom!
- 4 Hallgasd meg szavamat reggel, URam, reggel eléd készülök, és várlak.
- 5 Istenem, te nem leled örömed a bűnben, nem talál otthonra nálad a gonosz.
- 6 Nem állhatnak meg szemed előtt a dicsekvők, gyűlölsz minden gonosztevőt.
- 7 Elpusztítod a hazudozókat; a vérszomjas és álnok embert utálja az ÚR.
- 8 De én bemehetek házádba, mert te nagyon szeretsz engem, és szent templomodban leborulok, mert tisztellek téged.
- 9 Vezess, URam, igazságodban, mert ellenségeim vannak, egyengesd előttem az utat!
- 10 Mert nem jön ki szájukon őszinte szó, belül romlottak, nyitott sír a torkuk, sima a nyelvük.
- 11 Derítsd ki vétküket, Istenem, bukjanak bele fondorlataikba! Taszítsd el őket sok vétkük miatt, mert ellened lázadtak!
- 12 Mind örülnek majd, akik hozzád menekülnek. Örökké ujjonganak, mert oltalmazod őket. Örvendeznek általad, akik szeretik nevedet.
- 13 Mert te, URam, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzzsal.

Zsolt. 6.

1 A karmesternek: Mélyhangú húros hangszerre. Dávid zsoltára.

2 URam, ne feddj meg haragodban, ne ostorozz indulatodban!

3 Kegyelmezz, URam, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, URam, mert reszketnek tagjaim!

4 Lelkem is csupa reszketés, és te, URam, meddig késelel?

5 Fordulj hozzám, URam, mentsd meg életemet, szabadíts meg, mert irgalmas vagy!

6 Mert a halál után nem emlegetnek téged, ki ad hálát neked a sírban?

7 Belefáradtam a sóhajtozásba. Egész éjjel könnyekkel áztatom ágyamat, könnyeimmel öntözöm fekvőhelyemet.

8 Szemem elhomályosodott a bánattól, fénye megtört sok ellenségem miatt.

9 Távozzatok tőlem mind, ti gonosztevők, mert meghallotta az ÚR hangos sírásomat!

10 Meghallgatta könyörgésemet az ÚR, imádságomat elfogadta az ÚR.

11 Megszégyenül, és reszketni fog nagyon minden ellenségem, meghátrál, és megszégyenül egy pillanat alatt!

Zsolt. 7.

- 1 Dávid éneke, amelyet a benjámini Kús miatt énekelt az ÚRnak.
- 2 URam, Istenem, hozzád menekülök! Szabadíts meg üldözőimtől, és ments meg engem,
- 3 hogy szét ne tépjenek, mint az oroszlán, szét ne szaggassanak menthetetlenül.
- 4 URam, Istenem, ha ilyeneket tettem: ha álnokságot követtem el,
- 5 ha rosszul bántam jóakarómmal, ha kifosztottam, aki ok nélkül bántott,
- 6 akkor ellenség üldözzön, és érjen utol engem, tiporja földre életemet, tapossa porba dicsőségemet! (Szela.)
- 7 URam, lépj elő haragodban, szállj szembe dühös ellenségeimmel! Kelj föl, szolgáltsd igazságot nekem!
- 8 Gyülekezzenek köréd a népek, te pedig foglalj helyet fölöttük a magasban!
- 9 Az ÚR ítéletet tart a népek fölött. Adj nekem igazat, URam, hiszen igaz és feddhetetlen vagyok!
- 10 Vess véget a bűnösök gazságának, és bátorítsd az igazat, szívek és vesék vizsgálója, igazságos Isten!
- 11 Az én pajzsom az Isten, aki megszabadítja a tiszta szívűeket.
- 12 Igaz bíró az Isten, olyan Isten, aki mindennap büntethet.
- 13 Már megint kardját élesíti a gonosz, íját feszíti, és céloz.
- 14 Pedig őt találja el a halálos fegyver, a tüzes nyilak, amelyeket készít.
- 15 Ha rosszakarat fogamzik meg benne, nyomorúságot hordoz, és csalódást szül!
- 16 Vermet ás, jó mélyet, de maga esik a gödörbe, melyet készített.
- 17 Visszahárul fejére a nyomorúság, erőszakossága saját fejére száll.
- 18 Hálát adok az ÚRnak, mert igaz ő, zengem a felséges ÚR nevét.

Zsolt. 8.

1 A karmesternek: "A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.

2 Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet!

3 Gyermek és csecsemők szája által is építet hatalmat ellenfeiddel szemben, hogy elnémítsd az ellenséget és a bosszúállót.

4 Ha látom az eget, kezdet alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél,

5 micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?

6 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.

7 Úrrá tetted kezdet alkotásain, mindent a lába alá vetettél:

8 a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is,

9 az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak.

10 Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

Zsolt. 9.

- 1 A karmesternek: "A fiú halála" kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.
- 2 Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet.
- 3 Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó Felséges!
- 4 Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted.
- 5 Mert igazságot szolgáltatottál ügyemben, trónodra ültél mint igaz bíró.
- 6 Megdorgáltad a népeket, semmivé tetted a bűnösöket, eltörölted nevüket mindörökre!
- 7 Vége van az ellenségnek! Feldúltad városaikat, hogy örökké romokban heverjenek, még emléküik is kiveszett.
- 8 De az ÚR örökké trónján ül, fölállította bírói székét.
- 9 Igazságosan bíraskodik a világ fölött, részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket.
- 10 Az elnyomottak menedéke az ÚR, menedék a nyomorúság idején.
- 11 Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, URam, azokat, akik hozzád folyamodnak.
- 12 Zengjete az ÚRnak, aki a Sionon lakik, mondjátok el a népeknek felséges tetteit!
- 13 Mert számon kéri a vérontást, emlékezik rá, nem feledkezik meg a nyomorultak jajkiáltásáról.
- 14 Légy kegyelmes, URam, lásd meg, mily nyomorult lettem gyűlölöim miatt! Te emelhetsz föl a halál kapujából,
- 15 hogy elbeszélhessem sok dicső tettedet Sion leányának kapuiból, és vigadhassak, mert megszabadítottál!
- 16 Maguk ásta gödörbe zuhantak a népek, rejtett hálójuk fogta meg lábukat.
- 17 Megismertette magát az ÚR, igazságot szolgáltatott. A bűnöst saját kezének műve ejti csapdába. (Közjáték. Szela.)
- 18 A holtak hazájába kerülnek a bűnösök, minden olyan nép, amely elfelejti Istent.
- 19 Nem marad örökre elfelejtve a szegény, nem vész el végleg a nyomorultak reménye.
- 20 Ne engedd, URam, hogy erőszakoskodjanak az emberek! Álljanak eléd ítéletre a népek!
- 21 Kelts bennük félelmet, URam, hadd tudják meg a népek, hogy ők csak emberek! (Szela.)

Zsolt. 10.

- 1 URam, miért állsz oly távol, miért rejtőzöl el a szükség idején?
- 2 A bűnösök gögjükben üldözik a nyomorultat, de saját ármánykodásuk ejti el őket.
- 3 Dicsekszik kapzsiságával a bűnös, és áldást mond a haszonleső, de ezzel megcsúfolja az URat.
- 4 Fennhéjázva mondja a bűnös: Nem lesz számonkérés, nincs Isten! Ez minden gondolata.
- 5 Útjai mindenkor eredményesek, azt hiszi, hogy messze van ítéleted, semmibe veszi ellenségeit.
- 6 Azt mondja magában: Nem rendülök meg, nemzedékek váltják egymást, de engem nem ér baj.
- 7 Szája tele van átokkal, csalással és durvasággal, nyelve nyomorúságot és bajt okoz.
- 8 Ólálkodik a házak körül, titokban meggyilkolja az ártatlant, szemé a gyámoltalant figyeli.
- 9 Lesben áll rejtekhelyén, mint oroszlán a bozótban. Lesi, hogy elragadhassa a nyomorultat. Kiveti hálóját, és elragadja a nyomorultat.
- 10 Szétzúzza, levágja a gyámoltalanokat, ha a körmei közé jutnak.
- 11 Azt mondja magában: Elfelejtett az Isten, eltakarta arcát, nem lát meg soha!
- 12 Állj elő, URam, emeld föl kezedet, Istenem! Ne feledkezz meg a nyomorultakról!
- 13 Miért vetheti meg Istent a bűnös? Miért mondhatja magában: Nem lesz számonkérés?!
- 14 Pedig te látod a vést és a bánatot, rátekintesz, és kezedben tartod. Rád bízhatja magát a gyámoltalan, az árvának te vagy a segítője.
- 15 Törd össze a bűnös hatalmát, a gonosztól kérd számon bűnét, hogy nyoma se maradjon!
- 16 Király lesz az ÚR mindörökké, a pogányok pedig kivesznek országából.
- 17 Az alázatosok kívánságát meghallgatod, URam. Megerősíted szívüket, feléjük fordítod füledet,
- 18 véded az árva és elnyomott ügyét, hogy ne hatalmaskodják többé senki a földön.

Zsolt. 11.

1 A karmesternek: Dávidé. Az Úrhoz menekülök. Hogyan mondhatjátok nekem: Menekülj a hegyre, mint a madár?!

2 Mert a bűnösök már feszítik az íjat, rátették a nyilat a húrra, hogy titokban rálőjenek a tiszta szívűekre.

3 Ha az alapfalakat is lerombolják, mit tehet az igaz ember?

4 Az ÚR ott van szent templomában, az ÚR, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket.

5 Az ÚR megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti.

6 Hullasson a bűnösökre kénköves, tüzes parazsat, perzselő szél legyen osztályrészük!

7 Bizony, igaz az ÚR, igaz tetteket szeret; a becsületes emberek meglátják arcát.

Zsolt. 12.

1 A karmesternek: Mély hangra. Dávid zsoltára.

2 Segítség, Úram, mert elfogytak a kegyesek, eltűntek a hívek az emberek közül.

3 Hazug módon beszélnek egymással, sima szájjal, kétszínűen beszélnek.

4 Irtson ki az ÚR minden sima száját és nagyokat mondó nyelvet!

5 Mert ezt mondják: Győzzük nyelvvel, segít rajtunk a szánk, ki lehetne úrrá rajtunk?

6 Most már fölkelek - mondja az ÚR - a nyomorultak elnyomása, a szegények sóhajtása miatt, és szabadulást adok az arra vágyódnak.

7 Az ÚR ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földbe vájt formába öntöttek.

8 Úram, te megtartod ígéreteidet, minket pedig megoltalmazol ettől a nemzedéktől mindenkor,

9 még ha bűnösök járkálnak is körülöttünk, és az alávalóságot magasztalják is az emberek.

Zsolt. 13.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Meddig tart ez, URam? Végképp megfeledkeztél rólam? Meddig rejtet el orcádat előlem?

3 Meddig kell magamban tanakodnom, és bánkódnom szívemben naponként? Meddig kerekedhetik fölém ellenségem?

4 Tekints rám, hallgass meg, URam, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom!

5 Ne mondhassa ellenségem: Végeztem vele! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom!

6 Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az ÚRnak, mert jót tett velem.

Zsolt. 14.

1 A karmesternek: Dávidé. Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót.

2 Az ÚR letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent?

3 Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.

4 Nem tudja a sok gonosztevő, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik - de az ÚRhoz nem kiáltanak -

5 hogy majd egyszer nagyon megrettennek, mert Isten az igaz nemzedékkel van!

6 A nyomorult tervét csúffá tennétek, de az ÚR az ő oltalma!

7 Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor az ÚR jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsolt. 15.

1 Dávid zsoltára. URam, ki lehet sátrának vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden?

2 Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól;

3 nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára.

4 Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik az URat félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is.

5 Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.

Zsolt. 16.

- 1 Dávid bizonyágtétele. Tarts meg engem, Istenem, mert hozzád menekültem!
- 2 Ezt mondom az ÚRnak: Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem.
- 3 A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségesegekben telik minden kedvem.
- 4 Sok fájdalmuk lesz azoknak, akik máshoz csatlakoznak. Nem mutatok be nekik vérrel kevert italáldozatot, még nevüket sem veszem ajkamra.
- 5 URam, te vagy osztályrészem és poharam, te tartod kezemben sorsomat.
- 6 Osztályrészem kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem.
- 7 Áldom az URat, mert tanácsot ad nekem, még éjszaka is figyelmeztet bensőm.
- 8 Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van.
- 9 Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, testem is biztonságban van.
- 10 Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved leszálljon a sírba.
- 11 Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.

Zsolt. 17.

1 Dávid imádsága. URam, hallgasd meg igaz ügyemet, figyelj esedezéseimre! Ügyelj imádságomra, mert ajkam nem csalárd.

2 Tőled jön felmentő ítéletem, hiszen látja szemed az igazságot.

3 Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon.

4 Bármit tettek az emberek, én a te beszédedre figyelve őrizkedtem az erőszakosok útjától.

5 Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim.

6 Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet!

7 Tégy csodát híveddel, mert te megszabadítod azokat, akik jobbodhoz menekülnek támadóik elől.

8 Őrizz engem, mint szemed fényét, rejts el szárnyaid árnyékába

9 a bűnösök elől, akik erőszakoskodnak velem, halálos ellenségeim elől, akik körülfognak.

10 Konok szívük elzárkózik, szájuk gőgösen beszél.

11 Lépten-nyomon körülvesznek, arra igyekeznek, hogy földre terítsenek.

12 Olyanok, mint a zsákmányra vágyó oroszlán és a rejtekében lapuló oroszlánkölyök.

13 Lépj elő, URam! Szállj szembe vele, és terítsd le! Ments meg engem kardoddal a bűnösöktől!

14 Ments meg kezeddal az emberektől, a világ embereitől, URam, akik kiveszik részüket az életből! Töltsd meg hasukat azzal, amit nekik tartogatsz, lakjanak jól vele a fiaik is, és ami megmarad, hagyják gyermekeikre!

15 Én pedig meglátom orcádat, mint igaz ember, öröm tölt el, ha meglátlak, amikor fölélbredek.

Zsolt. 18.

1 A karmesternek: Dávidé, az ÚR szolgájáé, aki akkor mondta el ennek az éneknek a szavait az ÚRnak, amikor valamennyi ellensége hatalmából és Saul kezéből kimentette őt az ÚR.

2 Ezt mondta: Szeretlek, URam, erősségem!

3 Az ÚR az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadítóm, fellegváram!

4 Az ÚRhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.

5 Körülvettek a halál kötelei, pusztító áradat rettent engem.

6 A sír kötelei fonódtak rám, a halál csapdái meredtek rám.

7 Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, segítségért kiáltottam Istenemhez.

Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott.

8 Megrendült és rengett a föld, a hegyek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt.

9 Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne.

10 Lehajlította az eget, és leszállt, homály volt lába alatt.

11 Kerúbon ülve repült, szelek szárnyán suhant.

12 A sötétséget tette rejtekévé maga körül, mint egy sátrat, a sötét vizeket, a gomolygó fellegeket.

13 Az előtte levő fényzönből előtörtek fellegei jégesővel és tüzes parázzsal.

14 Dörgött az ÚR az égben, mennydörgött a Felséges jégesővel és tüzes parázzsal.

15 Kilőtte nyilait, és szétszórta, tömérdek villámot röpített ki.

16 Láthatóvá váltak a vizek medrei, és feltáruktak a világ alapjai dorgálásodtól, URam, haragod szelének fúvásától.

17 Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből kihúzott engem.

18 Megmentett engem erős ellenségemtől, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam.

19 Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom.

20 Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.

21 Igazságom szerint bánt velem az ÚR, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem.

22 Hiszen vigyáztam az ÚR útjára, és nem hagytam el hűtlenül az Istent.

23 Minden törvényére ügyeltem, és rendelkezéseitől nem tértem el.

24 Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a bűntől.

25 Igazságom szerint jutalmazott meg az ÚR, kezem tisztasága szerint, amit jól lát.

26 A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen.

27 A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.

28 A nyomorult népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod.

29 Mert te gyújtasz nekem mécsest, URam, fénysugarat ad nekem Istenem a sötétségben.

30 Veled a rablóknak is nekironatok, ha Isten segít, a falon is átugrom.

31 Az Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színigaz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.

32 Van-e Isten az ÚRon kívül? Van-e kőszikla Istenünkön kívül?

33 Isten ruház föl engem erővel, ő teszi tökéletessé utamat.

34 Olyanná teszi lábamat, mint a szarvasoké, magaslatokra állít engem.

35 Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim ércíjat feszítenek.

36 Oltalmazó pajzsodat adtad nekem, jobbod támogat engem, sokszor lehajoltál hozzám.

37 Biztossá teszed lépteimet, és nem inognak bokáim.

38 Üldözöm, és utolérem ellenségeimet, nem térek vissza, míg nem végzek velük.

39 Szétzúgom őket, nem tudnak fölkelni, lábam elé hullanak.

40 Fölruháztál erővel a harcra, térdre kényszerítetted támadóimat.

41 Megfutamítottad ellenségeimet, és gyűlölőimet elpusztíthattam.
42 Kiáltoznak, de nincs szabadító, az ÚRhoz kiáltanak, de nem válaszol.
43 Összezúgom őket, mint a szélhordta port, széttaposom, mint az utca sarát.
44 Megmentesz engem a lázadó néptől, népek fejévé teszel engem. Olyan nép szolgál
nekem, amelyhez nem volt közöm.
45 Engedelmesen hallgatnak rám, idegenek hízelegnek nekem,
46 mert elepedtek az idegenek, és reszketve jönnek elő rejtekükből.
47 Él az ÚR, áldott az én kősziklám, magasztaltassék szabadító Istenem!
48 Bosszút áll értem az Isten, és népeket rendel alám.
49 Megmentesz ellenségeimtől, sőt támadóim fölé emelsz, és megszabadítasz az
erőszakoskodóktól.
50 Ezért magasztallak, URam, a népek között, zsoltárt éneklek nevednek.
51 Nagy győzelmet ad ő királyának, hűséges marad fölkenyéhez, Dávidhoz és utódaihoz
örökké.

Zsolt. 19.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

3 Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.

4 Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik,

5 mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Sátrat készített a napnak,

6 amely mint vőlegény jön ki szobájából, örül, mint egy hős, hogy futhat pályáján.

7 Elindul az ég egyik szélétől, átível a másik széléig, nincs rejtve melege elől semmi.

8 Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az ÚR intő szava határozott, bölccsé teszi az együgyűt.

9 Az ÚR rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az ÚR parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.

10 Az ÚR félelme tiszta, megmarad örökké. Az ÚR döntései igazak, mindenben igazságosak,

11 kívánatosabbak az aranynál, sok színaranynál is, édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is.

12 Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges.

13 A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne büntess meg!

14 A kevélységtől is tartsd távol szolgádat, ne uralkodjék rajtam. Akkor feddhetetlen maradok, sok bűntől mentesen.

15 Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, URam, kősziklám és megváltóm!

Zsolt. 20.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Hallgasson meg téged az ÚR a veszedelem napján, legyen oltalmad Jákób Istenének neve!

3 Küldjön neked segítséget szentélyéből, erősítsen a Sionról!

4 Gondoljon sok ételáldozatodra, égőáldozatodat fogadja szívesen. (Szela.)

5 Adja meg szíved vágyát, teljesítse minden tervedet!

6 Akkor örvendezünk győzelmednek, és zászlót emelünk Istenünk nevében. Teljesítse az ÚR minden kérésedet!

7 Jól tudom, hogy az ÚR győzelmet ad felkentjének, felel neki szent egéből győzelmes jobbának hőstetteivel.

8 Ezek a harci kocsikat, amazok a lovakat emlegetik dicsekedve, mi pedig Istenünknek, az ÚRnak a nevét.

9 Ők térdre rognak és elesnek, mi pedig felkelünk és talpon maradunk.

10 URam, segítsd meg a királyt! Hallgass meg minket, ha hozzád kiáltunk!

Zsolt. 21.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 URam, a te erődnek örül a király. Mennyire ujjong, hogy megsegítetted!

3 Megadtad neki szíve kívánságát, ajka óhajtását nem tagadtad meg. (Szela.)

4 Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel.

5 Életet kért tőled, és megadtad neki, hosszú életet, örökké tartót.

6 Nagy a dicsősége, mert megsegítetted, fenséget és méltóságot adtál neki.

7 Bizony, áldottá teszed örökre, megvidámítod őt, örülhet előtted.

8 Bízik a király az ÚRban, szereti a Felséges, ezért nem tántorodik meg.

9 Kezed utoléri minden ellenségedet, jobbod utoléri gyűlölőidet.

10 Olyanokká teszed őket, mint a tüzes kemence, ha megjelenysz, URam. Haragod elnyeli őket, és tűz emészti meg.

11 Magzataikat kipusztítod a földről, utódaikat az emberek közül.

12 Ha rosszat forralnak ellened, és csejt szőnek, nem mennek semmire,

13 mert megfutamítod őket, célba veszed íjaddal.

14 Mutasd meg hatalmadat, URam! Mi pedig énekelünk, zsoltárt zengünk hatalmas tetteidről!

Zsolt. 22.

- 1 A karmesternek: "A hajnali szarvas" kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.
- 2 Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el? Távolság van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!
- 3 Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni.
- 4 Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei.
- 5 Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket.
- 6 Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg.
- 7 De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép.
- 8 Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyeszti, fejüket csóválják:
- 9 Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte!
- 10 Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin.
- 11 Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem.
- 12 Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen!
- 13 Hatalmas bikák vettek körül, bekerítették a básáni bivalyok.
- 14 Föltátották rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroslán.
- 15 Szétfolytam, mint a víz, kificamodtak a csontjaim. Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben.
- 16 Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt, a halál porába fektettél.
- 17 Mert kutyák vettek körül engem, gonoszok bandája kerített be, átlukasztották kezemet, lábamat.
- 18 Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám.
- 19 Megosztognak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek.
- 20 Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre!
- 21 Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából!
- 22 Szabadíts meg az oroslán szájából, és a bivalyok szarvai közül, engem, nyomorultat!
- 23 Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben.
- 24 Kik az URat félték, dicsérik őt, Jákób utódai, mind dicsőítétek őt! Rettegjetek tőle Izráel utódai mind!
- 25 Mert nem veti meg, és nem utálja a nyomorult nyomorúságát, nem rejti el orcáját előle, segélykiáltását meghallgatja.
- 26 Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt.
- 27 Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az URat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor!
- 28 A föld határáig mindenkinek eszébe jut az ÚR, és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép.
- 29 Mert az ÚR a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken.
- 30 Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani.
- 31 Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek.
- 32 Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.

Zsolt. 23.

1 Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.

2 Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.

3 Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

4 Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

5 Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

6 Bizony, jóságod és szereteted kíséri életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.

Zsolt. 24.

1 Dávid zsoltára. Az ÚR é a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.

2 Mert ő vetette meg alapját a tengereken, ő rögzítette a folyókon.

3 Ki mehet föl az ÚR hegyére, és ki állhat meg szent helyén?

4 Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, aki nem sóvárog hiábavalóság után, és nem esküszik hamisan.

5 Áldást nyer az ilyen az ÚRtól, igazságot a szabadító Istentől.

6 Ilyen az a nemzedék, amely hozzá folyamodik, akik Jákób Istenének orcáját keresik.
(Szela.)

7 Emeljétek föl fejetekeket, ti kapuk, emelkedjétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

8 Ki az a dicső király? Az erős és hatalmas ÚR, az ÚR, aki hatalmas a harcban.

9 Emeljétek föl fejetekeket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

10 Ki az a dicső király? A Seregek URa, ő a dicső király! (Szela.)

Zsolt. 25.

- 1 Dávidé. URam, hozzád emelkedem lélekben!
- 2 Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim!
- 3 Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled!
- 4 Utaidat, URam, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!
- 5 Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.
- 6 Gondolj, URam, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.
- 7 Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám, mert te jóságos vagy, URam!
- 8 Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.
- 9 Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.
- 10 Az ÚR minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.
- 11 A te nevedért, ó URam, bocsásd meg bűneimet, mert sok van!
- 12 Azt az embert, aki féli az URat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.
- 13 Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet.
- 14 Közösségben van az ÚR az őt félőkkel, szövetségére tanítja őket.
- 15 Szemem állandóan az ÚRra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.
- 16 Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok.
- 17 Enyhítsd szívem szorongását, szorult helyzetemből szabadíts ki!
- 18 Lásd meg nyomorúságomat és gyötrődésemet, és bocsásd meg minden vétkemet!
- 19 Nézd, mennyi ellenségem van! Gyűlölnek kegyetlen gyűlölettel.
- 20 Tartsd meg életemet, ments meg, ne szégyenüljek meg, mert hozzád menekültem!
- 21 Feddhetetlen becsület őrizzen engem, mert benned reménykedem.
- 22 Szabadítsd ki, ó Isten, Izráelt minden nyomorúságából!

Zsolt. 26.

- 1 Dávidé. URam, szolgáltass nekem igazságot, mert feddhetetlenül éltem, az ÚRban bíztam ingadozás nélkül!
- 2 Vizsgáld meg, URam, és próbáld meg, kutasd át szívemet-lelkemet!
- 3 Mert hűséged szemem előtt van, igazságod szerint járok-kelek.
- 4 Nem ülök hitvány emberek közé, alattomosokkal nem járok együtt.
- 5 Gyűlölöm a gonoszok társaságát, nem ülök le a bűnösök közé.
- 6 Ártatlan vagyok, megmosom kezemet, úgy járom körül oltárodát, URam,
- 7 hangos hálaéneket zengve, felsorolva sok csodatettedet.
- 8 URam, szeretem házádat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét.
- 9 Ne ragadd el lelkemet a vétkesekkel, életemet a vérontókkal együtt,
- 10 akiknek a keze tele van gyalázattal, jobbjuk megvesztegetéssel.
- 11 Hiszen én feddhetetlenül élek, válts meg, és könyörülj rajtam!
- 12 Lábam biztos talajon áll, áldom az URat a gyülekezetben.

Zsolt. 27.

- 1 Dávidé. Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?
- 2 Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek.
- 3 Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.
- 4 Egy dolgot kérek az ÚRtól, azért esedezem: hogy az ÚR házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az ÚR, és gyönyörködhessem templomában.
- 5 Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kősziklára helyez engem.
- 6 Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az ÚR sátrában, és éneket zengek az ÚRnak.
- 7 Halld meg, URam, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!
- 8 Ha ezt mondod: Járuljatok színem elé! - szívem így válaszol: Színed elé járulok, URam!
- 9 Ne rejtse el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgádat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!
- 10 Ha apám, anyám elhagyna is, az ÚR magához fogad engem.
- 11 URam, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen, mert ellenségeim vannak!
- 12 Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek.
- 13 De én hiszem, hogy még meglátom az ÚR jóságát az élők földjén.
- 14 Reménykedj az ÚRban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az ÚRban!

Zsolt. 28.

1 Dávidé. Téged hívlak, Úram, kösziklám, ne fordulj el tőlem némán! Mert ha némán elfordulsz, hasonló leszek a sírba roskadókhhoz.

2 Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé.

3 Ne sorolj a bűnösök és gonosztevők közé, akik békésen beszélnek embertársaikkal, de rossz szándék van a szívükben.

4 Fizess meg nekik tetteik szerint, gonosz cselekedeteik szerint! Kezük munkája szerint fizess meg nekik, torold meg rajtuk, amit elkövettek!

5 Mivel nem figyelnek az ÚR tetteire, sem kezének munkájára, lerombolja, nem építi őket.

6 Áldott az ÚR, mert meghallgatta esedező hangomat.

7 Erőm és pajzsom az ÚR, benne bízik szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.

8 Az ÚR az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje.

9 Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké!

Zsolt. 29.

1 Dávid zsoltára. Magasztaljátok az URat, ti mennyei lények, magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!

2 Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben!

3 Az ÚR hangja zeng a vizek fölött, mennydörög a dicsőséges Isten, az ÚR, a nagy vizek fölött.

4 Az ÚR hangja hatalmas, az ÚR hangja fenséges.

5 Az ÚR hangja cédrusokat tördel, összetöri az ÚR a Libánon cédrusait.

6 A Libánon ugrál miatta, mint egy borjú, és a Szirjón, mint egy bivalyborjú.

7 Az ÚR hangjára lángok törnek elő.

8 Az ÚR hangja megremegteti a pusztát, megremegteti az ÚR Kádés pusztáját.

9 Az ÚR hangja megriasztja a szarvasokat, letarolja az erdőket. Templomában mindenki őt dicsőíti.

10 Az ÚR trónol az áradat fölött, ott trónol az ÚR, az örökkévaló király.

11 Az ÚR erőt ad népének, az ÚR megáldja népét békeséggel.

Zsolt. 30.

1 Zsoltár, templomszentelési ének. Dávidé.

2 Magasztallak, URam, mert megmentettél. Nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek bajomon.

3 URam, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem.

4 URam, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba.

5 Zengjete az ÚRnak, ti hívei, magasztaljátok szent nevét!

6 Mert csak egy pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme. Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás.

7 Míg jó dolgom volt, azt gondoltam: Nem tántorodom meg soha.

8 URam, kegyelmedből hatalmas hegyre állítottál. De ha elrejtetted orcádat, én megrettentem.

9 Hozzád kiáltok, URam! Így esedezem az ÚRhoz:

10 Mit használ neked a vérem, ha leszálok a sírgödörbe? Hálát ad-e neked, aki porrá lett, hirdeti-e hűségedet?

11 Hallgass meg, URam, kegyelmesen, légy segítségemre, URam!

12 Gyászomat öröme fordítottad, leoldoztad gyászruhámot, és örömbé öltöztettél.

13 Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, URam, Istenem!

Zsolt. 31.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Hozzád menekülök, URam, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan!

3 Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam!

4 Mert te vagy az én sziklaváram; vezess, és terelgess engem nevedért!

5 Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem.

6 Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, URam, igaz Isten!

7 Gyűlölöm a hazug bálványok híveit, mert én csak az ÚRban bízom.

8 Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait.

9 Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat.

10 Légy kegyelmes, URam, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem.

11 A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak.

12 Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán, elfutnak előlem.

13 Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy.

14 Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni az életemet.

15 De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy Istenem!

16 Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből!

17 Ragyogjon rá orcád szolgádra, segíts rajtam hűségesen!

18 URam, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged! Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak hazájában!

19 Némuljanak el a hazug ajkak, amelyek kihívóan, gőgösen és megvetően beszélnek az igazról!

20 Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára.

21 Jól elrejtéd őket magadnál az emberek áskálódása elől. Megőrzöd őket sátradbán a perlekedő nyelvektől.

22 Áldott az ÚR, aki csodálatos hűséggel bánt velem az ostromlott városban!

23 Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könyörgő szavamat, amikor hozzád kiáltottam segítségért.

24 Szeressétek az URat, ti hívei mind! Az állhatatosokat megtartja az ÚR, de kamatostul megfizet a gőgösöknek.

25 Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az ÚRban reménykedtek!

Zsolt. 32.

- 1 Dávid tanítókölteménye. Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.
- 2 Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.
- 3 Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett.
- 4 Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.)
- 5 Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem. (Szela.)
- 6 Ezért hozzád imádkozzék minden hívő, amíg megtalálhat. Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el őt.
- 7 Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól, körülveszel a szabadulás örömeivel. (Szela.)
- 8 Bölccsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.
- 9 Ne legyetek olyan oktalanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád.
- 10 Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bízik az ÚRban, azt ő szeretettel veszi körül.
- 11 Örüljete az ÚRnak, ujjongjatok, ti igazak! Vigadjatok mind, ti igaz szívűek!

Zsolt. 33.

- 1 Vigadjatok az ÚRban, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret.
- 2 Adjatok hálát az ÚRnak citeraszóval, tízhúrú lanttal zengjétek neki!
- 3 Énekeljétek neki új éneket, szépen zengjenek hangszereitek!
- 4 Mert az ÚR igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik.
- 5 Szereti az igaz ítéletet, az ÚR szeretetével tele van a föld.
- 6 Az ÚR igéje alkotta az eget, egész seregét szájának lehelete.
- 7 Gáttal torlaszolta el a tenger vizét, mederbe zárta hullámainak.
- 8 Féljen az ÚRtól az egész föld, rettegjen tőle a világ minden lakója,
- 9 mert amit ő mondott, meglett, és amit parancsolt, előállott.
- 10 Semmivé teszi az ÚR a nemzetek tervét, megghiúsítja a népek szándékait.
- 11 De az ÚR terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.
- 12 Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.
- 13 Letekint a mennyből az ÚR, és lát minden embert.
- 14 Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.
- 15 Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tettüket.
- 16 Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst.
- 17 Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.
- 18 De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.
- 19 Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.
- 20 Lelkünk az URat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.
- 21 Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.
- 22 Maradjon velünk, URam, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!

Zsolt. 34.

- 1 Dávidé, abból az időből, amikor eszelősnek tette magát Abimeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment.
- 2 Áldom az URat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.
- 3 Az ÚRral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek.
- 4 Hirdessétek velem az ÚR nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!
- 5 Az ÚRhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegtem.
- 6 Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.
- 7 Kiáltott a nyomorult; az ÚR meghallgatta, és minden bajából kiszabadította.
- 8 Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.
- 9 Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.
- 10 Féltétek az URat, ti szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők.
- 11 Az oroszlánok is sínylődnek, és éheznek, de akik az ÚRhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.
- 12 Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az ÚR félelmére.
- 13 Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni?
- 14 Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot!
- 15 Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt!
- 16 Az ÚR szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat.
- 17 Az ÚR a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről.
- 18 Akik az ÚRhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimentti őket minden bajból.
- 19 Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.
- 20 Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimentti az ÚR.
- 21 Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.
- 22 Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat.
- 23 Az ÚR megváltja szolgálai életét, és nem kell bűnhődnie senkinek, aki hozzá menekül.

Zsolt. 35.

- 1 Dávidé. Perelj, URam, a velem perlőkkel, harcolj az ellenem harcolókkal!
- 2 Ragadj pajzsot, vértet, és siess segítségemre!
- 3 Végy elő lándzsát, csatabárdot üldözöm ellen! Szólj így hozzám: Én megsegítlek téged!
- 4 Érje szégyen és gyalázat azokat, akik életemre törnek! Hátráljanak meg, és piruljanak, akik rosszat terveznek ellenem!
- 5 Legyenek olyanok, mint a szélhordta polyva. Az ÚR angyala szórja szét őket!
- 6 Legyen útjuk sötét és síkos, az ÚR angyala üldözze őket!
- 7 Mert ok nélkül vetették ki rám hálójukat, ok nélkül ástak vermet nekem.
- 8 Érje őket váratlan veszedelem, fogja meg őket a háló, amelyet kivetettek, ők maguk essenek gödörbe!
- 9 Én pedig ujjongok az ÚRnak, és örvendezek szabadításának.
- 10 Minden porcikám ezt mondja: Ki volna hozzád fogható, URam? Mert megmented a nyomorultat az erőszakostól, a nyomorultat és szegényt a fosztogatótól.
- 11 Hamis tanúk állnak elő, olyanról faggatnak, amiről nem tudok.
- 12 Rosszal fizetnek a jóért, életemre törnek.
- 13 Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam.
- 14 Úgy jártam-keltem, mintha barátomról, testvéremről lett volna szó, mély bánatba merültem, mint aki anyját gyászolja.
- 15 De mikor én meginogtam, örömben összegyűltek. Összegyűltek körülöttem mint idegenek és ismeretlenek, szitkozódnak szünet nélkül.
- 16 Elvetemülten gúnyolódnak, acsarkodnak ellenem.
- 17 Uram, meddig nézed el ezt? Ments meg engem az ordítózóktól, életemet az oroslánoktól!
- 18 Magasztallak a nagy gyülekezetben, hatalmas nép között dicsérlek.
- 19 Ne engedd, hogy kinevessenek hazug ellenségeim, és összekacsintassanak, akik ok nélkül gyűlölnék.
- 20 Mert nem jó szándékkal beszélnek, csalárd dolgokat terveznek azok ellen, akik szelíden élnek a földön.
- 21 Feltátották rám szájukat, hahotázva mondják rólam: Saját szemünkkel láttunk!
- 22 Láttad mindezt, URam! Ne hallgass, Uram, ne légy távol tőlem!
- 23 Serkenj fel, ébredj, tégy igazságot peremben, Uram, Istenem!
- 24 Ítéld meg igazságod szerint, URam, Istenem, ne engedd, hogy kinevessenek!
- 25 Ne mondassák magukban: Ez az, ezt akartuk! Ne mondassák: Végeztünk vele!
- 26 Szégyenkezve piruljon mindenki, aki örül bajomnak! Szégyen és gyalázat borítsa azokat, akik dölyfösek velem szemben!
- 27 Ujjongjanak, örüljenek, akik igazamat kívánják! Beszéljék mindenkor, hogy nagy az ÚR, aki szolgálja javát akarja.
- 28 Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet minden nap.

Zsolt. 36.

- 1 A karmesternek: Az ÚR szolgájáé, Dávidé.
- 2 A bűnös ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem,
- 3 sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani.
- 4 Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni.
- 5 Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat.
- 6 URam, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig.
- 7 Igazságod olyan, mint a hatalmas hegyek, ítéleteid, mint a nagy mélység, embert és állatot megtartasz, URam.
- 8 Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.
- 9 Dúslakodnak házad bőségében, örömet árasztasz rájuk, mint patakot.
- 10 Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.
- 11 Maradj hűséges a téged szeretőkhöz, igazságos a tiszta szívűekhez.
- 12 Ne taposson rám a gőgösök lába, ne tegyen bujdosóvá a bűnösök keze!
- 13 Majd elbuknak a gonosztevők, elterülnek, nem tudnak fölkelni.

Zsolt. 37.

- 1 Dávidé. Ne indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre!
- 2 Mert hamar elhervadnak, mint a fű, elfonnyadnak, mint a zöld növények.
- 3 Bízzál az ÚRban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz.
- 4 Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit!
- 5 Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik:
- 6 világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít.
- 7 Légy csendben, és várj az ÚRra! Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja!
- 8 Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz!
- 9 Mert a gonoszok kipusztulnak, de akik az ÚRban reménykednek, azok öröklik a földet.
- 10 Egy kis idő még, és nem lesz meg a bűnös, körül nézel, de nyomát sem találsz.
- 11 Az alázatosak öröklik a földet, és teljes békességet élveznek.
- 12 Ármánykodik a bűnös az igaz ellen, és acsarkodik ellene.
- 13 Az Úr nevet rajta, mert látja, hogy eljön majd a napja.
- 14 Kardot rántanak a bűnösök, kifeszítik íjukat, hogy elejtsék a nyomorultat és a szegényt, levágják az egyenes úton járókat.
- 15 De kardjuk saját szívüket járja át, és íjaik összetörnek.
- 16 Többet ér a kevés az igaznak, mint a gazdagság a sok bűnösnek.
- 17 Mert a bűnösök karja összetörik, de az igazakat támogatja az ÚR.
- 18 Ismeri az ÚR a feddhetetlenek életét, és örökségük megmarad örökké.
- 19 Nem szégyenülnek meg a gonosz időben sem, jóllaknak az éhínség napjaiban is.
- 20 De megsemmisülnek a bűnösök, elenyésznek az ÚR ellenségei, mégha olyanok is, mint a viruló rétek, füstként enyésznek el.
- 21 Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó.
- 22 Akiket megáld az ÚR, öröklik a földet, akiket megátkoz, elpusztulnak.
- 23 Az ÚR irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki.
- 24 Ha elesik is, nem marad fekvé, mert az ÚR kézen fogja.
- 25 Gyermeke voltam, meg is öregedtem, de nem láttam, hogy elhagyatottá lett az igaz, sem azt, hogy gyermeke koldussá vált.
- 26 Mindenkori könyörül, és kölcsönad, gyermeke áldott lesz.
- 27 Kerüld a rosszat, tégy jót, és itt lakhatsz mindvégig.
- 28 Mert az ÚR szereti a jogosságot, és nem hagyja el híveit. Megőrzi őket mindenkor, a bűnösök utódait pedig kiirtja.
- 29 Az igazak öröklik a földet, és ott laknak mindvégig.
- 30 Bölcsen beszél az igaznak a szája, és a nyelve igazat mond.
- 31 Isten törvénye van a szívében, nem ingadoznak léptei.
- 32 Leselkedik a bűnös az igazra, és meg akarja ölni.
- 33 De az ÚR nem hagyja, hogy kezébe kerüljön, és nem engedi, hogy bűnösként elítéljék.
- 34 Reménykedj az ÚRban, maradj az ő útján! Ő felmagasztal, és öröklöd a földet; meglátod, hogy kiirtja a bűnösöket.
- 35 Láttam egy erőszakos bűnöst: olyan volt, mint egy terebélyes zöldellő fa,
- 36 de egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni.
- 37 Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberé!
- 38 De a vétkesek mind megsemmisülnek, a bűnösök vége pusztulás.
- 39 Az igazak segítséget kapnak az ÚRtól, erőt a szükség idején.
- 40 Megsegíti az ÚR, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.

Zsolt. 38.

- 1 Dávid zsoltára. Emlékeztetőül.
- 2 URam, ne feddj meg felindulásodban, ne ostorozz lángoló haragodban!
- 3 Mert nyilaid belém hatoltak, és rám nehezedett kezed.
- 4 Nincs ép hely testemen sújtó haragod miatt, nincs sértetlen csontom vétkem miatt.
- 5 Mert bűneim összecsaptak fejem fölött, súlyos teherként nehezednek rám.
- 6 Megbúzhódtak, elgennyesedtek sebeim oktalanságom miatt.
- 7 Elcsüggedtem, meggörnyedtem nagyon, úgy járkálok egész nap, mint aki gyászol.
- 8 Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen.
- 9 Kimerültem, végképp összetörtem, szívem gyötrelmében kiáltozom.
- 10 Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtásom.
- 11 Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem.
- 12 Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem.
- 13 Tört vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és csalárd terveken gondolkoznak mindennap.
- 14 De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját.
- 15 Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés.
- 16 Mert benned reménykedem, URam, te majd megfelelsz nekik, Uram, Istenem!
- 17 Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog - gondoltam -, ne lennének dolyfősek velem szemben!
- 18 Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom.
- 19 Bizony, megvallom bűnömet, bánkódom vétkeim miatt.
- 20 De ellenségeim életerősek, sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnék.
- 21 Rosszal fizetnek nekem a jóért, rám támadnak, pedig én jóra törekszem.
- 22 Ne hagyj el engem, URam, Istenem, ne légy távol tőlem!
- 23 Siess segítségemre, Uram, szabadítóm!

Zsolt. 39.

1 A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.

2 Ezt határoztam: vigyázok szavamra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel, megzabolázom számat, ha gonosz ember kerül elém.

3 Néma voltam, szótalán, hallgattam, de ez nem volt jó, fájdalmam kiújult.

4 Szívem fölhevült bennem, míg sóhajtoztam, lánggra lobbantam, nyelvemmel beszélni kezdtem:

5 Add tudtomra, URam, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok!

6 Íme, arasznyivá titted napjaimat, életem ideje semmiség előtted. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember, aki él. (Szela.)

7 Árnyékként jár-kei itt az ember, bizony hiába vesződik. Gyűjtöget, de nem tudja, ki fogja hasznát venni.

8 Így hát mit várhatok, Uram? Egyedül benned reménykedem!

9 Ments meg az ellenem vétőktől, ne engedd, hogy a bolondok gyalázzanak!

10 Néma maradok, nem nyitom ki számat, hiszen te munkálkods.

11 Vedd le rólam csapásodat, elpusztulok sújtó kezed alatt!

12 A bűn miatt büntetéssel fenýíted az embert, tönkreteszed szépségét, mint a moly. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember. (Szela.)

13 Hallgasd meg imádságomat, URam, figyelj segélykiáltásomra! Könnyeim láttán ne légy néma, mert jövevény vagyok nálad, zsellér, mint minden őszám.

14 Ne nézz rám haraggal, hadd viduljak föl, mielőtt elmegyek, és nem leszek többé.

Zsolt. 40.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Várva vártam az URat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.

3 Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet.

4 Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne.

5 Boldog ember az, aki az ÚRba veti bizodalját, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz.

6 URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni.

7 Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz.

8 Akkor így szóltam: Íme, megjelentem, a könyvtekercsben írva van rólam.

9 Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratomat teljesítsem, törvényed szívemben van.

10 Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, URam!

11 Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt.

12 URam, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen!

13 Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámlálni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálainál, és a szívem is elhagyott engem.

14 Légy kegyelmes, URam, és ments meg, URam, siess segítségemre!

15 Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!

16 Rettegjenek szégyenükben, akik hahotázva beszélnek rólam!

17 Örüljenek, és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek. Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az ÚR!

18 Én nyomorult és szegény vagyok, de gondol rám az Úr. Te vagy segítségem és megmentőm, Istenem, ne késlekedj!

Zsolt. 41.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Boldog az, akinek gondja van a nincstelenre, ha bajba kerül, megmenti az ÚR.

3 Az ÚR megőrzi, és életben tartja, boldog lesz a földön; nem engedi át ellenségei dühének.

4 Az ÚR enyhülést ad betegágyán, jobbulást ad neki, valahányszor betegen fekszik.

5 Ezt mondom: URam, légy kegyelmes hozzám! Gyógyíts meg engem, mert vétkeztem ellened!

6 Ellenségeim rosszat mondanak rólam: Mikor hal már meg, mikor vész ki a neve?

7 Aki eljön meglátogatni, hiábavalóságot beszél, szívében összegyűjt minden rosszat, azután kimegy az utcára, és kibeszéli.

8 Mindazok, akik gyűlölnék, egymás közt sugdolóznak, és rosszat gondolnak rólam:

9 Gyógyíthatatlan betegség támadta meg, nem kel föl többé onnan, ahol fekszik!

10 Még a legjobb barátom is, akiben megbíztam, aki velem együtt evett, az is ellenem támadt.

11 De te, URam, légy kegyelmes, segíts fel engem, hadd fizessenek meg nekik!

12 Abból tudom meg, hogy kedvelsz, ha nem ujjonghat rajtam ellenségem,

13 engem pedig megtartasz, mert feddhetetlen vagyok, és színed elé állítasz örökre.

14 Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen, ámen.

Zsolt. 42.

1 A karmesternek: Kórah fiainak tanítókölteménye.

2 Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem!

3 Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el, hogy megjelenjek Isten előtt?

4 Könnyem lett a kenyerem éjjel és nappal, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened?

5 Kiöntöm lelkemet, és arra emlékezem, hogy milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekekkel az ünneplő sokaságot.

6 Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!

7 Istenem, elcsügged a lelkem, azért terád gondolok a Jordán földjéről és a Hermónról, a Micár hegyéről.

8 Örvény örvénynek kiált zuhatagjaid hangjában, minden habod és hullámod átcsapott fölöttem.

9 Nappal szeretetét rendeli mellém, éjjel éneket ad számba az ÚR; imádságot életem Istenéhez.

10 Ezt mondom Istenemnek, köszáلامnak: Miért feledkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

11 Mintha csontjaimat tördelnék, amikor gyaláznak ellenfeleim, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened?

12 Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Zsolt. 43.

1 Szolgáltass nekem igazságot, Istenem, és pereld peremet a hűtlen néppel szemben! Az alattomos és álnok emberektől ments meg engem!

2 Hiszen te vagy oltalmazó Istenem, miért taszítottál el engem? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

3 Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem! Vigyenek el szent hegyedre és hajlékaidba,

4 hogy eljussak Isten oltárához, Istenhez, akinek ujjongva örülök. Hadd magasztaljalak hárfával, Isten, én Istenem!

5 Miért csüggedsz el, lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Zsolt. 44.

- 1 A karmesternek: Kórah fiainak tanítókölteménye.
- 2 Isten, saját fülünkkel hallottuk, elbeszélték nekünk apáink, mit vittél véghez napjaikban, a régi időkben.
- 3 Kezeggel népeket űztél el, őket pedig a helyükre plántáltad. Nemzeteket zúgtál össze, őket pedig a helyükre küldted.
- 4 Mert nem a maguk fegyverével vették birtokba az országot, és nem a saját karjuk segítette meg őket, hanem a te jobbod és a te karod, a te orcád világossága, mert kedvelted őket.
- 5 Te vagy királyom, ó Isten! Parancsodra megszabadul Jákób.
- 6 Általad verjük le ellenségeinket, neved segítségével tiporjuk el támadóinkat.
- 7 Mert én nem az íjamban bízom, nem a fegyverem segít meg engem.
- 8 Te segítesz meg ellenségeinkkel szemben, gyűlölőinket te szegényíted meg.
- 9 Istent dicsérjük mindennap, neved magasztaljuk örökké. (Szela.)
- 10 Mégis elvetted, megszegényítettél minket, nem vonultál ki seregeinkkel.
- 11 Megfutamítottál az ellenség előtt, gyűlölőink kifosztottak bennünket.
- 12 Odadobtál minket, mint vágójuhokat, és szétszórtál a népek közé.
- 13 Potom áron adtad el népedet, nem szabnál magas vételárat érte.
- 14 Gyalázatossá tettél szomszédaink előtt, gúnyol és csúfol környezetünk.
- 15 Szóbeszéd tárgyává tettél a népek között, fejüket csóválják miattunk a nemzetek.
- 16 Minden nap szidalmaznak engem, szégyen borítja arcomat
- 17 a gyalázók és a káromlók szava miatt, az ellenség és a bosszúálló miatt.
- 18 Bár mindez ránk szakadt, nem feledtünk el téged, nem szegtük meg szövetségedet.
- 19 Szívünk nem szakadt el tőled, lépteink sem tértek le ösvényedről.
- 20 Pedig a sakálok tanyájára űztél minket, és a halál árnyékát borítottad ránk.
- 21 Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és idegen istenhez emeltük volna fel kezünket,
- 22 nem vette volna-e észre Isten? Hiszen ő ismeri a szívnek titkait.
- 23 Miattad gyilkolnak minket naponta, vágójuhoknak tekintenek.
- 24 Serkenj fel! Miért alszol, Uram? Ébredj föl, ne taszíts el végképp!
- 25 Miért rejtetted el orcádat, miért felejtetted el nyomorúságunkat és ínségünket?
- 26 Lelkünk a porba hanyatlott, testünk a földhöz tapadt.
- 27 Siess segítségünkre! Válts meg minket irgalmadból!

Zsolt. 45.

- 1 A karmesternek: "A liliumok" kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak tanítókölteménye. A szeretet éneke.
- 2 Szívem zsong a szép szavaktól, művem a királynak mondom el, nyelvem gyors, mint az írrok tolla.
- 3 Legszebb vagy az emberek közt, kedves szavak áradnak ajkadról, meg is áld Isten örökre!
- 4 Kösd derekdra kardodat, te hős, öltö pompás díszruhát!
- 5 E díszedben jársz sikerrel az igaz ügyért, az igazság védelmében! Jobbod félelmetes dolgokra tanítson!
- 6 Nyilaid hegyesek, átjárják a király ellenségeinek szívét, népek kerülnek hatalmadba.
- 7 Trónod Istentől való, mindörökké megmarad, királyi pálcád igazság pálcája.
- 8 Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, ezért kent föl téged társaid közül Isten, a te Istened öröm olajával.
- 9 Mirha, aloé, kasszia illata árad minden öltözetedből, elefántcsont palotákból hárfák vidámítanak.
- 10 Királynők viselik ékszereidet, jobbod felől a királyné áll ófíri arannyal ékesítve.
- 11 Halld csak, leány, nézz, és figyelj ide! Feledd el népedet és atyádnak házáat!
- 12 Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte!
- 13 Tírusz leánya! A nép gazdagai ajándékkal hízelegnek neked.
- 14 Csupa dísz a királynő odabent, arannyal van átszőve ruhája.
- 15 Hímzett ruhákban vezetik a királyhoz, szüzek, barátnői követik, így vonulnak hozzád.
- 16 Ujjongó örömmel vezetik őket, úgy vonulnak be a királyi palotába.
- 17 Őseid helyébe fiaid lépnek, akiket fejedelmekké teszel az egész földön.
- 18 Hirdetem nevedet minden nemzedéknek. Ezért magasztalnak majd a népek örökkön örökké.

Zsolt. 46.

- 1 A karmesternek: Kórah fiaié. Ének magas hangra.
- 2 Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.
- 3 Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe;
- 4 ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. (Szela.)
- 5 Egy folyam ágai örvendeztetik Isten városát, A Felségesnek szent hajlékait.
- 6 Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve.
- 7 Népek háborognak, országok inognak, ha az ÚR mennydörög, megretten a föld.
- 8 A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)
- 9 Jöjjetek, lássátok az ÚR tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön.
- 10 Háborúkat szüntet meg a föld kerekiségén, íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el.
- 11 Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld.
- 12 A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)

Zsolt. 47.

- 1 A karmesternek: Kórah fiainak zsoltára.
- 2 Ti népek, mind tapsoljatok, harsogó hangon ujjongjatok Isten előtt!
- 3 Mert a felséges ÚR félelmetes, nagy király az egész földön.
- 4 Népeket vet alá, nemzeteket lábaink alá.
- 5 Kiválasztja a mi örökségünket, Jákób büszkeségét, akit szeret. (Szela.)
- 6 Felvonul Isten ujjongás közben, kürtzengéssel jön az ÚR.
- 7 Zengjétek Istennek, zengjétek! Zengjétek királyunknak, zengjétek!
- 8 Mert az egész föld királya Isten, zengjétek neki éneket!
- 9 Isten uralkodik a népeken, szent trónusán ül az Isten.
- 10 Összejöttek a népek előkelői Ábrahám Istenéhez, mert Istené a föld minden uralkodója, igen magasztos ő!

Zsolt. 48.

1 Ének. Kórah fiainak zsoltára.

2 Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérik Istenünk városában, szent hegyén.

3 Szépen emelkedik a Sion hegye az egész ország örömére az északi oldalon; a nagy király városa,

4 melynek palotáiban úgy ismerik Istent, mint erős várat.

5 Mert a királyok szövetkeztek, együttesen fölvonultak ellene,

6 de amint meglátták, megdöbbenek, megriadtak és megfutamodtak.

7 Reszketés fogta el őket, mint a vajúzó asszonyt,

8 mint mikor a keleti szél összezúzza a tengerjáró hajókat.

9 Amiről hallottunk, azt láttuk is a Seregek URának városában, Istenünk városában: megtartja Isten örökre. (Szela.)

10 Jóságodról elmélkedünk templomodban, ó Isten.

11 Nevedhez méltóan dicsérnek a föld kerekiségén, Istenünk, jobbod csupa igazság.

12 Örül Sion hegye, vigadoznak Júda leányai, mert igazságot osztasz.

13 Járjátok körül Siont, kerüljétek meg, számláljátok meg tornyait!

14 Jól nézzétek meg bástyáit, járjátok be palotáit, hogy beszélhessetek róla a jövő nemzedéknek.

15 Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön örökké, ő vezet minket mindhalálig.

Zsolt. 49.

- 1 A karmesternek: Kórah fiainak zsoltára.
- 2 Halljátok ezt mind, ti népek, figyeljen a világ minden lakója,
- 3 közemberek és előkelők, gazdag és szegény egyaránt!
- 4 Bölcs dolgokat beszél majd szám, szívem gondolatai értelmesek.
- 5 Példázatra figyel fülem, hárfakísérettel adom elő talányomat.
- 6 Miért féljek a gonosz napokon, ha körülvesz az alattomosok bűne,
- 7 akik vagyonukban bíznak, és nagy gazdagságukkal dicsekszenek?
- 8 Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíjat Istennek.
- 9 Mert olyan drága az élet váltsága, hogy végképp le kell tennie róla,
- 10 még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödröt.
- 11 Pedig meglátja! Meghalnak a bölcsek, a bolond és ostoba is elpusztul, és másokra hagyják vagyonukat.
- 12 Azt képzelik, hogy házuk örökké megmarad, lakásuk nemzedékről nemzedékre, földeket neveznek el róluk.
- 13 De a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.
- 14 Ez a bolondok sorsa, és követik őket azok, akiknek tetszik beszédük. (Szela.)
- 15 Mint juhok kerülnek a holtak hazájába, a halál lesz a pásztoruk. Alakjuk eltűnik a holtak hazájában, nem lesz lakásuk. Reggelre a becsületesek uralkodnak.
- 16 De Isten engem kivált a holtak hazájából, és magához fog venni. (Szela.)
- 17 Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában.
- 18 Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse.
- 19 Bár életében áldottnak tartja magát, és dicsérik, hogy jól megy sora,
- 20 mégis őseinek nemzedékéhez kerül, soha többé nem lát napvilágot.
- 21 Mert a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.

Zsolt. 50.

1 Ászáf zsoltára. A hatalmas Isten, az ÚR szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig.
2 A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten.
3 Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar.
4 Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét.
5 Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem!
6 Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.)
7 Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intellek! Isten, a te Istened vagyok én!
8 Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért,
9 de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat.
10 Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.
11 Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is.
12 Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti.
13 Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérért?
14 Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!
15 Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítottalak, és te dicsőítesz engem.
16 A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet?
17 Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet!
18 Ha tolvajt látsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz.
19 Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző.
20 Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod.
21 Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te?
Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem!
22 Értsétek meg ezt ti, akik elfeledtek Istenről, különben elragad menthetetlenül!
23 Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.

Zsolt. 51.

- 1 A karmesternek: Dávid zsoltára,
- 2 abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz.
- 3 Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!
- 4 Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem!
- 5 Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.
- 6 Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.
- 7 Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem.
- 8 Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.
- 9 Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.
- 10 Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.
- 11 Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!
- 12 Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!
- 13 Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem!
- 14 Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen,
- 15 hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád.
- 16 Ments meg, mert vért ontottam, ó Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.
- 17 Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám.
- 18 Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.
- 19 Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!
- 20 Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait!
- 21 Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljes áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.

Zsolt. 52.

1 A karmesternek: Dávid tanítókölteménye,

2 abból az időből, amikor az edómi Dóég Saulhoz ment, és jelentette neki, hogy Dávid Ahimelek házába érkezett.

3 Mit dicsekszel gonoszságoddal, te nagy hős? Hiszen Isten szeretete mindig megmarad!

4 Romlásomra törsz, te cselszövő! Nyelved olyan, mint az éles borotva.

5 A rosszat szereted, nem a jót, a hazugságot, nem az igaz beszédet. (Szela.)

6 Szeretsz bántó szavakat mondani, álnok a nyelved.

7 Össze is tör téged az Isten végleg, megragad, kiránt sátradból, kitép gyökerestül az élők földjéből. (Szela.)

8 Látják ezt az igazak és félnek, rajta meg nevetni fognak.

9 Ez az az ember - mondják -, akinek nem kellett Isten oltalma, hanem nagy gazdagságában bízott, és a megrontásban volt erős.

10 De én olyan vagyok, mint a viruló olajfa, Isten házában lehetek, bízom Isten szeretetében most és mindenkor.

11 Hálát adok neked mindenkor, mert te munkálkodsz. Nevedben reménykedem, mert jó vagy híveidhez.

Zsolt. 53.

1 A karmesternek: "A betegség" kezdetű ének dallamára. Dávid tanítókölteménye.

2 Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót.

3 Isten letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent?

4 Mindnyájan elpártoltak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.

5 Nem tudják a gonosztevők, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik, de Istenhez nem kiáltanak,

6 hogy majd egyszer igen megrettennek, akik addig nem rettegtek! Mert szétszórja Isten támadóid csontjait, megszégyeníted őket, mert Isten megvetette őket.

7 Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor Isten jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsolt. 54.

- 1 A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye,
- 2 abból az időből, amikor a zífiék Saulhoz mentek és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Dávid nálunk rejtőzködik?
- 3 Istenem, segíts meg neveddel, szolgáltatass nekem igazságot hatalmaddal!
- 4 Istenem, hallgasd meg imádságomat, figyelj beszédemre!
- 5 Mert idegenek támadtak rám, erőszakos emberek törtek életemre, akik nem törődnek Istennel. (Szela.)
- 6 De Isten megsegít engem, az Úr megtartja életemet.
- 7 Szálljon a baj támadóimra, semmisítsd meg őket igazságoddal!
- 8 Készségesen áldozok neked, magasztalom neved, URam, mert jó vagy.
- 9 Mert minden nyomorúságból kimentettél engem, megvetéssel nézek ellenségeimre.

Zsolt. 55.

1 A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye.

2 Istenem, figyelj imádságomra, ne zárkózz el könnyörgésem elől!

3 Figyelj rám, hallgass meg engem! Bánatomban bolyongok, és sóhajtozom

4 az ellenség hangoskodása, a bűnösök nyomorgatása miatt. Mert bajt zúdítanak rám, és haraggal támadnak rám.

5 Szívem vergődik keblemben, halálos rémület fogott el.

6 Félelem és reszketés lepett meg, borzongás járt át.

7 Ezért így szoltam: Miért is nincs szárnyam, mint a galambnak, hogy elrepülhetnék, és nyugton lehetnék?

8 Messzire bujdosnék, a pusztában laknék. (Szela.)

9 Sietve keresnék menedéket a szélvész és a vihar elől.

10 Oszlasd szét őket, Uram, zavad össze nyelvüket! Csak erőszakot és viszályt látok a városban;

11 ez megy éjjel-nappal falai közt, vész és nyomor van benne.

12 Romlás uralkodik benne, nem távozik tereiről a zsarnokság és a csalás.

13 Nem az ellenség gyaláz engem, azt elszenvedném. Nem gyűlölöm hatalmaskodik rajtam, előle elrejtőzném.

14 Hanem te, magamfajta ember, bizalmas jó barátom,

15 akivel meghitt barátságban voltam; az Isten házába együtt jártunk a gyülekezet körében.

16 Törjön rájuk a halál! Szálljanak elevenen a holtak hazájába, mert gonoszsággal van tele lakóhelyük.

17 Én pedig Istenhez kiáltok, és az ÚR megsegít engem.

18 Bár reggel, délben, este gondban vagyok és sóhajtozom, ő meghallja hangomat.

19 Megszabadít engem támadóimtól, hogy békességem legyen, bár sokan vannak ellenem.

20 Meghallgat Isten, és megalázza őket az, aki ősidők óta trónján ül. (Szela.) Mert nem akarnak megváltozni, és nem félik az Istent.

21 Kezet emelt jóbarátjára, és meggyalázta a szövetséget.

22 Szája simább a vajnál, de veszekedésen jár az esze. Beszéde lágyabb az olajnál, pedig olyan, mint a kivont kard.

23 Vesd az ÚRra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.

24 Istenem, te taszítod őket a sírnak mélyére. A véreskezű és álnok emberek az emberélet felét sem érik el. De én benned bízom!

Zsolt. 56.

- 1 A karmesternek: "A messzi fák galambja" kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor a filiszteusok elfogták Gátban.
- 2 Légy kegyelmes hozzám, Istenem, mert bosszút lihegnek ellenem, szüntelenül támadnak és gyötörnek engem.
- 3 Ellenségeim szüntelenül bosszút lihegnek, sokan támadnak rám kevélyen.
- 4 Ha félek is, benned bízom!
- 5 Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!
- 6 Szüntelenül elferdítik szavaimat, minden gondolatukkal rosszat akarnak nekem.
- 7 Összefognak, lesben állnak, lépteimet figyelik, mert az életemre törnek.
- 8 Megmenekülhetnek-e gazságuk ellenére? Taszítsd el haragodban e népséget, Istenem!
- 9 Te számon tartod bolyongásomat. Gyűjtsd könnyeimet tömlődbe, legyenek benne könyvedben!
- 10 Meghátrálnak majd ellenségeim, amikor hozzád kiáltok. Ebből tudom meg, hogy Isten velem van.
- 11 Istenben, akinek igéjét dicsérem, az ÚRban, akinek igéjét dicsérem,
- 12 Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!
- 13 Tartozom neked, Istenem, fogadalmaimmal, megadom hálaáldozatomat.
- 14 Hiszen megmentettél engem a haláltól, lábamat az elbukástól, hogy járhassak Isten színe előtt az élet világosságában.

Zsolt. 57.

1 A karmesternek: A "Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor Saul elől a barlangba menekült.

2 Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem! Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, míg elvonul a veszedelem.

3 A felséges Istenhez kiáltok, Istenhez, aki mellém áll.

4 Segítséget küld nekem a mennyből, csúffá teszi üldözőimet. (Szela.) Isten elküldi szeretetét és hűségét.

5 Oroszlánok között fekszem, amelyek felfalják az embereket. Foguk lándzsa és nyíl, nyelvük éles kard.

6 Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

7 Hálót vetettek lábaim elé, megalázták lelkemet. Vermet ástak nekem, de maguk estek bele. (Szela.)

8 Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek!

9 Ébredj, lelkem, ébredj, lant és hárfa, hadd ébresszem a hajnalt!

10 Magasztallak, Uram, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt,

11 mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.

12 Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

Zsolt. 58.

1 A karmesternek: A "Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele.

2 Valóban igazat beszéltek, ti hatalmasok, és pártatlanul ítéltetek az emberek fölött?

3 Hiszen álnokságon jár az eszetek, arra törekedtek, hogy az országban erőszakkal érvényesüljete.

4 Pártütők a bűnösök, már amikor a világra jönnek, tévelygők a hazugok, amint megszületnek.

5 Mérgük olyan, mint a kígyóméreg, olyanok, mint a süket vipera, amelynek oly tompa a füle,

6 hogy nem hallja a kígyóbűvölőt, a varázslásban jártas igézőt.

7 Istenem, törd össze szájukban a fogakat! Zúzd össze, URam, az oroslánok állkapcsát!

8 Tűnjenek el, mint a szétfolyó víz! Ha lőni akarnak, nyilaik legyenek tompák!

9 Járjanak úgy, mint a csiga, amely széjjelmállik, vagy mint az elvetélt magzat, amely nem látott napvilágot.

10 Mielőtt túske nőne cserjéteken, ragadja el a forgószele, akár élő, akár elszáradt.

11 Örül az igaz, ha látja a megtorlást, lába a bűnösök vérében fürdik.

12 Az emberek pedig ezt mondják: Mégis van az igaznak jutalma! Mégis van Isten, aki igazságot tesz a földön!

Zsolt. 59.

- 1 A karmesternek: A "Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor Saul embereket küldött, hogy tartsák szemmel a házát, és öljék meg.
- 2 Ments meg ellenségeimtől, Istenem, védj meg támadóimtól!
- 3 Ments meg a gonosztevőktől, szabadíts meg a vérszomjas emberektől!
- 4 Mert ólálkodnak körülöttem, életemre törnek a hatalmasok, pedig se bűnöm, se vétkem, ó URam!
- 5 Bár nincs semmi bűnöm, sietnek, hogy rám rontsanak. Serkenj föl, jöjj ide, láss meg!
- 6 Hiszen te vagy, URam, a Seregek Istene, Izráel Istene! Ébredj föl, büntesd meg e népeket, ne kegyelmezz az alávaló gonoszoknak! (Szela.)
- 7 Estéknként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban.
- 8 Szájuk tajtékzik, ajkuk között mintha kardok volnának. Azt gondolják, nem hallja őket senki.
- 9 De te, URam, nevensz rajtuk, csúffá teszed e népeket.
- 10 Te vagy az én erőm, rád figyelek, Isten az én erős váram.
- 11 Szeretetével jön felém Istenem. Még megengedi Isten, hogy lássam ellenségeim vesztét.
- 12 Ne öld meg őket, hogy népem ne felejtse! Tedd őket bujdosókká hatalmaddal, taszítsd el őket, Uram, mi pajzsunk!
- 13 Ejtse őket csapdába gőgjük, vétkes szájuk és ajkuk beszéde, hiszen csupa átok és hazugság, amit beszélnek!
- 14 Végezz velük haragodban! Végezz velük, hogy ne legyenek! Hadd tudják meg az egész földön, hogy Isten uralkodik Jákóbon! (Szela.)
- 15 Estéknként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban.
- 16 Ennivaló után kóborolnak, és ha nem laknak jól, vonítanak.
- 17 Én pedig hatalmadról énekelek, magasztalom minden reggel hűségedet. Mert erős váram vagy, menedékem, mikor bajba jutok.
- 18 Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem. Erős váram az Isten, az én hűséges Istenem!

Zsolt. 60.

- 1 A karmesternek: A "Liliomok" kezdetű ének dallamára. Intellem, Dávid tanító bizonyágtétele
- 2 abból az időből, amikor a naharaimi és a cóbai arámok ellen harcolt, Jóáb pedig visszafordult, és levágott a Sós-völgyben tizenkétezer edómi embert.
- 3 Ó Isten! Elvetted, szétszórtál bennünket! Megharagudtál ránk, állíts helyre minket!
- 4 Megrendítetted, megrepszertted a földet. Gyógyítsd be sebeit, mert megindult.
- 5 Szörnyű dolgokat láttattál népeddel, bódító borral itattál minket.
- 6 De jelt adtál az istenfélőknek, hogy megmeneküljenek az íj elől. (Szela.)
- 7 Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!
- 8 Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót völgyét.
- 9 Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám,
- 10 Móáb pedig a mosdómedencém, Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom!
- 11 Ki visz el az erős városba, ki vezet el engem Edómba?
- 12 Csak te, Istenünk, noha elvetted minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel!
- 13 Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér!
- 14 Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el.

Zsolt. 61.

1 A karmesternek: Húros hangszerre. Dávidé.

2 Hallgasd meg panaszomat, Istenem, figyelj imádságomra!

3 A föld végéről kiáltok hozzád, mert elepedt a szívem. Vezess el engem a kősziklára, mert az igen magas nekem!

4 Hiszen te vagy menedékem, erős bástyám az ellenség ellen.

5 Hadd lakjam mindenkor sátradbán, hadd meneküljek szárnyad oltalmába! (Szela.)

6 Mert hallottad, Istenem, amit megfogadtam, a nevedet féltővel együtt adtál nekem örökséget.

7 Adj napokat a király napjaihoz, évei nemzedékekre terjednek!

8 Ülhessen trónján mindenkor Isten előtt, szeretet és hűség oltalmazza őt!

9 Akkor állandóan éneklek nevedről, naponként teljesítem, amit megfogadtam.

Zsolt. 62.

1 A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.

2 Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.

3 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.

4 Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a dűledező fal és a bedőlt kerítés!

5 Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Szela.)

6 Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.

7 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.

8 Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten.

9 Bízatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.)

10 Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik.

11 Ne bízatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjete! Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!

12 Szólt egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő;

13 nálad van, URam, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

Zsolt. 63.

- 1 Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt.
- 2 Ó Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.
- 3 Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.
- 4 Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.
- 5 Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádva emelem föl kezem.
- 6 Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám.
- 7 Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.
- 8 Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.
- 9 Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogatysz engem.
- 10 De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek.
- 11 Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek.
- 12 De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

Zsolt. 64.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Hallgasd meg, Istenem, panaszkodó szavam! Óvd meg életemet, mert ellenség rettent!

3 Védj meg a gonoszok ármánykodásától, a gonosztevők dühöngésétől!

4 Élesítik nyelvüket, mint a kardot, sértő szavaikkal célba vesznek, mint nyilakkal.

5 Rejtekhelyről lövöldöznek a feddhetetlenre, hirtelen lőnek rá, nem félnek.

6 Eltökélték magukat a gonosztetre, megbeszélik, hogy titokban tört vetnek. Gondolják: Ki látja őket?

7 Álnokságot terveznek, titokban tartják tervüket. Mert kifürkészhetetlen az ember belseje és szíve.

8 De Isten kilövi rájuk nyilát hirtelen, és megsebesülnek.

9 Saját nyelvük buktatja el őket, aki csak látja, fejét csóválja.

10 Félelem fog el minden embert, és hirdetik Isten tetteit, megértik cselekedeteit.

11 Örülni fog az ÚRban az igaz, mert nála talált oltalmat, dicséretet mondanak a tiszta szívűek.

Zsolt. 65.

- 1 A karmesternek: Dávid zsoltáréneke.
- 2 Téged illet a dicséret, ó Isten, a Sionon! Neked teljesítik a fogadalmakat.
- 3 Te hallgatod meg az imádságot, hozzád fordul minden ember.
- 4 Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket.
- 5 Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével!
- 6 Félelmet keltve, de igazságosan válaszolsz nekünk, szabadító Istenünk! Benned bízunk mindenki a föld széléig és a messzi tengereken,
- 7 aki hegyeket hoztál létre erőddel, és hatalmat öltöttél magadra,
- 8 lecsillapítottad a tengerek zúgását, hullámaik zúgását, a nemzetek háborgását.
- 9 Ezért félnek jeleidtől még a föld határain lakók is. Kelet és nyugat tájait ujjongásra indítod.
- 10 Gondoskodsza földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskodsza földről.
- 11 Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporosóval porhanyítod, növényzetét megáldod.
- 12 Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad.
- 13 Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat.
- 14 Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.

Zsolt. 66.

- 1 A karmesternek: Zsoltárének. Örvendj, egész föld, az Istennek!
- 2 Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét!
- 3 Mondjátok Istennek: Milyen félelmesek tetteid! Nagy erőd miatt hízelegnek ellenségeid.
- 4 Az egész föld leborul előtted, és énekel neked, éneklj neved dicséretét. (Szela.)
- 5 Jertek és lássátok Isten tetteit! Félelmesek dolgai az emberek között:
- 6 Szárazföldre változtatta a tengert, száraz lábbal keltek át a folyón. Ezért örüljünk neki!
- 7 Hatalmasan uralkodik mindenkor, szemmel tartja a népeket, hogy ne kelhessenek föl a lázadók. (Szela.)
- 8 Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét!
- 9 Ő tartott életben bennünket, és nem engedte, hogy lábunk inogjon.
- 10 Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt.
- 11 Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a hátunkra.
- 12 Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk.
- 13 Áldozatokkal megyek házadba, teljesítem fogadalmaimat,
- 14 melyeket ajkam kimondott, és szám megígért a bajban.
- 15 Hízott állatokat mutatok be neked áldozatul, kosokat is áldozok, marhákat és bakokat készítek el neked. (Szela.)
- 16 Jertek, halljátok, ti istenfélők mind, hadd mondjam el, mit tett velem!
- 17 Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta.
- 18 Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.
- 19 De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára.
- 20 Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.

Zsolt. 67.

1 A karmesternek: Húros hangszerre. Zsoltárének.

2 Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, és ragyogtassa ránk orcáját! (Szela.)

3 Ismerjék meg utadat a földön, szabadításodat a népek között!

4 Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép!

5 Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul ítéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. (Szela.)

6 Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép!

7 Meghozta termését a föld, megáld bennünket Istenünk, az Isten.

8 Megáld bennünket az Isten, féljék őt mindenütt a földön!

Zsolt. 68.

1 A karmesternek: Dávid zsoltáréneke.

2 Fölkel az Isten! Szétszóródnak ellenségei, elfutnak előle gyűlölői.

3 Ahogyan a füst eloszlik, ha ráfújnak, ahogyan a viasz megolvad a tűztől, úgy pusztulnak el a bűnösök az Isten színe előtt.

4 De az igazak örülnek, vigadnak; Isten színe előtt vígan örvendeznek.

5 Énekeljete Istennek, zengjete nevének! Készítsetek utat a pusztában száguldónak! ÚR az ő neve, vigadjatok színe előtt!

6 Árváknak atyja, özvegyek védője az Isten, szent hajlékában.

7 Isten hazahozza az elhagyottakat, kihozza a foglyokat boldog életre, csak a lázadók maradnak sivár helyen.

8 Ó Isten, amikor elindultál néped előtt, amikor vonultál a sivatagban, (Szela)

9 rengett a föld, csepegett az ég is Isten színe előtt, még a Sínai is, az Istennek, Izráel Istenének színe előtt.

10 Bőven adtál esőt örökségedre, ó Isten, és a fáradtat megerősítetted.

11 Ott lakik nyájad, és jóvoltodból gondoskods az nyomorulórtól, Istenem!

12 Az Úr ezt a kijelentést adja az örömhírt vivő nők nagy seregének:

13 A seregek királyai hanyatt-homlok menekülnek, a palota terén pedig zsákmányt osztanak.

14 Ha a felszerelést őrzitek is, ezüstszárnyú galambot kaptok, aranyos zöld tollakkal.

15 Amikor a Mindenható szétszórja a királyokat, fehér lesz a Calmón, mint a hó.

16 Istenek hegye a Básán-hegy, sokcsúcsú hegy a Básán-hegy.

17 Miért néztek irigyen, ti sokcsúcsú hegyek arra a hegyre, amelyet Isten lakóhelyéül választott? Ott is lakik az ÚR örökre!

18 Istennek harci kocsija számtalan, sok ezer, ezekkel jön az Úr a Sinairól szentélyébe.

19 Fölmentél a magas hegyre, foglyokat ejtettél, - embereket kaptál ajándéku, mégpedig lázadókat. Most már ott laksz, URam Isten!

20 Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk. (Szela.)

21 Isten a mi szabadító Istenünk, az ÚR, a mi Urunk kihoz a halálból is.

22 Bizony, szétzúzza Isten ellenségei fejét, a bűnben élők kemény koponyáját!

23 Az Úr ezt mondta: Básánból is visszahozom őket, a tenger mélyéről is visszahozom,

24 hogy lábad vérben gázoljon, és kutyáid nyelvének is jusson az ellenségből.

25 Látták, ó Isten, hogyan vonultál be, hogyan vonultál be, Istenem, királyom, a szentélybe.

26 Elöl mentek az énekesek, hátul a hárfások, közepen a doboló nők.

27 Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az URat, akik Izráeltől származtok!

28 Élükön jön Benjámin kicsiny törzse, Júda vezetői tömegestül, Zebulon vezetői, Naftáli vezetői.

29 Parancsolj, Isten, hatalmaddal, isteni hatalmaddal, amellyel értünk munkálkods,

30 jeruzsálemi templomodból: királyok hozzanak neked ajándéku!

31 Dorgáld meg a nádas vadját, a hatalmasok seregét, a népek fejedelmeit! Tipord el a pénzsóvárokat, szórd szét azokat a népeket, amelyek háborút akarnak!

32 Egyiptomból követek jönnek, az etiópok Istenhez emelik kezüket.

33 Ti, földi országok, énekeljete Istennek, zengjete az Úrnak! (Szela.)

34 Száguld az egeken át, az ősi egeken át. Halld, hogyan mennydörög hatalmas hangja!

35 Hirdesséte Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben!

36 Félelmes vagy, Isten, szentélyedben! Izráel Istene ad hatalmat és erőt a népnek.

Legyen áldott az Isten!

Zsolt. 69.

- 1 A karmesternek: A "Liliomok" kezdetű ének dallamára. Dávidé.
- 2 Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek!
- 3 Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár.
- 4 Belefáradtam a kiáltásba, kiszáradt a torkom, szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam.
- 5 Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnék. Sok hazug ellenségem akar elnémítani engem. Azt kell visszaadnom, amit nem raboltam.
- 6 Istenem, te tudod, milyen balga voltam, vétkeim nincsenek elrejtve előtted.
- 7 Ne szégyenkezzenek miattam, akik benned reménykednek, URam, Seregeknek URa! Ne érje gyalázat miattam azokat, akik hozzád folyamodnak, Izráel Istene!
- 8 Mert érted vállaltam gyalázatot, érted borítja szégyenpír arcomat.
- 9 Idegenné lettem testvéreim számára, anyám fiai sem ismernek rám.
- 10 Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak.
- 11 Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, de ez csak gyalázatomra vált.
- 12 Ha gyászruhát öltöttem, szóbeszéd ért miatta.
- 13 Engem szólnak meg a kapuban üdögélők, és a borivók nótái.
- 14 De én hozzád imádkozom, URam, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg!
- 15 Húzz ki a sárból, hogy el ne süllyedjek, hadd meneküljek meg gyűlölöimtől, az örvénylő vizekből!
- 16 Ne sodorhasson el a víz árja, ne nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája!
- 17 Hallgass meg, URam, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám!
- 18 Ne rejtsd el orcádat szolgálád elől! Bajban vagyok, siess, hallgass meg!
- 19 Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől!
- 20 Te tudod, milyen gyalázat ért, milyen szégyen és szidalom; látod minden ellenségemet.
- 21 A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem. Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam.
- 22 Ételembe mérget tettek, szomjúságomban ecettel itattak.
- 23 Váljék a saját asztaluk kelepcévé, jólétük idején is csapdává!
- 24 Homályosodjék el szemük, ne lássanak, tedd a derekukat mindig erőtlenné!
- 25 Töltsd ki rajtuk bosszús haragodat, izzó haragod érje utol őket!
- 26 Legyen pusztává szállásuk, sátraiknak ne legyen lakója!
- 27 Mert azt üldözik, akit megvertél, annak a kínjáról beszélgetnek, akit megsebeztél.
- 28 Büntesd meg őket bűneikért, ne jussanak kegyelmedhez!
- 29 Töröltessenek ki az élők könyvéből, az igazak közé ne írassanak be!
- 30 De engem, megalázottat és szenvedőt, segíts meg, és oltalmazz, Istenem!
- 31 Isten nevét dicsérem énekkel, magasztalom hálaadással.
- 32 Jobban tetszik ez az ÚRnak a tulkoknál, az ép szarvú és körmű bikáknál.
- 33 Látják ezt az alázatosak, és örülnek. Ti, Istent keresők, éledjen szívetek!
- 34 Mert meghallgatja az ÚR a szegényeket, és nem veti meg az övéit, ha fogságban vannak.
- 35 Dicsérje őt az ég és a föld, a tenger, és minden, ami bennük mozog.
- 36 Mert Isten megszabadítja Siont, felépíti Júda városait. Ott laknak, birtokba veszik,
- 37 és öröklék azt szolgálainak utódai, ott laknak majd, akik nevét szeretik.

Zsolt. 70.

1 A karmesternek: Dávidé, emlékeztetőül.

2 Istenem, ments meg engem, URam, siess segítségemre!

3 Szégyenkezzenek és piruljanak, akik életemre törnek! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!

4 Távozzanak megszégyenülve, akik hahotázva beszélnek rólam!

5 Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten!

6 De én nyomorult és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, URam, ne késlekedj!

Zsolt. 71.

- 1 Hozzád menekülök, URam, ne szégyenüljek meg soha!
- 2 Ments meg, szabadíts meg irgalmasan! Fordítsd felém füledet, és segíts meg!
- 3 Légy erős kősziklám, ahova mindig mehetek, melyet segítségemre rendeltél, mert te vagy az én sziklaváram.
- 4 Istenem, ments meg a bűnösök kezéből, az álnok és erőszakos emberek markából!
- 5 Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, URam, bizodalمام ifjúkorom óta.
- 6 Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen.
- 7 Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam.
- 8 Szám dicséreteddel van tele, dicsőítlek mindennap.
- 9 Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!
- 10 Mert ellenségeim azt mondják rólam, akik életemre törnek, így tanácskoznak:
- 11 Elhagyta őt Isten, üldözzétek, fogjátok meg, mert nincs, aki megmentse!
- 12 Ó Isten, ne légy távol tőlem, Istenem, siess segítségemre!
- 13 Megszégyenülve vesszenek el, akik ellenem támadnak! Borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik veszemre törnek!
- 14 Én pedig szüntelenül remélek, és folyton dicsérlek téged.
- 15 Igazságodról beszél a szám és szabadító tetteidről mindennap, bár nem tudom felsorolni őket.
- 16 Az ÚRnak, az én Uramnak nagy tetteit hirdetem, egyedül a te igazságodat emlegetem.
- 17 Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, mindmáig hirdetem csodáidat.
- 18 Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek.
- 19 Istenem, igazságod a magas égig ér, mert hatalmas dolgokat vittél véghez. Van-e hozzád hasonló, Istenem?
- 20 Sok nyomorúságot és bajt láttattál velem, de újra megelevenítesz, még a föld mélyéből is újra fölhozol engem.
- 21 Igen nagyvá tesz, hozzám fordulsz, és megvigasztalsz.
- 22 Én is magasztallak hárfával, hűségédért, Istenem! Lantot pengetve éneklek neked, Izráel Szentje!
- 23 Ujjong az ajkam, ha tenéked zenghet, lelkem is, amelyet megváltottál.
- 24 Nyelvem is mindennap emlegeti igazságodat, mert szégyen és gyalázat érte azokat, akik veszemre törtek.

Zsolt. 72.

- 1 Salamoné. Isten! Add törvényeidet a királynak, és igazságodat a király fiának,
- 2 hogy igazságosan ítélje népedet, és törvényesen a nyomorultakat.
- 3 Teremjenek a hegyek békét a népnek, és a halmok igazságot!
- 4 Szolgáltasson igazságot a nép nyomorultjainak, segítse meg a szegényeket, de tiporja el az elnyomókat!
- 5 Éljen addig, míg nap és hold lesz, nemzedékről nemzedékre!
- 6 Mint amikor eső hull a rétre, és zápor áztatja meg a földet:
- 7 úgy virágozzék napjaiban az igazság, és legyen nagy békesség, amíg meg nem szűnik a hold.
- 8 Uralkodjék tengertől tengerig, és a folyamtól a föld széléig.
- 9 Hajtsanak térdet előtte a pusztalakók, nyalják a port ellenségei!
- 10 Tarsisnak és a szigeteknek királyai hozzanak ajándékot, Sába és Szeba királyai fizessenek adót!
- 11 Boruljon le előtte minden király, minden nép őt szolgálja!
- 12 Mert megmenti a segítséget kérő szegényt, és a nyomorultat, akinek nincs segítője.
- 13 Megmenti a nincstelent és a szegényt, a szegény embereket megsegíti.
- 14 Elnyomástól és erőszaktól megváltja őket, mert drága számára a vérük.
- 15 Éljen ő, és adjanak neki sábai aranyat, imádkozzanak érte szüntelen, és áldják őt minden nap!
- 16 Legyen bőven gabona az országban, a hegyek tetején hullámozó kalászkok legyenek olyanok, mint a Libánon; virágozzanak a városok, mint földön a fű!
- 17 Maradjon meg neve örökké, terjedjen híre, amíg a nap ragyog! Nevével mondjanak egymásra áldást; mondja őt boldognak minden nép!
- 18 Áldott az ÚRisten, Izráel Istene! Egyedül ő tud csodákat tenni!
- 19 Áldott legyen dicső neve örökre, töltsé be dicsősége az egész földet! Ámen, ámen.
- 20 Itt végződnek Dávidnak, Isai fiának az imádságai.

Zsolt. 73.

- 1 Ászáf zsoltára. Milyen jó az Isten Izraelhez, a tiszta szívűekhez!
- 2 De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban.
- 3 Mert felindultam a kérkedők miatt, látva a bűnösök jólétét.
- 4 Mert halálukig sincsenek kínjaik, és kövér a testük.
- 5 Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket.
- 6 Ezért a kevélység nyakláncát hordják, és az erőszak köpenyébe burkolóznak.
- 7 Jómódjukban kérkedve néznek szét, szívükben öntelt gondolatok járnak.
- 8 Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek, elnyomással fenyegetőznek dölyfösen.
- 9 Az ég ellen is feltátják szájukat, nyelvükkel megszólják a földet.
- 10 Ezért fordul feléjük a nép, és mohón isszák szavaikat, mint a vizet.
- 11 Ezt mondják: Honnan tudná ezt az Isten? Lehet-e tudomása erről a Felségesnek?
- 12 Íme, ilyenek a bűnösök! Háborítatlanul gyarapítják vagyonukat szüntelen.
- 13 De én hiába tartottam tisztán a szívemet, hiába mostam kezemet ártatlanságomban,
- 14 mert csapások értek mindennap, fenyítések minden reggel.
- 15 Már arra gondoltam, hogy én is úgy beszélek, mint ők, de akkor megtagadtam volna fiaid nemzetségét.
- 16 Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem.
- 17 Végül elmentem Isten szent helyére, és megértettem, hogy milyen végük lesz.
- 18 Bizony, sikamlós talajra állítottad, és pusztulásba döntöd őket!
- 19 Hogy fognak elpusztulni egy pillanat alatt! Végük lesz, semmivé lesznek rémületükben.
- 20 Mint ébredés után az álmkép, úgy tűnik el képük, ha fölserkensz, Uram!
- 21 Ha keseregne a szívem, és sajnó a bensőm,
- 22 akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat.
- 23 De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet.
- 24 Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz.
- 25 Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban.
- 26 Ha elenyézik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!
- 27 Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiirtod mindazokat, akik elhagynak téged!
- 28 De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az URat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettetted.

Zsolt. 74.

- 1 Ászáf tanítókölteménye. Miért vetted el, Istenem, oly régóta, miért lángol haragod legelőd nyája ellen?
- 2 Gondolj gyülekezetedre, amelyet hajdan létrehozta, örökségedre, a néptörzsre, amelyet megváltottál, a Sion hegyére, amelyen laktál!
- 3 Irányítsd lépteidet a régi romokra! Szentélyedben az ellenség mindent lerombolt!
- 4 Ellenségeid ordítottak kijelentésed helyén, és kitűzték ott jelvényeiket.
- 5 Olyanok voltak, mint akik a sűrű fák közt fejszét emelnek magasra.
- 6 Még faragványait is mind összetörték fejszékkel és baltákkal.
- 7 Lángba borították szent helyedet, porig alázták neved hajlékát.
- 8 Igázzuk le őket egészen! - mondták magukban, és fölperzselték az országban Isten minden hajlékát.
- 9 Jeleket nem látunk, próféta nincs többé, és senki sem tudja, meddig tart ez még?
- 10 Isten, meddig gyalázhat az ellenfél? Örökké csúfolhatja nevedet az ellenség?
- 11 Miért tartod vissza kezedet? Emeld föl jobbodat, végezz velük!
- 12 De Isten a királyom kezdettől fogva, aki szabadító tetteket vitt véghez a földön.
- 13 Te szorítottad vissza erőddel a tengert, te törted össze a tengeri szörnyek fejét.
- 14 Te zúztad szét a Leviátán fejeit, és a pusztá népének adtad eledelül.
- 15 Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat.
- 16 Tiéd a nappal, az éjjel is tiéd, te tetted helyükre a csillagokat s a napot.
- 17 Te szabta meg a föld minden határát, te alkotta nyarat és telet.
- 18 Erre emlékezz, URam, mert ellenség gyaláz, és bolond nép csúfolja nevedet.
- 19 Ne dobd oda gerlicédet a vadaknak, nyomorultjaid életéről ne feledkezz el végképp!
- 20 Tekints szövetségedre, mert erőszakkal vannak tele az ország legeldugottabb helyei is!
- 21 Ne maradjon meggyalázva az elnyomott, dicsérje nevedet a nyomorult és a szegény!
- 22 Szállj perbe, perelj, Istenem! Gondold meg, hogy a bolond mennyire gyaláz téged szüntelen!
- 23 Ne felejtse el ellenségeid hangját, támadóid egyre növekvő zajongását!

Zsolt. 75.

- 1 A karmesternek: A "Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Ászáf zsoltáréneke.
- 2 Magasztalunk, ó Isten, magasztalunk téged, mert közel van neved azokhoz, akik hirdetik csodáidat.
- 3 Én állapítom meg azt az időt, amikor igazságot szolgáltatok.
- 4 Ha meginog a föld és minden lakója, én megszilárdítom oszlopait! (Szela.)
- 5 A kérkedőknek ezt mondom: Ne kérkedjete! A bűnösöknek pedig: Ne legyetek fennhéjázók!
- 6 Ne legyetek olyan fennhéjázók, ne beszéljete nyakasan, gőgösen!
- 7 Mert nem keletről, nem nyugatról, nem is a pusztá felől jön a fölmagasztalás,
- 8 hanem Isten fog ítélni: egyiket megalázza, másikat fölmagasztalja.
- 9 Mert pohár van az ÚR kezében, tele habzó, fűszeres borral. Ha tölt belőle, meg kell inni, még a seprőjét is le kell nyelni minden bűnösnek a földön.
- 10 Ezt én mindenkor hirdetni fogom, és zsoltárt zengek Jákób Istenének.
- 11 A fennhéjázó bűnösöket összetöröm, de az igazakat felmagasztalom!

Zsolt. 76.

- 1 A karmesternek: Húros hangszerre. Ászáf zsoltáréneke.
- 2 Ismerik Istent Júdában, nagy az ő neve Izráelben.
- 3 Sálémba került a sátra, lakóhelye a Sionra.
- 4 Ott törte össze a tüzes nyilakat, a pajzsot, a kardot, a harci eszközöket. (Szela.)
- 5 Ragyogó vagy te, hatalmasabb a hegyeknél, ahol zsákmányt ejtenek.
- 6 Kifosztottak lettek az elbizakodottak, álomba merültek, elvesztették erejüket a harcosok.
- 7 Dorgálásodtól, Jákób Istene, mozdulni sem tud a kocsi és a ló.
- 8 Félelmes vagy te, ki állhat meg előtted, amikor haragszol?
- 9 Ha ítéletet hirdetsz a mennyben, félni fog a föld, és elcsendesül.
- 10 Mert ítéletet tart az Isten, szabadulást ad a földön az alázatosoknak. (Szela.)
- 11 Még a haragvó emberek is magasztalni fognak téged, haragjuk maradékát is megfékezed.
- 12 Tegyetek fogadalmat Isteneteknek, az ÚRnak, és teljesítsétek, ti, akik körülötte vagytok! Vigyetek ajándékot a Félelmetesnek,
- 13 aki megtöri a fejedelmek büszkeségét, és félelmet kelt a föld királyaiban!

Zsolt. 77.

- 1 A karmesternek, Jedútúnak: Ászáf zsoltára.
- 2 Hangosan kiáltok Istenhez, Istenhez kiáltok, hogy figyeljen rám.
- 3 Nyomorúságom idején az Úrhoz folyamodom, kezem éjjel is kitárom feléje lankadatlanul, de lelkem nem tud megvigasztalódni.
- 4 Istenre gondolok, és csak sóhajtozom, róla elmélkedem, és elcsügged a lelkem. (Szela.)
- 5 Szemeimet nyitva tartod, szótlánul hánykolódom.
- 6 Gondolkozom a régi napokon, a hajdani esztendőkön.
- 7 Eszembe jutnak énekeim éjjelente, szívemben elmélkedem, és ezt kutatja lelkem:
- 8 Vajon végleg eltaszít az Úr, és nem tart tovább jóakarata?
- 9 Végképp elfogyott szeretete, érvénytelen lett ígérete nemzedékről nemzedékre?
- 10 Elfelejtette kegyelmét az Isten, vagy elnyomta irgalmát a harag? (Szela.)
- 11 Az az én bajom, gondoltam, hogy megváltozott a Felséges jóindulata.
- 12 Emlékezem az ÚR tetteire, visszagondolok hajdani csodáira.
- 13 Végig gondolom minden tetteted, elmélkedem dolgaidon.
- 14 Szent a te utad, Istenem! Van-e oly nagy Isten, mint a mi Istenünk?
- 15 Te vagy az Isten, aki csodákat tettél, megismertetted erődet a népekkel.
- 16 Megváltottad hatalmaddal népedet, Jákób és József fiait. (Szela.)
- 17 Láttak téged a vizek, ó Isten, láttak a vizek, és megremegtek, a mély vizek is reszkettek.
- 18 A felhők ontották a vizet, a magas fellegek mennydörögtek, nyilaid pedig cikáztak.
- 19 Mennydörgésed hangzott a forgószélben, villámok világították be a világot, reszketett és rengett a föld.
- 20 Utad a tengeren át vezetett, ösvényeid a nagy vizeken, lépteid nyoma nem látszott.
- 21 Mint nyájat, úgy vezetted népedet Mózes és Áron által.

Zsolt. 78.

1 Ászáf tanítókölteménye. Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek!

2 Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni.

3 Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk,
4 nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.

5 Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izráelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak.

6 Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,
7 hogy Istenbe vessék bizalmukat; ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait.

8 Ne legyenek olyanok, mint őseik, a dacos és lázadó nemzedék, az állhatatlan szívű nemzedék, amelynek lelke nem maradt hű Istenhez:
9 mint az íjjal fölfegyverzett efraimiak, akik meghátráltak az ütközet napján.

10 Nem tartották meg Isten szövetségét, nem akarták követni tanítását.

11 Elfelejtették nagy tetteit, csodáit, amelyeket látniuk engedett.

12 Őseik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, Cóan mezején.

13 Tengert vágott ketté, s átvezette őket, a víztömeget gátként állította meg.

14 Nappal felhővel vezette őket, éjszakánként pedig tűz fényével.

15 Sziklát hasított ketté a pusztában, bőven adott inniuk a mélységből.

16 Patakokat fakasztott a sziklából, mint folyamokat zúdította le vizüket.

17 De továbbra is vétkeztek ellene, lázongtak a Felséges ellen a pusztában.

18 Próbára tették Istent vágyaikkal, ennivalót kérve kívánságuk szerint.

19 Isten ellen szóltak, amikor ezt mondták: Tud-e Isten asztalt teríteni a pusztában?
20 A sziklára ugyan ráütött, folyt a víz és patakok áradtak, de tud-e kenyeret is adni, és húsról gondoskodni népének?

21 Az ÚR ezt hallva megharagudott, és tűz lobbant fel Jákób ellen, haragra gerjedt Izráel ellen,
22 mert nem hittek Istenben, és nem bíztak segítségében.

23 Parancsot adott a magas fellegeknek, és megnyitotta az égi kapukat.

24 Mannaesőt hullatott rájuk eledelül, mennyei gabonát adott nekik.

25 Isteni kenyeret evett mindenki, eledelt küldött, hogy jóllakjanak.

26 Keleti szelet támasztott az égen, és déli szelet hajtott erejével.

27 Annyi húst hullatott rájuk, mint a por, annyi madarat, mint a tenger fővénye.

28 Táborukra hullatta azokat, hajlékaik köré.

29 Ettek, és igen jóllaktak, amit csak kívántak, megadta nekik.

30 De nem hagytak fel kívánságaikkal, bár még szájukban volt az étel.

31 Ezért haragra gerjedt ellenük az Isten, megölte legjobbjait, leterítette Izráel ifjait.

32 Ezek után is csak vétkeztek, és nem hittek csodáiban.

33 Ezért hiábalóságban hagyta telni napjaikat, esztendeiket rémületben.

34 Ha öldökölni kezdte őket, hozzá folyamodtak, megtértek, és kíváncsok voltak Isten után.

35 Meggondolták, hogy Isten a kősziklájuk, a felséges Isten a megváltójuk.

36 De csak szájukkal hitegették, nyelvükkel hazudoztak neki.

37 Szívük azonban nem tartott ki mellette, nem voltak hűségesek szövetségéhez.

38 Pedig ő irgalmas, megbocsátja a bűnt, nem akar elpusztítani, sőt sokszor visszafojtja haragját, nem engedi, hogy egészen fellobbanjon indulata.

39 Meggondolja, hogy halandók ők, olyanok, mint a tovatűnő szél, amely nem tér vissza.

40 Hányszor lázadtak ellene a pusztában, hányszor okoztak neki fájdalmat a sivatagban!

41 Sokszor kísértették az Istent, megbántották Izráel Szentjét.

42 Nem gondoltak hatalmára és arra a napra, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból,
43 amikor jeleket tett Egyiptomban, és csodákat Cóban mezején.
44 Vérré változtatta a folyókat, nem ihattak a patakokból.
45 Bögölyöket bocsátott rájuk, hogy marják őket, és békákat, hogy romlást hozzanak rájuk.
46 Termésüket a cserebogárnak adta, munkájuk gyümölcsét a sáskáknak.
47 Szőlőjüket jégesővel pusztította el, fügefáikat felhőszakadással.
48 Állataikat jégesővel verette, jószágait villámokkal.
49 Rájuk zúdította izzó haragját, dühét, háborgását, a nyomorúságot és a pusztító angyalok seregét.
50 Utat nyitott haragjának, nem óvta meg őket a haláltól, életüket dögvésszel sújtotta.
51 Levágott minden elsőszülöttet Egyiptomban, a férfierő első termését Hám sátraiban.
52 Útnak indította népét, mint juhokat, vezette, mint nyáját a pusztában.
53 Biztonságban vezette őket, nem rettegtek, de ellenségeiket a tenger borította el.
54 Bevitte őket szent területére, erre a hegyre, melyet jobbjával alkotott.
55 Népeket űzött ki előlük, nekik osztotta ki azoknak birtokát, Izráel törzseit telepítette sátraikba.
56 De ők kísértették a felséges Istent, lázadoztak, és nem tartották meg intelmeit.
57 Hűtlenül elpártoltak, mint őseik, csalódást okoztak, mint a meglazult íj.
58 Áldozóhalmaikkal haragították, és bálványszobraikkal ingerelték.
59 Ezt hallva Isten felháborodott, és nagyon megutálta Izráelt.
60 Elvetette silói lakóhelyét, sátrát, amelyben emberek közt lakott.
61 Fogságba juttatta hatalma jelét, ékességét ellenség kezébe.
62 Népét fegyver martalékává tette, mert megharagudott örökségére.
63 Ifjait tűz emésztette meg, szüzeinek nem énekeltek nászdal.
64 Papjai fegyver által estek el, özvegyei nem sírhattak.
65 Akkor, mint aki addig aludt, fölébredt az Úr, mint egy bortól ujjongó hős,
66 és visszaverte ellenségeit, gyalázatba döntötte őket örökre.
67 De József sátrát megvetette, nem Efraim törzsét választotta,
68 Júda törzsét választotta ki, a Sion hegyét, mert azt szereti.
69 Magasra építette szentélyét, akár az eget, örök alapot vetett neki, akár a földnek.
70 Azután kiválasztotta szolgáját, Dávidot, és kivette őt a juhok közt.
71 A szoptató juhok mögül hozta el, hogy pásztora legyen népének, Jákóbnak, és örökségének, Izráelnek.
72 Pásztorolta is tiszta szívvel, terelgette ügyes kézzel.

Zsolt. 79.

- 1 Ászáf zsoltára. Ó Isten! Pogányok törtek örökségedre, meggyalázták szent templomodot, romhalmazzá tették Jeruzsálemet.
- 2 Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, híveid testét a föld vadjainak.
- 3 Úgy ontották vérüket Jeruzsálem körül, mint a vizet, és nem temette el őket senki.
- 4 Csúffá lettünk szomszédaink előtt, környezetünk gúnyol és kinevet.
- 5 URam, meddig tart még haragod? Meddig lobog tűzként indulatod?
- 6 Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokon, akik nem ismernek téged, az országokon, ahol nevedet nem hívják segítségül!
- 7 Mert megemésztették Jákóbot, és lakóhelyét elpusztították.
- 8 Ne ródd fel nekünk az elődök bűneit, siess felénk irgalmasan, mert igen elesettek vagyunk!
- 9 Segíts meg bennünket, szabadító Istenünk, a te neved dicsőségéért! Ments meg minket, és nevedért bocsásd meg vétkeinket!
- 10 Ne mondassák a pogányok: Hol van az ő Istenük? Legyen nyilvánvalóvá előttünk, hogy bosszút állsz a pogányokon szolgáid kiontott vééréért!
- 11 Jusson eléd a foglyok sóhajtása, tartsd meg a halálraítélteket, mert hatalmas a te karod!
- 12 Hétszeresen fizess vissza szomszédainknak a gyaláztatot, mellyel téged illettek, Uram!
- 13 Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged. Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked.

Zsolt. 80.

- 1 A karmesternek: A "Liliomok" kezdetű ének dallamára. Intelem, Ászáf zsoltára.
- 2 Figyelj ránk, Izráel pásztora, aki úgy terelgeted Józsefet, mint egy nyáját! Te, aki kerúbokon trónolsz, jelenj meg ragyogva
- 3 Efraimnak, Benjáminnak és Manassénak! Mutasd meg hatalmadat, jöjj segítségünkre!
- 4 Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!
- 5 URam, Seregek Istene, meddig füstölög haragod néped imádsága ellenére?
- 6 Kenyér helyett könnyel etetted őket, bőségesen adtál inni könnyeket.
- 7 Te okoztad, hogy civakodnak velünk szomszédaink, ellenségeink pedig gúnyolnak minket.
- 8 Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!
- 9 Egy szőlőtőt hoztál el Egyiptomból. Népeket úztél el, ezt meg elültetted.
- 10 Helyét elegyengetted, gyökeret vert, és ellepte a földet.
- 11 Árnyéka hegyeket borított be, vesszői vetekednek a hatalmas cédrusokkal.
- 12 Indáit a tengerig növesztette, hajtásait a Folyamig.
- 13 Miért romboltad le kerítéseit, hogy szedhessen róla, aki csak arra jár?!
- 14 Lerágja az erdei vadkan, és lelegeli a mezei vad.
- 15 Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg, és gondozd ezt a szőlőt!
- 16 Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél!
- 17 Pusztuljanak el dorgálásodtól, akik fölperzselték, levagdalták!
- 18 Legyen kezéd azzal a férfival, jobbod azzal az emberrel, akit magadnak neveltél!
- 19 És mi nem pártolunk el tőled. Tarts életben bennünket, és mi segítségül hívjuk nevedet.
- 20 URam, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!

Zsolt. 81.

- 1 A karmesternek: "A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Ászáfé.
- 2 Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákób Istene előtt!
- 3 Kezdjetek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és lantot!
- 4 Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján!
- 5 Mert Izráelnek szóló rendelkezés ez, Jákób Istenének törvénye.
- 6 Intelmül adta Józsefnek, amikor Egyiptom ellen vonult. Ismeretlen beszédet hallottam:
- 7 Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól.
- 8 Hozzám kiáltottál a nyomorúságban, és megmentettelek. Válaszoltam neked a felhőből mennydörgésben: próbára tettelek Meribá vizeinél. (Szela.)
- 9 Hallgass meg, népem, hadd intselek! Bárcsak hallgatnál rám, Izráel!
- 10 Ne legyen más istened, idegen istent ne imádj!
- 11 Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről. Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm!
- 12 De népem nem hallgatott szavamra, Izráel nem engedelmeskedett nekem.
- 13 Ezért hagytam, hogy szívük kemény maradjon, és kövessék a maguk tanácsát.
- 14 Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izráel!
- 15 Hamar megaláznám ellenségeit, ellenfeleire emelném kezem.
- 16 Az ÚR gyűlölöi hízelegnének neki, az ő ideje pedig örökké tartana.
- 17 A búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám jól.

Zsolt. 82.

1 Ászáf zsoltára. Isten ott áll az isteni közösségben, ítéletet tart az istenek fölött:

2 Meddig ítélkeztek álnokul, pártjukat fogva a bűnösöknek?! (Szela.)

3 Védelmetek a nincstelenek és az árvának a jogát, szolgáltatások igazságot a nyomorultnak és szűkölködőnek!

4 Mentsétek meg a nincstelen és a szegényt, ragadjátok ki a bűnösök kezéből!

5 Nem tudnak és nem értenek semmit, sötétségben járnak, a föld alapjai mind ingadoznak.

6 Azt mondtam ugyan, istenek vagytok, a Felséges fiai mindnyájan,

7 mégis meg fogtok halni, mint a közemberek, és elhullotok, mint bármelyik főember.

8 Jöjj, Istenünk, légy bírása a földnek, mert minden nép a te örökséged!

Zsolt. 83.

- 1 Ászáf zsoltáréneke.
- 2 Istenem, ne maradj csendben, ne hallgass, és ne légy tétlen, Istenem!
- 3 Hiszen háborognak ellenségeid, gyűlölőid fenn hordják fejüket.
- 4 Néped ellen titkon ármányt szőnek, tanácskoznak védeneid ellen.
- 5 Jertek - mondják -, irtsuk ki e népet, ne is emlékezzenek többé Izráel nevére!
- 6 Mert egyetértésben tanácskoznak, szövetséget kötnek ellened
- 7 Edóm lakói és az izmáeliek, a móábiak és a hagriak,
- 8 Gebál, Ammón és Amálék, Filisztea, Tírusz lakóival.
- 9 Asszíria is hozzájuk csatlakozott, támasza lett Lót fiainak. (Szela.)
- 10 Úgy bánj velük, mint Midjánnal, mint Siserával, mint Jábínnal a Kísón-pataknál,
- 11 akik megsemmisültek Éndórnál, és a föld trágyájává lettek!
- 12 Tégy úgy előkelőkkel, mint Órébbel és Zeébbel, minden főemberükkel úgy, mint Zebahhal és Calmunnával,
- 13 akik ezt mondták: Foglaljuk el Isten birtokát!
- 14 Istenem, tedd őket olyanná, mint az ördögszekér, vagy mint a szélhordta polyva!
- 15 Ahogyan a tűz fölgyújtja az erdőt, és a láng égeti a hegyeket,
- 16 úgy üldözd őket viharoddal, úgy rémítsd őket forgószeleddel!
- 17 Borítsd el gyalázattal arcukat, hogy keressék nevedet, URam!
- 18 Szégyenüljenek meg, és rémüldözzenek örökké, pironkodjanak, és vesszenek el!
- 19 Tudják meg, hogy egyedül te vagy az, akinek ÚR a neve, aki felséges az egész földön!

Zsolt. 84.

1 A karmesternek: "A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak zsoltára.

2 Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek URa!

3 Sívárogo, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez.

4 Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókait helyezi oltáraidnál, Seregek URa, királyom és Istenem!

5 Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! (Szela.)

6 Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.

7 Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával.

8 Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon.

9 URam, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj rám, Jákób Istene! (Szela.)

10 Istenünk, pajzsunk, nézz ránk, tekints fölkedet személyére!

11 Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer. Jobb az Isten háza küszöbén állni, mint a bűnösök sátraiban lakni.

12 Mert nap és pajzs az ÚR, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az ÚR azoktól, akik feddhetetlenül élnek.

13 Seregek URa, boldog az az ember, aki benned bíz!

Zsolt. 85.

- 1 A karmesternek: Kórah fiainak a zsoltára.
- 2 Megkegyelmeztél, URam, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát.
- 3 Megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétkét. (Szela.)
- 4 Visszatartottad nagy haragodat, elfojtottad haragod hevét.
- 5 Fordulj felénk, szabadító Istenünk, ne haragudj ránk többé!
- 6 Örökké akarsz haragudni ránk? Nemzedékről nemzedékre tart haragod?
- 7 Nem akarsz új életet adni nekünk, és örömet szerezni népednek?
- 8 Mutasd meg, URam, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást!
- 9 Hadd halljam meg, mit hirdet az ÚRisten! Bizony, békességet hirdet népének, híveinek, hogy ne legyenek újra oktalanok.
- 10 Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön.
- 11 Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást.
- 12 Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből.
- 13 Az ÚR is megad minden jót, földünk is meghozza termését.
- 14 Igazság jár előtte, az készít utat lépteinek.

Zsolt. 86.

- 1 Dávid imádsága. Figyelj rám, és hallgass meg, URam, mert nyomorult és szegény vagyok!
- 2 Tartsd meg életemet, mert híved vagyok én! Istenem, szabadítsd meg szolgádat, aki benned bíz!
- 3 Légy kegyelmes, Uram, mert hozzád kiáltok minden nap.
- 4 Örvendeztesd meg szolgád lelkét, mert hozzád emelem lelkemet, Uram!
- 5 Mert te jó vagy, Uram, és megbocsátasz, nagyon szereted mindazokat, akik hozzádkiáltanak
- 6 Hallgass, URam, imádságomra, és figyelj könyörgő szavamra!
- 7 A nyomorúság idején hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz engem.
- 8 Nincs hozzád hasonló, Uram, az istenek között, műveidhez fogható nincsen.
- 9 Eljön minden nép, amelyet alkottál, leborulnak előtted, Uram, és tiszteletet adnak nevednek.
- 10 Nagy vagy te, csodákat teszel, te vagy Isten egyedül!
- 11 Taníts engem utaidra, URam, hogy igazságod szerint járjak, és teljes szívvel féljem nevedet.
- 12 Magasztallak, Uram, Istenem, teljes szívvel, és tisztelem nevedet örökké.
- 13 Hiszen annyira szeretsz engem, hogy a sír mélyéből is kimentettél.
- 14 Istenem! Kevélyek támadtak rám, erőszakosok hada tört életemre, de nem számolnak veled!
- 15 Pedig te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged.
- 16 Fordulj hozzám, légy kegyelmes! Adj erőt szolgádnak, segítsd meg szolgálólad fiát!
- 17 Mutasd meg rajtam jóságod jelét, hadd lássák gyűlölőim, és szégyenkezzenek, mert te, URam, megsegítesz, és megvigasztalsz engem.

Zsolt. 87.

- 1 Kórah fiainak zsoltáréneke. Szent hegyen alapította
- 2 az ÚR Sion kapuit: jobban szereti Jákób minden lakóhelyénél.
- 3 Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa! (Szela.)
- 4 Egyiptomot és Babilóniát azok között fogom említeni, akik ismernek engem. Filiszteának, Tírusznak és Kúsnak itt van a szülőházaja.
- 5 Sionról pedig ezt mondják: Mindegyiküknek ez a szülőházaja. A Felséges szilárdítja meg ezt.
- 6 Az ÚR számba veszi a népeket, amikor beírja őket: Itt van a szülőházájuk. (Szela.)
- 7 Körtáncban énekelik: Minden forrásom belőled fakad.

Zsolt. 88.

1 Kórah fiainak zsoltáréneke. A karmesternek: A "Betegség" kezdetű ének dallamára éneklendő. Az ezráhi Hémán tanítókölteménye.

2 URam, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel-nappal.

3 Jusson hozzád imádságom, figyelj esedezéseimre!

4 Mert tele van bajokkal a lelkem, életem közel került a holtak hazájához.

5 A sírba roskadók közé sorolnak, olyan lettem, mint egy erőtlén férfi.

6 A halottak közé kerülök, mint azok, akik leterítve fekszenek a sírban, akikre nem gondolsz többé, és kikerültek a kezedből.

7 A sír mélyére juttattál már, mélységes sötétségbe.

8 Rám nehezedett haragod, örvényeid mind lehúznak engem. (Szela.)

9 Elszakítottad tőlem ismerőseimet, utálatossá tettél előttük. Fogoly vagyok, nem szabadulhatok,

10 szemem elbágyadt a nyomorúságtól. Hívtalak, URam, minden nap, kitártam feléd kezemet.

11 Teszel-e csodát a halottakkal? Fölkelnek-e az árnyak, hogy magasztaljanak téged? (Szela.)

12 Beszélnek-e a sírban szeretetedről, hűségéről az enyészet helyén?

13 Ismeretesek-e csodáid a sötétségben, igazságod a feledés földjén?

14 De én hozzád fohászok, URam, már reggel hozzád száll imádságom.

15 Miért taszítasz el engem, URam, miért rejtet el orcádat előlem?

16 Nyomorult és beteg vagyok ifjúságom óta, rettegek tőled, tanácstalan vagyok.

17 Rám zúdult izzó haragod, rettentő csapásaid megsemmisítenek.

18 Körülvesznek minden nap, mint az árvíz, teljesen bekerítenek engem.

19 Elszakítottad tőlem jóbarátaimat, már csak a sötétség ismer engem.

Zsolt. 89.

- 1 Az ezráhi Étán tanítókölteménye.
- 2 URam, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.
- 3 Mert ezt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég.
- 4 Szövetséget kötöttem választottammal, megesküdtem szolgámnak, Dávidnak:
- 5 Örökre fenntartom utódaidat, nemzedékről nemzedékre építem trónodat! (Szela.)
- 6 Az eget magasztalják csodáidat, URam, hűségedet a szentek gyülekezetében.
- 7 Mert ki van a fellegekben, aki egy sorba állítható az ÚRral? Ki hasonló az ÚRhoz az istenfiak között?
- 8 Igen rettenetes az Isten a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazok között, akik körülötte vannak.
- 9 URam, Seregek Istene! Ki olyan erős, mint te, URam? Hűséged körülvesz téged!
- 10 Te uralkodsz a dühöngő tengeren; ha hullámai tornyosulnak, te lecsendesíted őket.
- 11 Te zúztad szét Rahabot, halálra sebezve; erős karoddal szétszórtad ellenségeidet.
- 12 Tied a menny, tied a föld is, te hoztad létre a földkerekséget és azt, ami betölti.
- 13 Te teremtettél északot és délt, a Tábor és a Hermón nevednek ujjong.
- 14 Hatalmas a te karod, kezéd erős, jobbod felséges.
- 15 Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted.
- 16 Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, URam!
- 17 Nevednek örvendeznek mindennap, és igazságod fölmagasztalja őket,
- 18 mert te vagy díszük és erejük. Kegyelmed által emelkedik hatalmunk,
- 19 mert az ÚRtól van a pajzsunk, Izrael Szentjétől a királyunk.
- 20 Egykor látomásban így szóltál híveidhez: Segítséget nyújtottam egy hősnek, kiemeltem a nép közül egy kiválasztottat.
- 21 Megtaláltam szolgámat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt.
- 22 Kezem állandóan vele lesz, karom erőssé teszi őt.
- 23 Nem csalja törbe ellenség, nem nyomja el álnok ember.
- 24 Kiirtom előle ellenségeit, és leverem gyűlölőit.
- 25 Hűségem és szeretetem vele lesz, és nevem által emelkedik hatalma.
- 26 Ráteszem kezét a tengerre, jobbát a folyókra.
- 27 Így nevez majd engem: Atyám vagy, én Istenem, szabadító kősziklám!
- 28 Én pedig elsőszülöttséggel ajándékozom meg, felséges lesz a földi királyok között.
- 29 Örökké megtartom szeretetemet iránta, és szövetségem állandó lesz vele.
- 30 Mindenkor gondoskodom utódairól és trónjáról, míg csak meglesz az ég.
- 31 Ha fiai elhagyják tanításomat, és nem élnek törvényeim szerint,
- 32 ha megszegik rendelkezéseimet, és nem tartják meg parancsolataimat,
- 33 akkor bottal büntetem meg őket vétkükért, és csapásokkal bűnükért.
- 34 De szeretetemet nem vonom meg tőle, és nem csalom meg, mert hűséges vagyok.
- 35 Nem szegem meg szövetségemet, nem másítom meg, ami a számon kijött.
- 36 Megesküdtem egykor szentségemre, és nem fogok hazudni Dávidnak:
- 37 Örökké lesz neki utódja, trónja előttem lesz, mint a nap,
- 38 megmarad örökre, mint a hold, a fellegek közt lakó igaz tanú. (Szela.)
- 39 Mégis eltaszítottad fölkentedet, megvetted, és megharagudtál rá.
- 40 Felbontottad a szolgálóddal kötött szövetséget, porig aláztad koronáját.
- 41 Mindenütt leromboltad kerítését, erős városait romba döntötted.
- 42 Fosztogatja minden arra járó, csúffá lett szomszédai előtt.
- 43 Fölemelted támadói jobbát, örömet szerezteél ellenségeinek.
- 44 Még kardja élet is elvette, hogy ne tudjon helytállni a harcban.
- 45 Megfosztottad tisztaságától, trónját a földre döntötte.

- 46 Megrövidítetted ifjúsága idejét, szégyennel borítottad el őt. (Szela.)
- 47 Miért rejtőzöl el oly soká, URam, miért lángol haragod, mint a tűz?
- 48 Gondold meg, hogy mit ér az életem, milyen mulandónak teremtettél minden embert!
- 49 Van-e olyan ember, aki életben maradhat, és nem lát halált, s aki megmenekülhet a holtak hazájától? (Szela.)
- 50 Hol vannak, Uram, régi kegyelmes tetteid, hűséged, amelyet esküvel fogadtál Dávidnak?
- 51 Gondolj, Uram, szolgád gyalázatára, amit lelkemben szenvedek sok néptől!
- 52 Mert gyaláznak ellenségeid, URam, gyalázzák fölkened lába nyomát.
- 53 Áldott legyen az ÚR mindörökké! Ámen, ámen!

Zsolt. 90.

- 1 Mózesnek, Isten emberének imádsága. Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.
- 2 Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó Isten!
- 3 A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjete vissza, emberek!
- 4 Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel.
- 5 Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű:
- 6 reggel virágzik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad.
- 7 Bizony, elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt megsemmisülünk,
- 8 ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé.
- 9 Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajtás.
- 10 Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk.
- 11 Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod?
- 12 Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!
- 13 Fordulj hozzánk, URam! Meddig késele? Könyörülj szolgálidon!
- 14 Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vígadjunk és örüljünk egész életünkben!
- 15 Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt!
- 16 Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, és méltóságod fiaikon!
- 17 Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!

Zsolt. 91.

- 1 Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen,
- 2 az ezt mondhatja az ÚRnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!
- 3 Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.
- 4 Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.
- 5 Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal,
- 6 sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.
- 7 Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el.
- 8 A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.
- 9 Ha az URat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak,
- 10 nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás.
- 11 Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon,
- 12 kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.
- 13 Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod az oroszlánkölyköt és a tengeri szörnyet.
- 14 Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.
- 15 Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.
- 16 Megelégítem hosszú étellel, gyönyörködhet szabadításomban.

Zsolt. 92.

1 Zsoltár. Ének szombatnapra.

2 Milyen jó hálát adni az ÚRnak, és zengeni neved dicséretét, ó Felséges,

3 hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel

4 tízhúrú hangszeren és lanton, zengő hárfán!

5 Mert megörvendezettél tetteiddel, URam, kezed alkotásainak ujjongok.

6 Mily nagyok alkotásaid, URam! Igen mélyek gondolataid!

7 Az ostoba ember nem ismeri fel, az esztelen nem érti meg.

8 Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, és kivirul minden gonosztevő, végül mégis el kell pusztulniuk.

9 De te, URam, magasztos vagy örökké!

10 Mert ellenségeid, URam, ellenségeid elenyésznek, szétszóródnak a gonosztevők mind.

11 De engem olyan erőssé tettél, mint mikor a bivaly öklel, és friss olajjal kentél meg engem.

12 Szemem nyugodtan nézi azokat, akik leselkednek rám, fülem nyugodtan hallja, hogy rám akarnak támadni a gonoszok.

13 Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.

14 Az ÚR házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain.

15 Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,

16 és hirdetik: Igaz az ÚR, kösziklám ő, akiben nincs álnokság!

Zsolt. 93.

1 Uralkodik az ÚR! Fenségbe öltözött, felöltözött az ÚR, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog.

2 Szilárdan áll trónod ősidők óta, öröktől fogva vagy te.

3 Zúgnak a folyamok, URam, hangosan zúgnak a folyamok, zúgva morajlanak a folyamok.

4 A hatalmas vizek hangjánál, a tenger fenséges morajlásánál fenségesebb az ÚR a magasságban.

5 Amit megmondasz, igen megbízható. Templomodat szentség ékesíti, ó URam, időtlen időkig!

Zsolt. 94.

- 1 URam, megtorlás Istene, megtorlás Istene, jelenj meg ragyogva!
- 2 Emelkedj fel, földnek bírása, fizess meg a gőgösöknek tetteikért!
- 3 URam, meddig fognak a bűnösök, meddig fognak a bűnösök vigadni?
- 4 Hangoskodnak, kihívóan beszélnek, kérkednek a gonosztevők.
- 5 Tiporják, URam, népedet, nyomorgatják örökségedet.
- 6 Gyilkolják az özvegyet és a jövevényt, megölik az árvákat.
- 7 Azt gondolják, nem látja az ÚR, nem veszi észre Jákób Istene.
- 8 Térjetelek észhez, ti ostobák a nép közt! Ti esztelenek, mikor jön meg az eszetek?
- 9 Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna?
- 10 Aki népeket fenyt meg, az ne büntetne? Hiszen ő tanítja ismeretre az embert!
- 11 Az ÚR tudja, milyen hiábavalók az ember gondolatai.
- 12 Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, URam, és megtanítasz törvényedre,
- 13 hogy megóvd a rossz napoktól, míg a bűnösöknek megássák a sírját.
- 14 Nem taszítja el népét az ÚR, nem hagyja el örökségét.
- 15 Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember.
- 16 Ki kel védelmemre a gonoszok ellen? Ki áll mellém a gonosztevőkkel szemben?
- 17 Ha az ÚR nem segített volna rajtam, én már a csend honában laknám.
- 18 Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatott engem.
- 19 Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet.
- 20 Vállalhatsz-e közösséget a romlottság ítélőszékével, mely a törvényesség látszatával nyomorúságot idéz elő?
- 21 Az igaz embernek életére törnek, az ártatlan embert elítélik.
- 22 De nekem az ÚR a váram, Istenem az oltalmam és kösziklám.
- 23 Ellenük fordítja saját gazságukat, megsemmisíti őket saját gonoszságuk által, megsemmisíti őket Istenünk, az ÚR.

Zsolt. 95.

- 1 Jöjjetek, örvendezzünk az ÚR előtt, ujjongjunk szabadító kősziklánk előtt!
- 2 Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval!
- 3 Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött.
- 4 Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi.
- 5 Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta.
- 6 Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az ÚR előtt!
- 7 Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk. Most, amikor halljátok szavát,
- 8 ne keményítsétek meg szíveteket, mint Meribánál, amikor Masszánál voltatok a pusztában,
- 9 ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták tetteimet.
- 10 Negyven évig bosszankodtam arra a nemzedékre és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, nem ismeri útjaimat.
- 11 Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mehetnek be a nyugalom helyére!

Zsolt. 96.

- 1 Énekeljétek új éneket az ÚRnak, énekelj az ÚRnak, te egész föld!
- 2 Énekeljétek az ÚRnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap!
- 3 Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!
- 4 Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, félelmesebb minden istennél.
- 5 Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.
- 6 Fenség és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében.
- 7 Népek törzsei! Magasztaljátok az URat! Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!
- 8 Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba!
- 9 Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben, reszkess tőle, te egész föld!
- 10 Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR! Bizony, szilárdan áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket.
- 11 Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel!
- 12 Ujjongjon a mező, és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind
- 13 az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Zsolt. 97.

- 1 Uralkodik az ÚR! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!
- 2 Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának támasza.
- 3 Tűz jár előtte, és megégeti ellenségeit mindenütt.
- 4 Villámai bevilágítják a földkerekséget, látja ezt a föld, és megremeg.
- 5 Viaszként olvadnak meg a hegyek az ÚR előtt, az egész föld Ura előtt.
- 6 Az egek hirdetik igazságát, minden nép látja dicsőségét.
- 7 Megszégyenülnek a bálványimádók mind, akik a bálványokkal dicsekszenek. Az ÚR előtt borul le minden isten.
- 8 Hallja ezt Sion, és örül, Júda leányai vigadnak ítéleteiden, ó URam!
- 9 Mert te vagy, URam, a legfelségesebb az egész földön, magasan fölötte vagy minden istennek.
- 10 Ti, akik szeretitek az URat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentti őket a bűnösök kezéből.
- 11 Fényözőn árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre.
- 12 Örüljétek, ti igazak, az ÚRban, magasztaljátok szent nevét!

Zsolt. 98.

1 Zsoltár. Énekeljete az ÚRnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.

2 Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát.

3 Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását.

4 Ujjongjate az ÚR előtt az egész földön! Örvendezve vigadjate, zsoltárt énekeljete!

5 Énekeljete az ÚRnak hárfakísérettel, hárfakísérettel zengő éneket!

6 Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjate a király, az ÚR előtt!

7 Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók!

8 Tapsoljanak a folyamok, a hegyek mind ujjongjanak

9 az ÚR előtt, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Zsolt. 99.

1 Uralkodik az ÚR, reszkessenek a népek! A kerúbokon trónol ő, remegjen a föld!

2 Nagy az ÚR a Sionon, magasan fölötte van minden népnek.

3 Magasztalják nagy és félelmes nevét, mert szent ő!

4 Hatalmas király vagy, szereted a jogosságot. Te állapítod meg, mi a helyes, te szolgáltatasz Jákóbnak jogot és igazságot.

5 Magasztaljátok Istenünket, az URat, boruljatok le lába zsámolya előtt, mert szent ő!

6 Mózes és Áron a papokkal együtt, Sámuel és akik nevét segítségül hívták, segítségül hívták az URat, és ő válaszolt nekik.

7 Felhőoszlopból szólt hozzájuk, ők pedig megtartották intelmeit és a nekik adott rendelkezést.

8 URunk, Istenünk, te válaszoltál nekik, megbocsátó Istenük voltál, bár megtoroltad tetteiket.

9 Magasztaljátok Istenünket, az URat, és imádjátok őt szent hegyén, mert szent az ÚR, a mi Istenünk!

Zsolt. 100.

1 Hálaadó zsoltár. Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

2 Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!

3 Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája.

4 Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

5 Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Zsolt. 101.

1 Dávid zsoltára. Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, URam!

2 Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül.

3 Nem vetem a tekintetemet haszontalan dolgokra. Gyűlölöm a széthúzókat, semmi közöm hozzájuk!

4 A család szív távol áll tőlem, tudni sem akarok a gonoszságról.

5 Aki titkon rágalmazza embertársát, azt elnémítom. A nagyralátót és a kevély szívűt nem tűröm meg.

6 Jól látom a hűségeseket az országban, ők velem maradhatnak. Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem.

7 Nem maradhat házamban, aki álnokságot művel. Aki hazugságot beszél, nem állhat meg szemem előtt.

8 Reggelenként elnémítok minden bűnös embert az országban. Így irtok ki az ÚR városából minden gonosztevőt.

Zsolt. 102.

- 1 A nyomorult imádsága, amikor elcsügged, és kiönti panaszát az ÚR előtt.
- 2 Hallgasd meg, URam, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom!
- 3 Ne rejtse el előlem orcádat, ha szorult helyzetben vagyok! Fordítsd felém füledet, ha kiáltok, siess, hallgass meg engem!
- 4 Mert elmúlnak napjaim, mint a füst, izzanak csontjaim, mint a parázs.
- 5 Szívem olyan, mint a levágott és elszáradt fű, még az evésről is elfelejtkezem.
- 6 Hangos jajgatásom közben húsom a csontomra száradt.
- 7 A pusztai pelikánhoz hasonlítok, olyan vagyok, mint bagoly a romok közt.
- 8 Álmatlan vagyok és oly magányos, mint madár a háztetőn.
- 9 Mindennap gyaláznak ellenségeim, csúfolóim átkoznak engem.
- 10 Hamut eszem kenyér gyanánt, és italomat könnyekkel keverem
- 11 háborgó haragod miatt, mert fölemeltél, és eldobtál engem.
- 12 Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, én pedig elszáradok, mint a fű.
- 13 De te, URam, örökre megmaradsz, nemzedékről nemzedékre emlegetnek.
- 14 Indulj irgalomra Sion iránt, mert ideje, hogy megkegyelmezz neki, itt van már az ideje!
- 15 Még a köveiben is gyönyörködnek szolgálid, a porán is szánakoznak.
- 16 Félik majd, URam, nevedet a népek, és a föld királyai dicsőségedet,
- 17 amikor felépíti Siont az ÚR, és megjelenik dicsőségesen.
- 18 Törődik a gyámoltalanok imádságával, nem veti meg imádságukat.
- 19 Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, hogy dicsérje az URat az újjáteremtett nép.
- 20 Mert letekintett az ÚR a szent magasságból, lenézett a mennyből a földre,
- 21 hogy meghallja a foglyok sóhajtását, és megszabadítsa a halálraítélteket.
- 22 Hirdessék az ÚR nevét a Sionon, és dicséretét Jeruzsálemben,
- 23 amikor összegyűlnek a népek és országok, hogy az URat tiszteljék.
- 24 Erőm megtört az úton, megrövidültek napjaim.
- 25 De ezt kérem: Istenem, ne vedd el életemet annak delén, te, kinek évei nemzedékről nemzedékre tartanak!
- 26 Te vetettél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezűd alkotása.
- 27 Azok elpusztulnak, de te megmaradsz. Mind megavulnak, mint a ruha, váltod őket, mint az öltözetet. Ők változnak,
- 28 de te ugyanaz maradsz, éveidnek soha sincs vége.
- 29 Szolgáid fiai színed előtt lakhatnak, utódaik is megmaradnak.

Zsolt. 103.

- 1 Dávidé. Áldjad, lelkem, az URat, és egész bensőm az ő szent nevét!
- 2 Áldjad, lelkem, az URat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
- 3 Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet,
- 4 megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.
- 5 Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.
- 6 Minden elnyomottal törvényesen és igazságosan bánik az ÚR.
- 7 Megismertette útjait Mózesrel, cselekedeteit Izráel fiaival.
- 8 Irgalmas és kegyelmes az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.
- 9 Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké.
- 10 Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk.
- 11 Mert milyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt.
- 12 Milyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.
- 13 Milyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az ÚR az istenfélőkhöz.
- 14 Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk.
- 15 Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága.
- 16 Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni.
- 17 De az ÚR szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is;
- 18 azokkal, akik megtartják szövetségét, és törődnek rendelkezéseinek teljesítésével.
- 19 Az ÚR a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenben uralkodik.
- 20 Áldjátok az URat, angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára!
- 21 Áldjátok az URat, ti seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói!
- 22 Áldjátok az URat, ti teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az URat!

Zsolt. 104.

1 Áldjad, Ielkem, az URat! URam, Istenem, igen nagy vagy, fenségbe és méltóságba öltöztél,
2 világosságot vettél magadra, mint egy köpenyt. Ő az, aki sátorként feszítette ki az eget,
3 palotáját a vizek fölé építette, a felhőket tette kocsiájává, szelek szárnyán jár.
4 A szeleket tette követeivé, a lángoló tüzet szolgájává.
5 Szilárd alapokra helyezte a földet, hogy soha meg ne inogjon.
6 Mély vizekkel borítottad be, mint valami öltözettel, a hegyeken is állt a víz.
7 Dorgálásodra lefutottak, mennydörgő szavadra elszéledtek.
8 A hegyek fölemelkedtek, a völgyek lesüllyedtek oda, ahol helyet készítettél nekik.
9 Határt szabnál nekik, nem léphetik át, nem önthetik el újból a földet.
10 Te fakasztasz forrásokat a völgyekben, hogy folydogáljanak a hegyek között.
11 Megitátnak minden mezei vadat, a vadszamarak csillapíthatják szomjukat.
12 Fölöttük laknak az égi madarak, sűrű lombok között énekelnek.
13 Megöntözöd onnan fentről a hegyeket, alkotásaid gyümölcsével jól tartod a földet.
14 Fűvet sarjasztasz az állatoknak, növényeket a földművelő embernek, hogy kenyeret termeljen a földből,
15 és bort, ami felvidítja az ember szívét, és ragyogóbbá teszi arcát az olajnál, a kenyér pedig erősíti az ember szívét.
16 Jóllaknak az ÚR fái is, a Libánon cédrusai, melyeket ő ültetett,
17 ahol fészket raknak a madarak, és a ciprusfákon gólya lakik.
18 A magas hegyeken a zergék, a sziklákon a mormoták találnak búvóhelyet.
19 Te alkottad a holdat, hogy jelezze az ünnepeket, és a napot, amely ismeri pályáját.
20 Ha sötétséget támasztasz, éjszaka lesz, amikor nyüzsg az erdő mindenféle vadja,
21 az oroszlánok zsákmányért ordítanak, sürgetve Istentől eledelüket.
22 Ha felragyog a nap, visszahúzódnak, és tanyáikon heverésznek.
23 Az ember munkába indul, és dolgozik egészen estig.
24 Milyen nagy alkotásaidnak száma, URam! Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel.
25 Ott van a nagy és széles tenger! Számtalan lény nyüzsg benne: kisebb és nagyobb állatok.
26 Ott járnak a hajók, és a cethal, amelyet azért formáltál, hogy játszadozzál vele.
27 Mindezek arra várnak, hogy idejében adj nekik eledelt.
28 Ha adsz nekik, szedegetnek, ha bőkezű vagy, jóllaknak javaiddal.
29 Ha elrejtéd orcádat, megrémülnek, ha elveszed lelküket, kimúlnak, és ismét porrá lesznek.
30 Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföld felszínét.
31 Dicsőség legyen az ÚRnak örökké! Örüljön alkotásainak az ÚR!
32 Tekintetétől reszket a föld, érintésétől füstölögnek a hegyek.
33 Éneklek az ÚRnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.
34 Legyen kedves előtte fohászkodásom! Én örvendezem az ÚR előtt.
35 Vesszenek ki a földről a vétkesek, ne legyenek többé bűnösök! Áldjad, én Ielkem, az URat! Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 105.

- 1 Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!
- 2 Énekeljete, zengjete zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját!
- 3 Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az URat!
- 4 Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen!
- 5 Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire,
- 6 tj, Ábrahám utódai, kik szolgálai vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott!
- 7 Ő, az ÚR, a mi Istenünk, az egész földnek szólak döntései.
- 8 Örökké emlékezik szövetségére, az ezer nemzedéknek parancsolt ígére,
- 9 amit Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött.
- 10 Jákób elé tárta, elrendelte, Izráelnek örök szövetségül:
- 11 Neked adom - mondta - Kánaán földjét kiosztott örökségül!
- 12 Akkor még alig néhányan voltak, kevesen éltek ott mint jövevények.
- 13 Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik néphez.
- 14 De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk:
- 15 Ne nyúljatok fölkejtjeimhez, prófétáimat se bántsátok!
- 16 Azután éhséget idézett elő a földön, eltörte a kenyér botját mindenütt.
- 17 De elküldött előttük egy embert, a rabszolgának eladott Józsefet.
- 18 Lábát bilincsbe szorították, őt magát vasra verték,
- 19 míg jóslata be nem teljesedett, és az ÚR szava igazolta őt.
- 20 Üzent érte a király, és szabadon engedte, a népek uralkodója kiengedte őt.
- 21 Úrrá tette palotájában, egész vagyonának kormányzójává,
- 22 hogy a vezetőket tetszése szerint oktassa, a véneket bölcsességre tanítsa.
- 23 Így került Izráel Egyiptomba, Jákób Hám országában tartózkodott.
- 24 Igen szaporává tette népét az ÚR, erősebbé ellenségeinél,
- 25 akiknek szívét megváltoztatta, hogy gyűlöljék népét, és bánjanak álnokul szolgálival.
- 26 Elküldte szolgáját, Mózeset és Áront, akit kiválasztott.
- 27 Ezek csodálatos dolgokat vittek véghez köztük, csodákat Hám országában.
- 28 Sötétséget küldött, és sötét lett, mégis ellenálltak szavának.
- 29 Vizeiket vérré változtatta, és elpusztította halaikat.
- 30 Békák hemzsegték földjükön, még a király szobáiban is.
- 31 Szavára bogarak jöttek, meg szúnyogok egész területükre.
- 32 Eső helyett jégesőt adott nekik, földjükre lángoló tüzet.
- 33 Elverte szőlőjüket és fügefájukat, összetörte határukban a fákat.
- 34 Szavára sáskák jöttek és számtalan szöcske.
- 35 Felfaltak országukban minden füvet, felfalták földjük termését.
- 36 Végül megölt országukban minden elsőszülöttet, férfierejük első termését.
- 37 Őket pedig kihozta, megrakva ezüsttel, arannyal, és törzseikben nem akadt botladozó.
- 38 Örültek kivonulásuknak az egyiptomiak, mert rettegés szállta meg őket miattuk.
- 39 Felhőt terített rájuk oltalmul, és tűzzel világított éjjel.
- 40 Kérésükre fürjeket hozott, és mennyei kenyérral tartotta jól őket.
- 41 Megnyitotta a kősziklát, és ömlött a víz, folyó áradt a szomszéd földön.
- 42 Mert emlékezett szent ígéreterre, melyet szolgájának, Ábrahámnak tett,
- 43 és kihozta népét örvendezve, választottait vigadozva.
- 44 Pogányok országát adta nekik, nemzetek munkájának gyümölcsét örökölték,
- 45 hogy megtartsák rendelkezéseit, és megfogadják tanításait. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 106.

1 Dicsérjétek az URat! Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
2 Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az ÚR, ki beszélhetné el minden dicső tettét?
3 Boldogok, akik megtartják a törvényt, akiknek tettei mindenkor igazak.
4 Gondolj rám, URam, amikor megkegyelmezel népednek, gondoskodj rólam, amikor megszabadítod!
5 Hadd láthassam választottaid jólétét, örülhessek néped örömének, és dicsőíthesselek örökségeddel együtt!
6 Vétkeztünk öseinkkel együtt, bűnt, gonoszságot követtünk el.
7 Öseink Egyiptomban nem értették meg csodáidat, nem gondoltak nagy szeretetedre, hanem engedetlenek voltak a tengernél, a Vörös-tengernél.
8 De az ÚR megszabadította őket nevéért, hogy megismertesse hatalmát.
9 Megdorgálta a Vörös-tengert, és az kiszáradt, átvezette őket a mély vizen, akár a pusztában.
10 Megszabadította őket gyűlölőik kezéből, megváltotta az ellenség kezéből.
11 Üldözőiket víz borította el, egy sem maradt meg közülük.
12 Akkor hittek ígéreteiben, és dicséretet énekeltek.
13 De csakhamar megfélemedeztek tetteiről, nem bíztak tervében.
14 Sóvárgás fogta el őket a pusztában, próbára tették Istent a sivatagban.
15 Teljesítette ugyan kérésüket, de csömört támasztott bennük.
16 Féltékenyek lettek a táborban Mózesre, és Áronra, az ÚR szent emberére.
17 Megnyílt a föld, és elnyelte Dátánt, eltemette Abirám csoportját.
18 Tűz gyulladt ki csoportjukban, láng pusztította el a bűnösöket.
19 Borjút készítettek a Hóreb-hegynél, leborultak a bálványszobor előtt.
20 Fölcserélték dicsőséges Istenüket növényevő bika képmásával.
21 Megfélemedeztek szabadító Istenükről, aki hatalmas dolgokat vitt véghez Egyiptomban,
22 csodákat Hám földjén, félelmes dolgokat a Vörös-tengernél.
23 Elhatározta, hogy elpusztítja őket, de választottja, Mózes, közbelépett nála, és elfordította pusztító haragját.
24 Megvetették a kívánatos földet, nem hittek ígéretének,
25 hanem zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az ÚR szavára.
26 Ezért rájuk emelte kezét, és elhullottak a pusztában,
27 utódaikat a pogányok közé juttatta, és szétszórta országaikba.
28 Azután odaszegődtek Baal-Peórhoz, és holt bálványoknak szóló áldozatokból ettek.
29 Ingerelték tetteikkel az URat, ezért csapás szakadt rájuk.
30 De előállt Fineás, végrehajtotta az ítéletet, és megszűnt a csapás.
31 Igaz tetteknek számít ez neki nemzedékről nemzedékre mindörökké.
32 Meríbbá vizeinél is felháborították, Mózes is rosszul járt miattuk,
33 mert elkeserítették lelkét, és megdöglően beszélt.
34 Nem pusztították ki a népeket sem, pedig meghagyta nekik az ÚR.
35 Sőt összekeveredtek a pogányokkal, és eltanulták tetteiket.
36 Bálványait tisztelték, amelyek csapdába ejtették őket.
37 Feláldozták fiaikat és leányaikat a szellemeknek.
38 Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik véré, akiket a kánaáni bálványoknak áldoztak, vérontással gyalázták meg az országot.
39 Beszennyezték magukat cselekedeteikkel, erkölcstelen tetteikkel.
40 Ezért haragra gerjedt népe ellen az ÚR, és megutálta örökségét.
41 Pogányok kezébe adta őket, gyűlölőik uralkodtak rajtuk.
42 Sanyargatták őket ellenségeik, és meg kellett alázkodniuk előttük.

43 Sokszor megmentette őket, de ők önfejűen engedetlenek maradtak, és mélyre süllyedtek bűneik miatt.

44 Mégis rájuk tekintett nyomorúságukban, meghallgatta esedezésüket.

45 Visszaemlékezett a velük kötött szövetségre, nagy szeretettel megkönyörült rajtuk.

46 Irgalmasságra indította mindazokat, akik fogságba vitték őket.

47 Segítségünk, URunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged!

48 Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! Az egész nép mondja: Ámen!
Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 107.

1 Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
2 Így szóljanak az ÚR megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből,
3 és összegyűjtött a különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről.
4 Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost.
5 Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük.
6 De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kimentette őket szorult helyzetükből.
7 A helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak.
8 Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,
9 mert megitta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket.
10 Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vasra verve,
11 mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését.
12 Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőjük.
13 De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből.
14 Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte.
15 Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,
16 mert betörte az érckapukat, és leverte a vasárakat.
17 Vannak ostobák, akiknek szenvedniük kellett vétkes életük és bűneik miatt.
18 Minden ételtől undorodtak, már a halál kapuihoz jutottak.
19 De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből.
20 Elküldte igéjét, meggyógyította, és a sír mélyéről kimentette őket.
21 Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,
22 mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit!
23 Vannak, akik hajókon a tengerre szálltak, munkájukat a nagy vizeken végezték.
24 Ezek látták az ÚR tetteit, csodáit a mélységes tengeren.
25 Szavára forgószelel támadt, fölemelték őket a hullámok.
26 Égig emelkedtek, majd a mélybe zuhantak, kétségbeestek a veszedelemben.
27 Imbolyogtak, tántorogtak, mint a részegek, bölcsességük egészen odalett.
28 De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kiszabadította őket szorult helyzetükből.
29 Lecsendesítette a forgószelet, elcsitultak a hullámok.
30 Örültek, amikor azok elsimultak, és a kívánt kikötőbe vezette őket.
31 Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, és az emberekkel tett csodáiért!
32 Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérik a vének gyűlésében!
33 A folyókat pusztává tette, a forrásokat sivataggá,
34 a gyümölcsstermő földet szikessé a rajta lakók gonoszsága miatt.
35 A pusztában bővizű tavat árasztott, a szomszéd földön forrásokat.
36 Éhezőket telepített oda, akik várost alapítottak lakóhelyül.
37 Mezőket vetettek be, és szőlőket ültettek, amelyek termést és gyümölcsöt hoztak.
38 Megáldotta őket, és nagyon elszaporodtak, állatokban sem láttak hiányt.
39 De azután megfogyatkoztak, és görnyedeztek az elnyomás, a baj és gond miatt,
40 amikor gyalázatot zúdított az előkelőkre, és úttalan pusztaságban kellett bolyonganiuk.
41 De a szegényeket oltalmazza a nyomorúságban, nemzetségüket megszorítja, mint egy nyájat.
42 Látják a becsületesek, és örülnek, az álnokok pedig befogják szájukat.
43 Aki bölcs, jegyezze meg ezeket, és értse meg az ÚR kegyelmes tetteit!

Zsolt. 108.

- 1 Dávid zsoltáréneke.
- 2 Kész a szívem, Istenem, arra, hogy énekeljek és zengedezzek lelkesen!
- 3 Ébredj, lant és hárfá, hadd ébresszem a hajnalt!
- 4 Magasztallak, URam, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt.
- 5 Mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.
- 6 Magasztaljanak a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!
- 7 Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!
- 8 Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót völgyét.
- 9 Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám,
- 10 Móáb pedig a mosdómedencém; Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom.
- 11 Ki visz el az erős városba, ki vezet engem Edómba?
- 12 Csak te, Istenünk, noha elvetettél minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel!
- 13 Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér!
- 14 Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el!

Zsolt. 109.

- 1 A karmesternek: Dávid zsoltára. Dicsérlek téged, Istenem, ne maradj néma!
- 2 Mert bűnösök és alattomosok tátották fel szájukat ellenem, hazug nyelvvél beszélnek velem.
- 3 Gyűlölködő szavakkal vettek körül, ok nélkül harcolnak ellenem.
- 4 Szeretetemre vádaskodással felelnek, de én imádkozom.
- 5 Rosszal fizetnek nekem a jóért, gyűlölettel a szeretetért.
- 6 Állíts szembe vele egy bűnös embert, és vádló álljon jobbjára felől!
- 7 A törvénykezésből bűnösként kerüljön ki, még az imádsága is váljék vétékké!
- 8 Kevés ideig éljen, tiszttségét más kapja meg!
- 9 Fiai maradjanak árván, felesége pedig özvegyen!
- 10 Szüntelenül bolyongjanak és kéregessenek fiai, a romok között keresgéljenek!
- 11 Foglalja le mindenét a hitelező, idegenek fosszák meg szerzeményétől!
- 12 Senki se maradjon hűséges hozzá, senki se könyörüljön árváin!
- 13 Irtsák ki az utódait, már a következő nemzedék feledje el nevüket!
- 14 Még ősei bűnére is emlékezzék az ÚR, anyjának vétkeit se felejtse el!
- 15 Legyenek ezek mindig az ÚR előtt, emléküket pedig irtsza ki a földről!
- 16 Mivel nem volt gondja arra, hogy másokkal szeretettel bánjon, hanem a nyomorult és szegény embert, a megtört szívűt halálba kergette.
- 17 Szerette az átkot: érje is utól! Nem telt kedve az áldásban: maradjon is távol tőle!
- 18 Magára vette az átkot, mint a ruhát: hatoljon bele, mint a víz, csontjaiba, mint az olaj!
- 19 Az legyen ruhája, amely befedi, és öve, melyet állandóan visel!
- 20 Ezzel büntesse meg vádlóimat az ÚR, akik rosszat mondanak rólam!
- 21 De te, URam, Uram, tégy jót velem nevedért! Jóságos szeretetteddel ments meg engem!
- 22 Mert én nyomorult és szegény vagyok, a szívem is sajog bennem.
- 23 Mint megnyúlt árnyéknak, úgy kell elmennem, elsöpörnek, mint a sáskát.
- 24 Térdem rogyadozik a koplalás miatt, testem lefogyott, sovány.
- 25 Gyalázatos lettem az emberek előtt, néznek rám, és fejüket csóválják.
- 26 Segítség, URam, Istenem! Szabadíts meg kegyelmesen!
- 27 Hadd tudják meg, hogy ez a te kezed műve, hogy te tetted ezt, URam!
- 28 Ha ők átkoznak is, te megáldasz, ha rám támadnak, megszegyenülnek, szolgád pedig örülni fog.
- 29 Vádlóimat borítsa gyalázattal, lepje el őket a szégyen, mint egy köpeny!
- 30 Hangos szóval magasztalom az URat, és dicsérem őt a sokaság előtt,
- 31 mert odaáll a szegény pártjára, megszabadítja a halálos ítélettől.

Zsolt. 110.

1 Dávid zsoltára. Így szól az ÚR az én uramhoz: Ül a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!

2 Hatalmad pálcáját kinyújtja az ÚR a Sionról: Uralkodj ellenségeid között!

3 Néped önként követ szent öltözetben, ha sereget gyűjtesz. Mint hajnal méhéből jött harmat, olyan a te ifjúságod.

4 Megesküdött az ÚR, nem bánja meg: Pap vagy te örökké, Melkisédek módján.

5 Az Úr van jobbodon: királyokat zúz össze haragja napján.

6 Ítéletet tart a népek fölött, mindenféle holttestek lesznek, összezúzza sok ország fejét.

7 A patakból iszik útközben, azért emeli föl a fejét.

Zsolt. 111.

1 Dicsérjétek az URat! Hálát adok az ÚRnak teljes szívből! a becsületes emberek körében és közösségében.

2 Nagyok az ÚR tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne.

3 Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad.

4 Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az ÚR.

5 Eledelt adott az istenfélőknek, örökké emlékezik szövetségére.

6 Hatalmas tetteit kijelentette népének, nekik adta a pogányok birtokát.

7 Kezének munkái igazak és jogosak, rendelkezései maradandóak,

8 rendíthetetlenek mindörökké, igazán és helyesen vannak megalkotva.

9 Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte szövetségét, szent és félelmes az ő neve.

10 A bölcsesség kezdete az ÚR félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.

Zsolt. 112.

1 Dicsérjétek az URat! Boldog ember az, aki az URat féli, sok örömet talál parancsolataiban.

2 Utódja hős lesz a földön, a becsületesek nemzedéke áldott lesz.

3 Vagyon és gazdagság lesz házában, igazsága örökre megmarad.

4 Világosság ragyog a sötétben is a becsületesekre attól, aki kegyelmes, irgalmas és igaz.

5 A jó ember könyörületes, és kölcsönt ad, ügyeit törvényesen intézi.

6 Nem is fog meginogni sohasem, örökre emlékezetes lesz az igaz.

7 Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az ÚRban.

8 Rendületlen a szíve, nem fél, végül megvetéssel néz ellenségeire.

9 Bőven adakozik a szegényeknek, igazsága örökre megmarad, hatalma dicsőségesen emelkedik.

10 Látja ezt a bűnös, és bosszankodik, fogát csikorgatja, és emészti magát. A bűnösök kívánsága semmibe vész.

Zsolt. 113.

- 1 Dicsérjétek az URat! ÚRnak szolgálj, dicsérjétek, dicsérjétek az ÚR nevét!
 - 2 Legyen áldott az ÚR neve most és mindörökké!
 - 3 Napkelettől napnyugatig dicsérjétek az ÚR nevét!
 - 4 Magasan fölötté van az ÚR minden népnek, dicsősége fölötté van az egeknek.
 - 5 Ki hasonlítható Istenünkhöz, az ÚRhoz, aki a magasban lakik,
 - 6 és a mélybe néz, az égre is, a földre is?
 - 7 Fölemeli a porból a nincstelent, és kiemeli a szemétből a szegényt.
 - 8 Az előkelők közé ülteti, népe előkelői közé.
 - 9 Megengedi, hogy a meddő úgy lakjék a házban, mint fiaknak boldog édesanyja.
- Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 114.

- 1 Amikor Izráel kivonult Egyiptomból, Jákób háza népe az idegen nyelvű nép közül,
- 2 Júda lett az ÚR szent népe, Izráel a birodalma.
- 3 Láta a tenger, és elfutott, a Jordán pedig meghátrált.
- 4 A hegyek ugrándoztak, mint a kosok, a halmok, mint a bárányok.
- 5 Mi lelt téged, tenger, hogy elfutottál, és téged, Jordán, hogy meghátráltál?
- 6 Hegyek, mit ugrándoztok, mint a kosok, és ti halmok, mint a bárányok?
- 7 Reszkess, te föld, az Úrtól, Jákób Istenétől,
- 8 aki a sziklát bővízü tóvá változtatta, a kovakövet forrássá!

Zsolt. 115.

- 1 Ne nekünk, URam, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért!
- 2 Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük?
- 3 A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart!
- 4 A bálványok ezüsből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai.
- 5 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak.
- 6 Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak.
- 7 Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon.
- 8 Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik, és mindazok, akik bennük bíznak.
- 9 Izráel, az ÚRban bízzál! Segítséged és pajzsod ő.
- 10 Áron háza, az ÚRban bízzál! Segítséged és pajzsod ő.
- 11 Akik féltetek az URat, az ÚRban bízzatok! Segítségetek és pajzsotok ő.
- 12 Gondol ránk az ÚR, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát.
- 13 Megáldja azokat, akik félik az URat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt.
- 14 Szaporítson meg titeket az ÚR, titeket és fiaitokat!
- 15 Áldjon meg titeket az ÚR, aki az eget és a földet alkotta!
- 16 Az egek az ÚR egei, de a földet az embereknek adta.
- 17 Nem a halottak dicsérik az URat, nem azok, akik a csend honába tértek,
- 18 hanem mi, mi áldjuk az URat most és mindörökké. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 116.

- 1 Szeretem az URat, mert meghallgatja könyörgésem szavát.
- 2 Felém fordította fülét, ezért őt hívom segítségül, amíg csak élek.
- 3 Körülfontak a halál kötelei, a sírtól való rettegés fogott el engem, nyomorúságban és bánatban vagyok.
- 4 De az ÚR nevét hívom segítségül: Ó URam, mentsd meg életemet!
- 5 Kegyelmes és igazságos az ÚR, irgalmas a mi Istenünk.
- 6 Megőrzi az ÚR az együgyűeket, elesett vagyok, de ő megsegít.
- 7 Légy újból nyugodt, lelkem, mert jól bánt veled az ÚR!
- 8 Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól,
- 9 az ÚR színe előtt járhatok az élők földjén.
- 10 Hittem, ha így szólok is: Igen nyomorult vagyok!
- 11 Kétségbeesésemben mondtam: Minden ember hazug!
- 12 Mit fizessek az ÚRnak a sok jóért, amit velem tett?
- 13 A szabadulásért fölemelem a poharat, és az ÚR nevét hirdetem.
- 14 Teljesítem az ÚRnak tett fogadalmaimat, egész népe jelenlétében.
- 15 Drágának tekinti az ÚR híveinek halálát.
- 16 Ó URam, én a szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálód fia: levetted rólam a bilincset.
- 17 Hálaáldozatot mutatok be neked, és az ÚR nevét hirdetem.
- 18 Teljesítem az ÚRnak tett fogadalmaimat egész népe jelenlétében,
- 19 az ÚR házának udvaraiban, tebenned, Jeruzsálem! Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 117.

1 Dicsérjétek az URat mind, ti népek, dicsőítsétek mind, ti nemzetek!

2 Mert nagy az ő szeretete irántunk, az ÚR hűsége örökké tart. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 118.

- 1 Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
- 2 Mondja hát Izráel, hogy örökké tart szeretete!
- 3 Mondja hát Áron háza, hogy örökké tart szeretete!
- 4 Mondják hát, akik félik az URat, hogy örökké tart szeretete!
- 5 Nyomorúságomban az URat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem.
- 6 Velem van az ÚR, nem félek, ember mit árthat nekem?
- 7 Velem van az ÚR, segít engem, és én megvetéssel nézek gyűlölőimre.
- 8 Jobb az ÚRnál keresni oltalmat, mint emberben bízni.
- 9 Jobb az ÚRnál keresni oltalmat, mint előkelő emberekben bízni.
- 10 Sok nép vett körül engem, de az ÚR nevében szembeszállok velük!
- 11 Körülvettek, be is kerítettek, de az ÚR nevében szembeszállok velük!
- 12 Körülvettek, mint a méhek, de kialszanak, mint az égő bozót. Az ÚR nevében szembeszállok velük!
- 13 Durván eltaszítottak, hogy elessem, de az ÚR megsegített engem.
- 14 Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.
- 15 Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban: az ÚR jobbjá hatalmasan munkálkodik!
- 16 Fölemelte jobbját az ÚR, az ÚR jobbjá hatalmasan munkálkodik!
- 17 Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az ÚR tetteit!
- 18 Keményen megfeddett engem az ÚR, de nem adott át a halálnak.
- 19 Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az ÚRnak!
- 20 Ez az ÚR kapuja: igazak mehetnek be rajta.
- 21 Hálát adok neked, hogy meghallgattál, és megszabadítottál.
- 22 Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő.
- 23 Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.
- 24 Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!
- 25 Ó URam, segíts meg! Ó URam, adj szerencsét!
- 26 Áldott, aki az ÚR nevében jön! Megáldunk titeket az ÚR házából.
- 27 Az ÚR az Isten, ő adott nekünk világosságot. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!
- 28 Istenem vagy, hálát adok neked, Istenem, magasztallak téged!
- 29 Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

Zsolt. 119.

- 1 Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az ÚR törvénye szerint élnek.
- 2 Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt,
- 3 nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak.
- 4 Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák.
- 5 Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartván rendelkezéseidet!
- 6 Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra.
- 7 Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet.
- 8 Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha!
- 9 Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet.
- 10 Teljes szívből kereslek téged, ne engedd, hogy eltérjek parancsolataidtól!
- 11 Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.
- 12 Áldott vagy te, URam! Taníts meg rendelkezéseidre!
- 13 Ajkam fölsorolja szád minden döntését.
- 14 Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek.
- 15 Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre.
- 16 Gyönyörködöm rendelkezéseidben, ígédről nem feledkezem meg.
- 17 Bánj jól szolgáloddal, hogy élhessek, és én megtartom igédet.
- 18 Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed.
- 19 Jövevény vagyok a földön, ne rejtse el előlem parancsolataidat!
- 20 Őrlődik lelkem, mert vágyódik döntéseid után mindenkor.
- 21 Megdorgálsz az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól.
- 22 Fordítsd el rólam a gyalázatot és a megvetést, hiszen megfogadtam intelmeidet.
- 23 Ha a fejedelmek összeülnek, és rólam tárgyalnak, szolgál akkor is rendelkezéseidről elmélkedik.
- 24 Csak a te intelmeidben gyönyörködöm, azok az én tanácsadóim.
- 25 Életem a porhoz tapad: eleveníts meg igéddel!
- 26 Ha dolgaimat elbeszélem, te meghallgatsz. Taníts meg rendelkezéseidre!
- 27 Értesd meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon!
- 28 Nem tudok aludni a bánat miatt, erősíts meg engem igéddel!
- 29 Tarts engem távol a hazugok útjától, és ajándékozz meg kegyelmesen törvényeddel!
- 30 Az igaz utat választottam, döntéseidet magam előtt tartom.
- 31 Ragaszkodom intelmeidhez, URam, ne engedj megszegésnek!
- 32 Parancsolataid útján járok, mert bizakodó szívet adsz nekem.
- 33 Taníts, URam, rendelkezéseid céljára, hogy megfogadjam azokat mindvégig!
- 34 Tégy értelmessé, hogy megfogadjam törvényedet, és megtartsam teljes szívvel.
- 35 Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm.
- 36 Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon, ne a haszonlesésre!
- 37 Fordítsd el tekintetemet, hogy ne nézzek hiábavalóságra, a te utadon éltesd engem!
- 38 Teljesítsd be szolgálóid ígéretét, amelyet az istenfélőknek adtál!
- 39 Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amelytől borzadok, mert jók a te döntéseid!
- 40 Eleveníts meg igazságoddal, mert vágyódom utasításaidra.
- 41 Teljesedjék be rajtam kegyelmed, URam, és megígért szabadításod,
- 42 hogy választ tudjak adni gyalázóimnak, hiszen igédben bízom.
- 43 Ne vedd ki számból teljesen az igazság beszédét, mert a te döntésedre várok.
- 44 Meg akarom tartani törvényedet állandóan, mindörökké.
- 45 Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem.
- 46 Királyoknak is elmondom intelmeidet, és nem vallok szégyent.
- 47 Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket.
- 48 Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.

49 Emlékezz szolgáltnak tett ígéretedre, amelyhez nekem reménységet adtál.
50 Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem.
51 Bármennyire csúfolnak is a kevélyek, mégsem hajlok el törvényedtől.
52 Ha ősrégi döntéseidre gondolok, megvigasztalódom, URam!
53 Elragad az indulat a bűnösök miatt, akik elhagyták törvényedet.
54 Rendelkezéseid olyanok nekem, mint az énekek, azon a helyen, ahol jövevény vagyok.
55 URam, éjjel is gondolok nevedre, megtartom törvényedet.
56 Ez jutott nekem, mert megfogadtam utasításaidat.
57 URam, én örökségem! Ígérem, hogy megtartom ígéidet.
58 Teljes szívből esedezem előtted: légy kegyelmes hozzám ígéreted szerint!
59 Utaimat megfontolom, lépteimet intelmeidhez igazítom.
60 Sietek, nem tétovázom, megtartom parancsolataidat.
61 Ha bűnösök kötelei fonnak is körül, nem feledkezem meg törvényedről.
62 Éjfélkor fölkelek, hogy hálát adjak neked igazságos döntéséidért.
63 Barátja vagyok mindazoknak, akik istenfélők, és megtartják utasításaidat.
64 URam, kegyelmed betölti a földet. Taníts engem rendelkezéseidre!
65 Jót tettél szolgáladdal ígéreted szerint, URam!
66 Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat.
67 Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet.
68 Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre!
69 Hazugságot koholtak ellenem a kevélyek, de én megfogadom utasításaidat tiszta szívből.
70 Kövér a szívük, érzéketlen, én pedig törvényedben gyönyörködöm.
71 Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.
72 Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.
73 Kezed alkotott és megerősített, tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!
74 Látnak engem, és örülnek az istenfélők, mert ígédben reménykedem.
75 Tudom, URam, hogy igazak döntéseid, igazad volt, hogy megaláztál.
76 Vigasztaljon meg engem szereteted, ahogyan megígérted szolgáltnak.
77 Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek, mert törvényedben gyönyörködöm.
78 Szégyenüljenek meg a kevélyek, mert galádul bántak velem, én pedig utasításaidon elmélkedem.
79 Forduljanak hozzám az istenfélők, akik ismerik intelmeidet.
80 Bár lenne szívem tökéletes rendelkezéseid szerint, hogy ne valljak szégyent!
81 Szabadításod után sóvárog lelkem, ígédben reménykedem.
82 Sóvárogva tekintek ígéretedre: Mikor vigasztalsz meg engem?
83 Bár olyan vagyok, mint a füstre tett tömlő, nem feledkezem meg rendelkezéseidről.
84 Hány napja van még szolgáltnak? Mikor tartasz ítéletet üldözőimen?
85 Vermekeket ástak nekem a kevélyek, akik nem törvényed szerint élnek.
86 Minden parancsolatod igaz. Galádul üldöznek, segíts meg!
87 Csaknem kiirtottak a földről, mert nem hanyagoltam el utasításaidat.
88 Tartsd meg életemet kegyelmesen, én pedig megtartom intelmeidet.
89 URam, ígéd örökké megmarad, szilárdan, akár az ég.
90 Nemzedékről nemzedékre megmarad igazságod. Megszilárdítottad a földet, ezért áll.
91 Döntéseid szerint áll ma is, mert téged szolgál a mindenség.
92 Ha nem törvényed gyönyörködtetne, elpusztulnék nyomorúságomban.
93 Sohasem felejttem el utasításaidat, mert azokkal éltetsz engem.
94 Tied vagyok! Szabadíts meg, hiszen utasításaidat kutatom.
95 Arra várnak a bűnösök, hogy elpusztíthassanak, de én intelmeidre figyelek.
96 Látom, hogy vége lesz mindennek, ami megvan, de a te parancsolatod végtelen.

- 97 Mennyire szeretem törvényedet! Egész nap azon elmélkedem.
98 Bölcsébbé tesz ellenségeimnél parancsolatod, és enyém marad az örökké.
99 Minden tanítómnál okosabb lettem, mert intelmeiden elmélkedem.
100 Értelmesebb vagyok a véneknél, mert megfogadtam utasításaidat.
101 Nem lépek lábammal semmilyen rossz útra, hogy megtarthassam ígédet.
102 Döntéseidről nem tértem el, mert te tanítottál azokra.
103 Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz.
104 Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt.
105 Lábam előtt mécses a te ígéd, ösvényem világossága.
106 Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet.
107 Nagy nyomorúságba jutottam, tartsd meg életemet ígéreted szerint, URam!
108 Önként vállalt fogadalmaimat fogadd kegyesen, URam, és taníts engem döntéseidre!
109 Életem folyton veszélyben van, törvényedről mégsem feledkezem meg.
110 Csapdát készítettek nekem a bűnösök, utasításaidtól mégsem tértem el.
111 Intelmeidet kaptam örökségül örökre, azok örvendeztetik szívemet.
112 Szívből törekszem rendelkezéseid teljesítésére, ennek örök jutalma van.
113 Gyűlölöm a kétszínűséget, de szeretem törvényedet.
114 Rejtekhelyem és pajzsom vagy, ígédben reménykedem.
115 Távozzatok tőlem, ti gonosztevők! Én megfogadom, Istenem, parancsolataidat.
116 Támogass engem ígéreted szerint, hogy éljek, és ne szégyenítsd meg reménységemet!
117 Erősíts engem, hogy megszabaduljak, és mindig törődni fogok rendelkezéseiddel.
118 Elveted mindazokat, akik eltérnek rendelkezéseidről, mert ármánykodásuk galád.
119 Salaknak tartod a föld minden bűnösét, ezért szeretem intelmeidet.
120 Megborzadt a testem, mert rettegek tőled, félek ítéleteidről.
121 Azt tettem, ami törvényes és igaz, ne szolgálts ki a hatalmaskodóknak!
122 Vállalj kezeséget szolgálóként, hogy a kevélyek ne hatalmaskodjanak rajtam!
123 Szemem epedve várja segítségedet és megígért igazságodat.
124 Bánj kegyelmesen szolgálóddal, taníts engem rendelkezéseidre!
125 Szolgáló vagyok, adj értelmet, hogy megismerjem intelmeidet!
126 Itt az ideje, hogy cselekedj, URam, mert megszegték törvényedet!
127 Én pedig szeretem parancsolataidat, jobban az aranynál, a színaranynál is.
128 Ezért mindenben helyeslem utasításaidat, és gyűlölök minden hamis ösvényt.
129 Csodálatosak intelmeid, azért megfogadja azokat lelkem.
130 Ígéd kijelentése világosságot gyújt, értelmessé teszi az együgyűeket.
131 Kinyitom számat és lihegek, úgy vágyódom parancsolataid után.
132 Fordulj felém, és könyörülj rajtam, ahogyan szoktál azokon, akik szeretik nevedet.
133 Szilárdítsd meg lépteimet ígéreteddel, hogy ne uralkodjék rajtam semmiféle gazság.
134 Szabadíts meg a hatalmaskodó emberektől, hogy megtarthassam utasításaidat.
135 Ragyogó arccal nézz szolgálódra, és taníts engem rendelkezéseidre!
136 Könny patakzik szememből azok miatt, akik nem tartják meg törvényedet.
137 Igaz vagy, URam, és helyesek döntéseid.
138 Elrendelt intelmeid igazak, és igen megbízhatók.
139 Belső indulat sorvaszt engem, mert ellenfeleim megfeledkeztek ígédre.
140 Nagyon tiszta a te beszéded, szolgáló szereti azt.
141 Bár kicsiny és megvetett vagyok, utasításaidat mégsem felejtem el.
142 Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó.
143 Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek.
144 Intelmeid örökké igazak, tégy értelmessé, hogy éljek!

145 Teljes szívből kiáltok hozzád: Hallgass meg, URam! És én megfogadom rendelkezéseidet.

146 Hozzád kiáltok: Szabadíts meg! És én megtartom intelmeidet.

147 Ébren vagyok virradatkor, és fohászkodom, igédben reménykedem.

148 Ébren van szemem az éjszakai őrjátskor is, és elmélkedem ígéreteiden.

149 Hallgasd meg szavamat kegyelmesen! URam, döntéseiddel éltes engem!

150 Közel vannak hozzám, akik galádul üldöznek, törvényedtől viszont eltávolodtak.

151 De te is közel vagy, URam, és minden parancsolatod maradandó.

152 Régóta ismerem intelmeidet, örökre megállapítottad azokat.

153 Lásd meg nyomorúságomat, és szabadíts meg, mert nem felejtettem el törvényedet.

154 Pereld peremet, és válts meg, ígéreted szerint tartsd meg életemet!

155 Távol van a bűnösöktől a segítség, mert nem törődnek rendelkezéseiddel.

156 Nagy a te irgalmad, URam, döntéseiddel éltes engem!

157 Sokan vannak üldözőim és ellenségeim, intelmeidtől mégsem fordultam el.

158 Láttam a hűtlenekeket, és megundorodtam, mert nem tartották meg beszédedet.

159 Lásd, mennyire szeretem utasításaidat! URam, tartsd meg életemet kegyelmesen!

160 Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól.

161 Fejedelmek üldöznek ok nélkül, de szívemet csak igéd rettentheti meg.

162 Úgy örülök beszédednek, mint aki nagy zsákmányra talál.

163 A hazugságot gyűlölöm, utálom, törvényedet azonban szeretem.

164 Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos döntéseidért.

165 Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet; nem botlanak meg azok.

166 Segítségemben reménykedem, URam, és teljesítem parancsolataidat.

167 Megtartja lelkem intelmeidet, mert nagyon szeretem azokat.

168 Megtartom utasításaidat és intelmeidet, hiszen minden utamat ismered.

169 URam, hadd szálljon hozzád esedezésem, tégy értelmessé igéddel!

170 Jusson színed elé könyörgésem, ígéreted szerint ments meg engem!

171 Áradjon ajkamról a dicséret, mert megtanítasz rendelkezéseidre.

172 Válaszoljon beszédedre nyelvem, mert minden parancsolatod igaz.

173 Kezed legyen segítségemre, mert utasításaidat választottam.

174 Szabadításodra vágyom, URam, törvényedben gyönyörködöm.

175 Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem!

176 Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgádat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.

Zsolt. 120.

- 1 Zarándokének. Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltok, és ő meghallgat engem.
- 2 URam, ments meg engem a hazug ajaktól és a csalárd nyelvtől!
- 3 Mit érdeemelsz, mit fogsz majd kapni, te csalárd nyelv?
- 4 A hős hegyes nyilait rekettye parazsával!
- 5 Jaj nekem, mert Meseekben kell tartózkodnom, Kédár sátrai közt kell laknom!
- 6 Régóta lakom már együtt a békesség gyűlölőivel.
- 7 Én békét akarok, de amint megszólalok, ők mindjárt harcra készek.

Zsolt. 121.

- 1 Zarándokének. Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?
- 2 Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.
- 3 Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad őriződ.
- 4 Bizony nem szunnyad, nem alszik Izráel őrizője!
- 5 Az ÚR a te őriződ, az ÚR a te oltalmad jobb kezed felől.
- 6 Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.
- 7 Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.
- 8 Megőriz az ÚR jártodban-keltedben, most és mindenkor.

Zsolt. 122.

- 1 Zarándokének. Dávidé. Örülök, ha ezt mondják nekem: Az ÚR házába megyünk!
- 2 Lábunk megáll kapuidban, Jeruzsálem.
- 3 Jeruzsálem, te szépen épített város, részeid jól illenek egymáshoz!
- 4 Oda járnak a törzsek, az ÚR törzsei. Izráelnek szóló rendelkezés az, hogy ott magasztalják az ÚR nevét.
- 5 Mert ott állnak a bírói székek, Dávid házának székei.
- 6 Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!
- 7 Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban!
- 8 Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked!
- 9 Istenünknek, az ÚRnak a házáért is jót kívánok neked!

Zsolt. 123.

1 Zarándokének. Hozzád emelem tekintetemet, aki a mennyben laksz!

2 Ahogy a szolgák uruk kezére néznek, vagy a szolgáló úrnője kezére néz, úgy nézünk mi Istenünkre, az ÚRra, míg meg nem könyörül rajtunk.

3 Könyörülj, URam, könyörülj rajtunk, mert torkig vagyunk a gyalázzattal!

4 Torkig vagyunk már az elbizakodottak gúnyolódásával, a gőgösök gyalázkodásával.

Zsolt. 124.

- 1 Zarándokének. Dávidé. Ha nem lett volna velünk az ÚR - vallja meg ezt Izráel! -,
- 2 ha nem lett volna velünk az ÚR, amikor ránk támadtak az emberek,
- 3 akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, úgy fellángolt haragjuk ellenünk.
- 4 Akkor elsodortak volna a vizek, átcsapott volna rajtunk az áradat.
- 5 Átcsaptak volna rajtunk a tajtékzó vizek.
- 6 Áldott az ÚR, aki nem adott oda minket martalékul fogaiknak!
- 7 Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarász töréből. A tör összetört, és mi megmenekültünk.
- 8 A mi segítségünk az ÚR nevében van, aki az eget és a földet alkotta.

Zsolt. 125.

1 Zarándokének. Akik az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll.

2 Jeruzsálemet hegyek fogják körül, népét pedig az ÚR karolja át most és mindörökké.

3 Mert nem maradhat a bűnösök uralma az igazak örökségén, nehogy az igazak is álnokságra vetemedjenek.

4 Tégy jót, URam, a jókkal, az igaz szívűekkel!

5 A görbe útra térőket pedig juttassa az ÚR a gonosztevők sorsára! Békesség legyen Izráelben!

Zsolt. 126.

1 Zarándokének. Mikor jóra fordította Sion sorsát az ÚR, olyanok voltunk, mint az álmodók.

2 Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkialtás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az ÚR!

3 Hatalmas dolgot tett velünk az ÚR, ezért örvendezünk.

4 Fordítsd jóra sorsunkat, URam, a délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan!

5 Aki könnyezve vetettek, ujjongva arassanak!

6 Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezzék, ha kéréit hozza!

Zsolt. 127.

1 Zarándokének. Salamoné. Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök.

2 Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.

3 Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.

4 Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak.

5 Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.

Zsolt. 128.

1 Zarándokének. Boldog mindenki, aki az URat féli, és az ő útjain jár.

2 Kezed munkája után élsz, boldog vagy, és jól megy sorod.

3 Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő; gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemeték.

4 Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az URat.

5 Áldjon meg téged a Sionról az ÚR, hogy láthasd Jeruzsálem jólétét egész életeden át,

6 és megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben!

Zsolt. 129.

- 1 Zarándokének. Sokat gyötörtek ifjúságom ótas - vallja meg ezt Izráel! -,
- 2 sokat gyötörtek ifjúságom óta, mégsem bírtak velem.
- 3 Hátamon szántók szántottak, hosszú barázdákat hasítottak.
- 4 De igazságos az ÚR: elvágta a bűnösök kötelét.
- 5 Megszégyenülnek, meghátrálnak majd Sion gyűlölői mind.
- 6 Olyanok lesznek, mint háztetőn a fű, amely elszárad, mielőtt kitépnék.
- 7 Nem szedi marokra az arató, sem ölébe a kéveköttő.
- 8 Nem mondják az arra járók: Legyen rajtatok az ÚR áldása, áldunk benneteket az ÚR nevében!

Zsolt. 130.

- 1 Zarándokének. A mélységből kiáltok hozzád, URam!
- 2 Uram, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra!
- 3 Ha a bűnöket számon tartod, URam, Uram, ki marad meg akkor?
- 4 De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged.
- 5 Várom az URat, várja a lelkem, és bízom ígéretében.
- 6 Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt.
- 7 Bízzál, Izráel, az ÚRban, mert az ÚRnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani.
- 8 Meg is váltja Izráelt minden bűnéből.

Zsolt. 131.

1 Zarándokének. Dávidé. Úram, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem.

2 Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem.

3 Bízzál, Izráel, az ÚRban most és mindörökké!

Zsolt. 132.

- 1 Zarándokének. Emlékezz, URam, Dávidra, minden viszontagságára!
- 2 Mert esküt tett az ÚRnak, fogadalmat Jákób erős Istenének:
- 3 Nem megyek be addig házamba, nem fekszem le fekvőhelyemre,
- 4 szememet nem hagyom aludni, szempilláimat nyugodni,
- 5 míg nem találok helyet az ÚRnak, lakóhelyet Jákób erős Istenének!
- 6 Hallottuk, hogy a láda Efratában van, és rátaláltunk Jaar mezőin.
- 7 Menjünk el lakóhelyére, boruljunk le lába zsámolyánál!
- 8 Indulj el, URam, új lakóhelyedre, te és hatalmad ládája!
- 9 Papjaid öltözzenek igazságba, híveid pedig ujjongjanak!
- 10 A te szolgádért, Dávidért ne fordulj el felkent királyodtól!
- 11 Megesküdött az ÚR Dávidnak igazán, nem másítja azt meg: Véredből való utódot ültetek trónodra.
- 12 Ha fiaid megtartják szövetségemet és intelmeimet, amelyekre tanítottam őket, akkor még az ő fiaik is trónodon ülnek mindvégig.
- 13 Mert a Siont választotta ki az ÚR, azt kívánta lakóhelyül:
- 14 Ez lesz lakóhelyem örökre, itt fogok lakni, mert így kívánom!
- 15 Gazdagon megáldom eledelét, szegényeit jól tartom kenyérrel,
- 16 papjait körülveszem szabadításommal, hívei vígan ujjonganak.
- 17 Ott növelem meg Dávid hatalmát, gondom lesz felkentem mécsesére.
- 18 Ellenségeire szégyent borítok, őrajta azonban ragyogni fog koronája.

Zsolt. 133.

1 Zarándokének. Dávidé. Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!

2 Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára.

3 Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor.

Zsolt. 134.

1 Zarándokének. Áldjátok az URat mindnyájan ti, akik az ÚR szolgái vagytok, akik az ÚR házában álltok éjjelente!

2 Emeljétek föl kezeteket a szentély felé, és áldjátok az URat!

3 Áldjon meg téged a Sionról az ÚR, aki az eget és a földet alkotta!

Zsolt. 135.

- 1 Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek az ÚR nevét, dicsérjétek az URat, akik szolgálai vagytok,
- 2 akik ott álltok az ÚR házában, Istenünk házában udvaraiban!
- 3 Dicsérjétek az URat, mert jó az ÚR, zengjétek nevét, mert az gyönyörűség!
- 4 Mert magának választotta Jákóbot az ÚR, tulajdonává tette Izráelt.
- 5 Tudom én, hogy milyen nagy az ÚR, nagyobb a mi Urunk minden istennél.
- 6 Amit csak akar az ÚR, megteszi az égen és a földön és a mélységes tengerekben.
- 7 Felhőket hoz fel a föld széléről, villámokat szór, ha esik az eső, szelet bocsát ki kamráiból.
- 8 Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, emberre, állatra egyaránt.
- 9 Jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és összes szolgáján.
- 10 Sok népet vert meg, hatalmas királyokat ölt meg:
- 11 Szíhón emóri királyt, Ógot, Básán királyát és Kánaán összes királyát.
- 12 Országokat örökségül adta, örökségül népének, Izráelnek.
- 13 URam, neved örökkévaló, URam, téged fognak emlegetni nemzedékről nemzedékre.
- 14 Mert igazságot szolgáltat népének az ÚR, és megkönyörül szolgálain.
- 15 A pogányok bálványai ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai.
- 16 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak,
- 17 van fülük, de nem hallanak, lehelet sincs szájukban.
- 18 Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik, és mindazok, akik bennük bíznak.
- 19 Izráel háza, áldjad az URat! Áron háza, áldjad az URat!
- 20 Lévi háza, áldjad az URat! Akik csak félték az URat, áldjátok az URat!
- 21 Áldott az ÚR a Sionon, aki Jeruzsálemben lakik. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 136.

- 1 Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
- 2 Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete!
- 3 Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart szeretete!
- 4 Nagy csodákat művel egymaga, mert örökké tart szeretete.
- 5 Bölcsen alkotta meg az eget, mert örökké tart szeretete.
- 6 A földet a víz fölé terítette, mert örökké tart szeretete.
- 7 Megalkotta a nagy égiteket, mert örökké tart szeretete,
- 8 a napot, hogy uralkodjék nappal, mert örökké tart szeretete,
- 9 a holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel, mert örökké tart szeretete.
- 10 Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, mert örökké tart szeretete.
- 11 Kihozta onnan Izráelt, mert örökké tart szeretete,
- 12 erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké tart szeretete.
- 13 Kettéhasította a Vörös-tengert, mert örökké tart szeretete,
- 14 átvezette rajta Izráelt, mert örökké tart szeretete.
- 15 De a fáraót és seregét a Vörös-tengerbe szorította, mert örökké tart szeretete.
- 16 Vezette népét a pusztában, mert örökké tart szeretete.
- 17 Nagy királyokat vert meg, mert örökké tart szeretete,
- 18 dicső királyokat ölt meg, mert örökké tart szeretete:
- 19 Szíhón emóri királyt, mert örökké tart szeretete,
- 20 és Ógot, Básán királyát, mert örökké tart szeretete.
- 21 Odaadta országukat örökségül, mert örökké tart szeretete,
- 22 örökségül szolgájának, Izraelnek, mert örökké tart szeretete.
- 23 Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete.
- 24 Megszabadított ellenségeinktől, mert örökké tart szeretete.
- 25 Ő ad eledelt minden élőlénynek, mert örökké tart szeretete.
- 26 Adjatok hálát a menny Istenének, mert örökké tart szeretete!

Zsolt. 137.

1 Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.

2 Az ott levő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat.

3 Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: Énekeljetez nekünk a Sion-énekekből!

4 Hogyan énekelhetnénk éneket az ÚRról idegen földön?

5 Ha megfeledekzezem rólad, Jeruzsálem, benujjon meg a jobb kezem!

6 Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha nem emlékezem rád, ha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb öröömnek!

7 Emlékezz, URam, az edómiakra, akik ezt mondták Jeruzsálem napján: Romboljátok le, romboljátok le, egészen az alapjáig!

8 Babilon pusztulásra méltó népe! Boldog lesz, aki megfizet neked azért, amit velünk elkövettél.

9 Boldog lesz, aki megragadja, és a sziklához csapja csecsemőidet!

Zsolt. 138.

1 Dávidé. Magasztallak, URam, teljes szívemből, istenekkel szemben is csak rólad énekelek!

2 Leborulok szent templomodban, és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért, mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet.

3 Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.

4 Téged magasztal, URam, a föld minden királya, amikor meghallják szád mondásait.

5 Énekelni fogok az ÚR útjairól, mert nagy az UR dicsősége.

6 Bár fenséges az ÚR, meglátja a megalázottat, és messziről megismeri a fennhéjázót.

7 Ha szorult helyzetben vagyok is, megtartod életemet. Haragos ellenségeim ellen kinyújtod kezedet, jobbod megsegít engem.

8 Az ÚR javamra dönti el ügyemet. URam, örökké tart szereteted, ne hagyd el kezéd alkotásait!

Zsolt. 139.

- 1 A karmesternek: Dávid zsoltára. URam, te megvizsgálasz, és ismersz engem.
- 2 Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat.
- 3 Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.
- 4 Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, URam.
- 5 Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod.
- 6 Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.
- 7 Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?
- 8 Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy.
- 9 Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék,
- 10 kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem.
- 11 Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság:
- 12 a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.
- 13 Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.
- 14 Magasztallak téged, mert félelmes és csodálatos vagy; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.
- 15 Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.
- 16 Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.
- 17 Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma!
- 18 Számolgom, de több a homokszemeknél, s a végén is csak nálad vagyok.
- 19 Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek!
- 20 Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet.
- 21 Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, URam? Ne utáljam-e támadóidat?
- 22 Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek.
- 23 Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat!
- 24 Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!

Zsolt. 140.

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Ments meg, URam, a gonosz emberektől, oltalmazz meg az erőszakos emberektől,

3 akik rosszat terveznek szívükben, minden nap háborúságot szítanak!

4 Nyelvük éles, mint a kígyóé, viperaméreg van ajkukon. (Szela.)

5 Őrizz meg, URam, a bűnösök hatalmától, oltalmazz meg az erőszakos emberektől, akik jártomban el akarnak gáncsolni!

6 Tört vetettek nekem a gögös emberek, köteleket és hálót feszítettek ki, az út mentén csapdát állítottak nekem. (Szela.)

7 Te vagy Istenem - mondom az ÚRnak -, figyelj hát, URam, könyörgő szavamra!

8 Én Uram, URam, hatalmas szabadítóm, te véded fejemet a küzdelem napján.

9 Ne teljesítsd, URam, a bűnös kívánságát, ne engedd sikerülni terveit, ne fuvalkodhasson fel! (Szela.)

10 A körülöttem ólálkodók fejére zúduljon az a nyomorúság, amit ajkuk felidéz!

11 Hulljon rájuk tüzes parázs, taszítsd őket vizes gödrökbe, hogy föl ne kelhessenek!

12 Ne maradjon meg a rágalmazó a földön, az erőszakos embert üldözze gonoszsága, míg össze nem roskad!

13 Tudom, hogy az ÚR felkarolja a nyomorultak ügyét, a szegények jogát.

14 Csak az igazak magasztalják nevedet, a becsületesek maradnak meg színed előtt.

Zsolt. 141.

1 Dávid zsoltára. Hozzád kiáltok, URam, siess segítségemre, figyelj szavamra, ha kiáltok hozzád!

2 Jusson eléd imádságom, mint illatáldozat, imára emelt kezem, mint esti áldozat!

3 URam, tégy zárat a számra, őrizd ajkaim nyílását!

4 Ne engedd, hogy szívem rosszra hajoljon, hogy bűnös dolgot műveljek a gonosztevőkkel együtt; finom falatjaikból nem akarok enni.

5 Ha igaz ver engem, szeretetből van az. Olaj a fejemnek még a feddése is. Akik pedig gonoszságban élnek, azokért még imádkozom is.

6 És ha majd bírják a sziklafalon letaszítják őket, akkor értik meg, milyen szépek voltak mondásaim.

7 Mint amikor barázdát hasítanak a földön, úgy szórják csontjaikat a sír szájába.

8 De én rád tekintek, én Uram, URam! Hozzád menekülök, ne vedd el életemet!

9 Őrizz meg a tőrtől, amelyet nekem vetettek, a gonosztevők csapdájától!

10 A bűnösök beleesnek saját hálójukba, én pedig elkerülöm azt.

Zsolt. 142.

- 1 Dávid tanítókölteménye. Imádság abból az időből, amikor a barlangban volt.
- 2 Hangosan kiáltok az ÚRhoz, hangosan könyörgök az ÚRhoz.
- 3 Kiöntöm előtte panaszomat, elmondom neki nyomorúságomat.
- 4 Amikor elcsügged a lelkem, te akkor is ismered utamat. Tört vetettek nekem az ösvényen, amelyen járok.
- 5 Tekints jobb kezem felé, és lásd meg, hogy senki sem akar észrevenni! Elveszett minden menedékem, senki sem törődik velem.
- 6 Hozzád kiáltok, URam, és ezt mondom: Te vagy oltalmam, te vagy osztályrészem az élők földjén.
- 7 Figyelj esedezéseimre, mert igen nyomorult vagyok! Ments meg üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam!
- 8 Hozz ki engem a börtönből, hogy magasztalhassam nevedet! Körém sereglenek majd az igazak, amikor jót teszel velem.

Zsolt. 143.

1 Dávid zsoltára. URam, hallgasd meg imádságomat, figyelj könyörgésemre! Hallgass meg, mert hű és igaz vagy te!

2 Ne szállj perbe szolgáloddal, hiszen egy élő sem igaz előtted!

3 Mert ellenség üldöz engem, földre tiporja életemet, sötétségbe taszít, mint a régen meghaltakat.

4 Lelkem elcsüggedt bennem, szívem megdermedt bensőmben.

5 Visszaemlékezem a régi napokra, végiggondolom minden tettetted, elmélkedem kezed alkotásain.

6 Imádkozva nyújtom feléd kezem, lelkem utánad eped, mint a kiszikkadt föld. (Szela.)

7 Siess, URam, hallgass meg, mert odavan a lelkem. Ne rejtse el orcádat előlem, mert olyan leszek, mint a sírba leszállók!

8 Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! Ismertesd meg velem, melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.

9 Ments meg ellenségeimtől, URam, nálad keresek oltalmat!

10 Taníts akaratod teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!

11 Tartsd meg életemet nevedért, URam, hozz ki engem a nyomorúságból a te igazságodért!

12 Némítsd el ellenségeimet a te hűségedért! Pusztítsd el azokat, akik életemre törnek, mert a te szolgád vagyok én!

Zsolt. 144.

- 1 Dávidé. Áldott az ÚR, az én kősziklám, aki harcolni tanítja kezemet, hadakozni ujjaimat.
- 2 Jótevőm és erősségem, váram és megmentőm ő, pajzsom, akihez menekülhetek, aki népeket vet alá.
- 3 Ó, URam, micsoda az ember, hogy törődsz vele, az emberfia, hogy gondolsz rá?
- 4 Az ember a lehelethez hasonló, napjai a tűnő árnyékhoz.
- 5 Hajlítsd le az eget, URam, és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek!
- 6 Villogtasd villámaidat, szórjad azokat, lödd ki nyilaidat, röptesd szét őket!
- 7 Nyújtsd le kezedet a magasból, szabadíts meg, ments ki engem a nagy vizekből, az idegenek hatalmából,
- 8 akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel!
- 9 Új éneket énekel neked, Istenem, tízhúrú lanton zengedezek neked.
- 10 Te adsz győzelmet a királyoknak; szolgádat, Dávidot is megszabadítottad a gyilkos fegyvertől.
- 11 Szabadíts meg, ments ki engem az idegenek hatalmából, akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel!
- 12 Fiaink legyenek olyanok ifjúkorukban, mint a nagyra nőtt palánták, leányaink pedig, mint a faragott oszlopok, amilyenek a palotákban vannak.
- 13 Színültig telt raktáraink ontsanak mindenféle jót, juhaink a legelőkön szaporodjanak ezer-, sőt tízezerannyira!
- 14 Marháink legyenek kövérek; ne érje őket baj, ne vetéljenek el! Ne legyen jajveszékelés a tereken!
- 15 Boldog nép az, amelynek így megy a sora. Boldog nép az, amelynek az ÚR az Isten!

Zsolt. 145.

- 1 Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké.
- 2 Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.
- 3 Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan.
- 4 Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet.
- 5 Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem.
- 6 Elmondják, milyen félelmes hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet.
- 7 Áradoznak, emlékezve nagy jóságodra, és örvendeznek igazságodnak.
- 8 Kegyelmes és irgalmas az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.
- 9 Jó az ÚR mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez.
- 10 Magasztal, URam, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.
- 11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról,
- 12 megismertette az emberekkel az ÚR hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.
- 13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart.
- 14 Támogat az ÚR minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt.
- 15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.
- 16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen.
- 17 Az ÚRnak minden útja igaz, és minden tette jóságos.
- 18 Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.
- 19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kívánságukat, és megsegíti őket.
- 20 Megtartja az ÚR mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja.
- 21 Az ÚR dicséretét hirdeti ajkam, áldja mindenki az ő szent nevét mindörökké!

Zsolt. 146.

1 Dicsérjétek az URat! Dicsérd, lelkem, az URat!

2 Dicsérem az URat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek.

3 Ne bízzatok az előkelőkben, egy emberben sem, mert nem tud megtartani.

4 Ha elszáll a lelke, visszatér a földbe, és azonnal semmivé válnak tervei.

5 Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, és Istenében, az ÚRban van a reménysége,

6 aki az eget és a földet alkotta, meg a tengert, és ami csak bennük van; ő meg is tart hűségesen mindenkor.

7 Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat az ÚR.

8 Az ÚR megnyitja a vakok szemeit, az ÚR fölegyenesíti a görnyedezőket, az ÚR szereti az igazakat.

9 Az ÚR őrzi a jövevényeket, támogatja az árvát és az özvegyet; de a bűnösöket tévútra vezeti.

10 Mindörökké uralkodik az ÚR, a te Istened, ó Sion, nemzedékről nemzedékre.
Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 147.

- 1 Dicsérjétek az URat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret!
- 2 Felépíti Jeruzsálemet az ÚR, összegyűjti a szétszóródott Izráelt.
- 3 Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.
- 4 Megszabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek.
- 5 Nagy a mi Urunk és igen erős, bölcsessége határtalan.
- 6 Támogatja az ÚR az alázatosokat, de porig alázza a bűnösöket.
- 7 Zengjétek hálaéneket az ÚRnak, énekeljétek hárfakísérettel Istenünknek!
- 8 Ő az, aki beborítja felhőkkel az eget, esőt bocsát a földre, fűvet sarjaszt a hegyeken.
- 9 Eledelt ad az állatoknak, a károgó hollóknak is.
- 10 Nem a lovak erejében leli kedvét, nem a férfi izmaiban gyönyörködik.
- 11 Az istenfélőkben gyönyörködik az ÚR, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.
- 12 Jeruzsálem, dicsőítsd az URat, Sion, dicsérd Istenedet!
- 13 Mert ő erős zárat tett kapuidra, megáldotta benned lakó fiaidat.
- 14 Békét szerzett határaidon, a búza legjavával tart jól téged.
- 15 Elküldi parancsát a földre, beszéde gyorsan terjed.
- 16 Olyan havat ad, mint a fehér gyapjú, olyan deret szór szét, amilyen a hamu.
- 17 Darabokban dobálja a jeget, ki állhatja ki hidegét?
- 18 De ha kibocsátja szavát, elolvasztja azokat, és ha szelet támaszt, már víz csörgedezik.
- 19 Kijelentette igéjét Jákóbnak, rendelkezését és törvényeit Izráelnek.
- 20 Egyetlen néppel sem bánt így, a többiek nem ismerik törvényeit. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 148.

1 Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek az URat, ti mennyeiek, dicsérjétek a magasságban!

2 Dicsérjétek őt, ti angyalai mind, dicsérje őt minden serege!

3 Dicsérje őt a nap és a hold, dicsérje minden fényes csillag!

4 Dicsérjék őt az egek egei, még a vizek is ott fönnek az égben!

5 Dicsérjék az ÚR nevét, mert ő parancsolt, és azok létre jöttek,

6 mindörökre helyükre állította őket, rendelkezést adott, melytől nem térnek el.

7 Dicsérjétek az URat, ti földiek, ti tengeri szörnyek, az egész óceán!

8 Tűz és jégeső, hó és köd, parancsát teljesítő szélvihar,

9 ti hegyek és halmok mindnyájan, gyümölcsfák és cédrusok,

10 vadak és egyéb állatok, csúszómászók és szárnyaló madarak,

11 ti földi királyok és minden nemzet, vezérek és a földnek bírái,

12 ti ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt

13 dicsérjétek az ÚR nevét! Mert csak az ő neve magasztos, fensége a föld és az ég fölé emelkedik.

14 Megnöveli népe hatalmát, dicsővé teszi minden hívét, Izráel fiait, a hozzá közel álló népet. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 149.

- 1 Dicsérjétek az URat! Énekeljétek az ÚRnak új éneket, dicséretet a hívek gyülekezetében!
- 2 Örüljön alkotójának Izráel, Sion lakói örvendezzenek királyuknak!
- 3 Dicsérjétek nevét körtáncot járva, énekeljétek neki dob és hárfakísérettel!
- 4 Mert gyönyörködik népében az ÚR, győzelemmel ékesíti fel az elnyomottakat.
- 5 Vigadnak a hívek e dicsőségben, ujjonganak pihenőhelyükön.
- 6 Szájuk Istent magasztalja, kezükben kétélű kard van.
- 7 Bosszút állnak a népeken, megfenyítik a nemzeteket.
- 8 Lánkra verik királyaikat, vasbilincsbe előkelőiket.
- 9 Így hajtják végre rajtuk az ítéletet, amely meg van írva. Dicső dolog lesz ez az ÚR minden hívének. Dicsérjétek az URat!

Zsolt. 150.

- 1 Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égboltozaton!
- 2 Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan!
- 3 Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek lanttal és hárfával!
- 4 Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvolával!
- 5 Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral!
- 6 Minden lélek dicsérje az URat! Dicsérjétek az URat!

A példabeszédek könyve

Péld. 1.

- 1 Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának a példabeszédei.
- 2 Ismerd meg a bölcsességet és az intést, értsd meg az értelmes mondásokat!
- 3 Fogadd el az okos intést, az igazságot, a törvényt és a becsületességet!
- 4 Ezek adnak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak ismeretet és megfontolást.
- 5 Hallgat rá a bölcs, és gyarapítja tudását, az értelmes útmutatást nyer,
- 6 és megérti a példázatot és a hasonlatot, a bölcsök szavait és találós kérdéseit.
- 7 Az ÚRnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg.
- 8 Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását,
- 9 mert ékes koszorú ez a fejedén és ékszer a nyakadon!
- 10 Fiam, ha vétkezők csábítanak, ne engedj nekik!
- 11 Ha ezt mondják: Jöjj velünk, álljunk lesbe vérontásra, ólálkodjunk az ártatlanra, ok nélkül is.
- 12 Nyeljük el őket, mint a holtak hazája az élőket, tökéletesen, mint akik sírba szállnak!
- 13 Mindenféle drága kincset találunk, megtöltjük házunkat zsákmánnyal.
- 14 Ha ránk bízod sorsodat, egy erszényünk lesz mindnyájunknak!
- 15 Fiam, ne járj velük egy úton, ne lépj rá ösvényükre!
- 16 Mert ők rossz úton futnak, és vérontásra sietnek.
- 17 De hiába feszítik ki a hálót a sok szárnyassal szemben.
- 18 Mert ők a saját vérük ellen állnak lesbe, saját életük kárára ólálkodnak.
- 19 Így jár minden haszonleső: tulajdon életét veszi el.
- 20 A bölcsesség az utcán kiált, a tereken hallatja szavát.
- 21 Lärmás utcasarkon kiált, a városkapuk bejáratánál mondja mondásait:
- 22 Együgyűek, meddig szeretitek az együgyűséget, meddig gyönyörködnek a csúfolódók a csúfolásban, meddig gyűlölik az ostobák az ismeretet?
- 23 Térjetek meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelkeimet, megismertetem veletek igéimet.
- 24 Kiáltottam nektek, de vonakodtatok, kinyújtottam kezem, de senki sem figyelt.
- 25 Semmibe vettétek minden tanácsomat, és feddésemmel nem törődtek,
- 26 ezért én is nevetek majd a bajotokon, kigúnyollak, ha eljön, amitől rettegtetek,
- 27 ha eljön viharként, amitől rettegtetek, és megjön forgószeleként a bajotok, ha eljön rátok a nyomorúság és az ínség.
- 28 Akkor majd kiáltanak hozzám, de nem válaszolok, keresnek engem, de nem találhatnak meg,
- 29 mert gyűlölték a tudást, és nem az ÚR félelmét választották;
- 30 nem törődtek tanácsommal, megvetették minden feddésemet.
- 31 Ezért majd tetteik gyümölcsét eszik, és tanácsukkal laknak jól.
- 32 Mert az együgyűeket saját ellenkezésük öli meg, és az ostobákat elbizakodottságuk pusztítja el.
- 33 De aki rám hallgat, biztonságban lesz és nyugodtan, mert nem rettentí baj.

Péld. 2.

- 1 Fiam, ha megfogadod mondásaimat, és parancsaimat magadba zárod,
- 2 ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre,
- 3 bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet,
- 4 ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincseket,
- 5 akkor megérted, mi az ÚR félelme, és rájössz, mi az istenismeret.
- 6 Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.
- 7 A becsületeseknek jutalmat tartogat, pajzsot a feddhetetlenül élőknek.
- 8 Vigyáz a törvény ösvényeire, és híveinek útját megőrzi.
- 9 Majd megérted, mi az igazság és a törvény, a becsületesség és az igazán jó út.
- 10 Bölcsesség költözik szívedbe, és az ismeret gyönyörködteti lelked.
- 11 Megfontolás örökösödik feletted, értelem oltalmaz téged.
- 12 Megment a helytelen úttól, és az álnokul beszélő embertől;
- 13 azoktól, akik elhagyják az egyenes ösvényeket, és sötét utakon járnak.
- 14 Örülnek, ha rosszat tehetnek, vigadnak a gonosz fonáságokon.
- 15 Ösvényeik görbék, útjaik hamisak.
- 16 De a bölcsesség megment a más asszonyától, a hízalgő szavú idegen nőtől,
- 17 aki elhagyja ifjúkorának társát, és megfeledkezik az Isten előtt kötött szövetségről.
- 18 Mert halálba süllyed a háza, és útja az árnyak közé.
- 19 Aki bement hozzá, nem tud visszafordulni, és nem talál rá az élet ösvényeire.
- 20 Te azért járj a jók útján, és ügyelj az igazak ösvényeire!
- 21 Mert a becsületesek fogják lakni a földet, és a feddhetetlenek maradnak meg rajta.
- 22 De a bűnösök kivesznek a földről, és a hűtlenek kipusztulnak onnan.

Péld. 3.

- 1 Fiam, ne felejtssd el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved,
- 2 mert hosszú életet, magas életkort és jólétet szereznek azok neked!
- 3 A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, írd fel a szíved táblájára!
- 4 Így találssz kedvességre és jóindulatra Istennél és embereknél.
- 5 Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!
- 6 Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.
- 7 Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féljed az URat, és kerüld a rosszat!
- 8 Gyógyulás lesz ez testednek, és felüdülés csontjaidnak.
- 9 Tiszteld az URat vagyondoból és egész jövedelmed legjavából,
- 10 akkor bőségesen megtelnek csüreed, és must árad sajtóidból.
- 11 Az ÚR intését meg ne vesd, fiam, és dorgálását meg ne utáld!
- 12 Mert akit szeret az ÚR, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel.
- 13 Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap.
- 14 Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek, és nagyobb jövedelme, mint a színaranynak.
- 15 Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedved leled.
- 16 Hosszú élet van a jobbában, baljában pedig gazdagság és dicsőség.
- 17 Útjai kedves utak, és minden ösvénye békesség.
- 18 Élet fája ez azoknak, akik megragadják, és akik rá támaszkodnak, boldogok.
- 19 Az ÚR bölcsességgel vetette meg a föld alapját, értelemmel erősítette meg az eget.
- 20 Az ő tudása által váltak ketté a mélységes vizek, és harmatoznak a magas fellegek.
- 21 Fiam, ne téveszd ezt szem elől, vigyázz arra, hogy okos és megfontolt légy!
- 22 Ez élte lelkedet, és ékesíti nyakadat.
- 23 Utadon biztonságban jársz, és lábadat nem ütöd meg.
- 24 Ha lefekszel, nem rettensz fel, hanem fekszel, és édesen alszol.
- 25 Nem kell félned a hirtelen fölrettenéstől, sem attól, hogy viharként rád törnek a bűnösök.
- 26 Mert az ÚRban bizakodhatsz, és ő megőrzi lábad a csapdától.
- 27 Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd!
- 28 Ha van mit adnod, ne mondd embertársadnak: Menj el, jöjj holnap, majd akkor adok!
- 29 Ne koholj rosszat embertársad ellen, aki gyanútlanul lakik melletted!
- 30 Ne pörölj ok nélkül olyan emberrel, aki nem bánt rosszul veled!
- 31 Ne irigykedj az erőszakos emberre, és egyik útját se válaszd!
- 32 Mert a rossz úton járókat utálja az ÚR, de a becsületesekkel közösségben van.
- 33 Az ÚR átka van a bűnösök házában, de az igazak lakóhelyét megáldja.
- 34 A csúfolódókat ő megcsúfolja, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.
- 35 Dicsőséget örökölnek a bölcsök, az ostobáknak pedig nő a gyalázatuk.

Péld. 4.

- 1 Hallgassatok, fiaim, az atyai intésre, és figyeljete az okos tudományra!
- 2 Mert jó tanulságot adok nektek, ne hagyjátok el tanításomat!
- 3 Mikor még mint gyermek apámnál voltam, mint kicsi és egyetlen, anyám mellett,
- 4 tanítgatott, és ezt mondta nekem: Támaszkodjék szavaimra szíved, tartsd meg parancsaimat, és élni fogsz!
- 5 Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet, ne felejtsd el szavaimat, és ne térj el tőlük!
- 6 Ne hagyd el, és megőriznek téged, szeresd, és megoltalmaznak téged!
- 7 A bölcsességnek ez a kezdete: Szerezz bölcsességet, és minden szerzeményeden szerezz értelmet!
- 8 Becsüld nagyra, és felmagasztal téged. Dicsőséget hoz rád, ha magadhoz öleled.
- 9 Ékes koszorút tesz a fejedre, díszes koronát ajándékoz neked.
- 10 Hallgasd meg, fiam, és fogadd el mondásaimat, mert megsokasítják életed éveit.
- 11 A bölcsesség útjára tanítottalak, helyes ösvényen vezettelek téged.
- 12 Jártodban semmi sem gátolja lépteidet, és ha futsz, nem botlasz el.
- 13 Ragaszkodj az intelemhez, ne térj el tőle, vigyázz reá, mert ez a te életed!
- 14 A bűnösök ösvényére ne lépj, ne járj a gonoszok útján!
- 15 Ne törődj vele, ne menj arra, kerüld el azt, és menj másfelé!
- 16 Mert azok aludni sem tudnak, ha rosszat nem tehetnek, és elrabolja álmukat, ha nem vethetnek gáncsot.
- 17 Bűnnel szerzett kenyeret esznek, és erőszakkal szerzett bort isznak.
- 18 Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig.
- 19 A bűnösök útja olyan, mint a sűrű homály; nem tudják, miben botlanak majd meg.
- 20 Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füledet mondásaimra!
- 21 Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén,
- 22 mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek.
- 23 Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!
- 24 Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot!
- 25 Szemed előre tekintsen, és egyenesen magad elé nézz!
- 26 Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz.
- 27 Ne térj le se jobbra, se balra, tartsd távol lábadat a rossztól!

Péld. 5.

- 1 Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgasd meg értelmes szavaimat!
- 2 Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon!
- 3 Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és ínye simább az olajnál.
- 4 De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard.
- 5 Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak hazájába tartanak.
- 6 Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja.
- 7 Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjete el attól, amit mondok!
- 8 Messze kerüld el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához,
- 9 különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek;
- 10 bitorlók élék föl életerődet, és kereseted idegen házába kerül.
- 11 Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed.
- 12 És ezt mondd: Miért is gyűlöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést?
- 13 Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra?
- 14 Majdnem belekerültem minden rosszba, amit egy társaság vagy csoport elkövethet.
- 15 A magad kútjából igyál vizet, és csörgedező vizet a magad forrásából!
- 16 Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre!
- 17 Egyedül tiéd legyenek, ne oszd meg másokkal!
- 18 Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek.
- 19 Szerelmes szarvasűnő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel.
- 20 Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét?
- 21 Mert az ÚR látja az ember útjait, és figyeli minden lépését.
- 22 Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg.
- 23 Meghal az ilyen, mert nem fogadta meg az intést, és a sok bolondság megmámorosította.

Péld. 6.

- 1 Fiam, ha kezességet vállaltál embertársadért, és kezet adtál egy idegenért,
- 2 ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogtak téged saját kijelentéseid,
- 3 akkor így cselekedj, fiam, hogy megmenekülj, ha embertársad kezébe jutottál: Menj hozzá sietve, és ostromold embertársadat!
- 4 Ne engedj álmod szemednek, és szunnyadást szempilládnak!
- 5 Menekülj, mint a gazella a vadász elől, és mint a madár a madarász kezéből!
- 6 Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj!
- 7 Bár nincs vezére, előjárója vagy uralkodója,
- 8 mégis biztosítja a kenyérét nyáron, begyűjti eledelét aratáskor.
- 9 Meddig fekszel, te rest, mikor hagyod abba az alvást?
- 10 Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés:
- 11 így tör rád a szegénység, mint útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.
- 12 A mihaszna és rosszindulatú ember hamis szájjal jár-ke,el,
- 13 szemével kacsingat, lábával jelt ad, és ujjával integet.
- 14 Fonákság van szívében, rosszat kohol mindenkor, és viszálykodást szít.
- 15 Azért hirtelen tör rá a veszedelem, egy pillanat alatt összetörik menthetetlenül.
- 16 Hat dolgot gyűlöl az ÚR, sőt hét dolog utálatos előtte:
- 17 A nagyravágyó szemek, a hazug nyelv, az ártatlan vért ontó kezek,
- 18 a gonosz terveket koholó szív, a rosszra sietve futó lábak,
- 19 a hazugságot beszélő hamis tanú és a testvérek közt viszályt szító ember.
- 20 Őrizd meg, fiam, apád parancsát, és ne hagyd el anyád tanítását!
- 21 Kösd mindenkor a szívedre, hordozd a nyakadra fűzve!
- 22 Jártodban vezessen, fektedben őrizzen, és ha felébredsz, irányítsa gondolataidat!
- 23 Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.
- 24 Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízelgő nyelvétől.
- 25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival!
- 26 Mert a parázna nő csak egy darab kenyérre, de a férjes asszony drága életedre vadászik.
- 27 Vihet-e valaki tüzet a keblében úgy, hogy meg ne gyulladjon a ruhája?
- 28 Vagy járhat-e valaki parázson úgy, hogy a lába meg ne égjen?
- 29 Pedig így jár, aki bemegy embertársa feleségéhez, senki sem marad büntetlen, aki megérinti.
- 30 Nem vetik meg a tolvajt, ha azért lop, hogy jóllakják, mert éheznek;
- 31 mégis hétannyit kell fizetnie, ha rajtakapják, háza egész vagyonába is kerülhet.
- 32 De aki asszonnyal lesz házasságtörő, az esztelen, önmagát rontja meg, aki ilyet csinál.
- 33 Csapás és szégyen éri, gyalázata letörölhetetlen.
- 34 Mert a féltékenység haragra lobbantja a férfit, és ő nem ismer szánalmat a bosszúállás napján.
- 35 Nem fogad el semmiféle váltságot, nem enged, bármennyi ajándékot adnak is neki!

Péld. 7.

- 1 Fiam, őrizd meg szavaimat, és zárd magadba parancsaimat!
- 2 Tartsd meg parancsaimat, hogy élj, tanításomat őrizd, mint a szemed fényét!
- 3 Kösd ujjaidra, írd föl szíved táblájára!
- 4 Mondd a bölcsességnek, hogy a nővéred, és az értelmet nevezd jó ismerősödnek,
- 5 hogy megőrizzen a más feleségétől és a hízelgő szavú idegen nőtől.
- 6 Mert házarnak az ablakán, a rácson át kinéztem,
- 7 és láttam a tapasztalatlanok között, észrevettem a fiúk között egy esztelen ifjút.
- 8 Az utcán járkált, egy utcasarkon, és megindult a ház felé,
- 9 esti alkonyatkor, a sötét éjszaka közepén.
- 10 Egyszer csak egy asszony termett előtte, parázna nőnek öltözve, csalfa szívvel.
- 11 Fecseg az ilyen és féktelen, lábai nem nyughatnak otthon,
- 12 hol az utcán, hol a tereken van, és minden sarkon leselkedik.
- 13 A nő megragadta, megcsókolta, és szemtelen képpel így szólt hozzá:
- 14 Békeáldozatot kellett bemutatnom, ma teljesítettem fogadalmaimat,
- 15 azért jöttem ki eléd, hogy megkeresselek téged, és rád találtam!
- 16 Terítőket terítettem fekhelyemre, egyiptomi színes szőtteseket;
- 17 illatossá tettem heverőmet mirhával, aloéval és fahéjjal.
- 18 Jöjj, ittasodjunk meg a gyönyörtől reggelig, élvezzük a szerelmet!
- 19 Mert nincs itthon a férjem, messze útra ment,
- 20 a pénzes zacskót is magával vitte, csak holdtöltekor érkezik haza.
- 21 Sok beszéddel rá is vette, hízelgő szóval elcsábította.
- 22 Az meg követte őt oktalanul, ahogyan a bika megy a vágóhídra, mint egy bilincsbe békózott bolond.
- 23 De végül nyíl hasít a májába. Úgy jár, mint a kelepcébe siető madár, amely nem tudja, hogy az az életébe kerül.
- 24 Azért, fiaim, hallgassatok rám, és figyeljete szavaimra!
- 25 Az ilyen nő útjára ne vezessen szíved, ne tévedj rá ösvényeire!
- 26 Mert sok embert ejtett el megsebezve; életerős volt mind, akiket meggyilkolt.
- 27 Háza a holtak hazájába vezet, a halál kamráiba visz le.

Péld. 8.

- 1 Nem kiált-e a bölcsesség, nem hallatja-e szavát az értelem?
- 2 Kiáll a magaslatoz ormára, az útra, a keresztutakra.
- 3 A városba vivő kapuknál, a bejáratoknál hangosan kiált.
- 4 Hozzátok kiáltok, férfiak, szavam az emberekhez szól.
- 5 Legyetek okosak, ti együgyűek, legyetek értelmesek, ti ostobák!
- 6 Hallgassatok rám, mert fontos dolgokat mondok, ha felnyitom ajkamat, helyes, amit mondok.
- 7 Mert szám igazságot szól, ajkam utálja a gonoszt.
- 8 Számnak minden szava igaz, nincs bennük csalárdság vagy hamisság.
- 9 Mind világosak az értelmeseknek, és az ismeretre vágyóknak érthetők.
- 10 Intésemet fogadjátok el, ne az ezüstöt, inkább a tudást, mint a színaranyat!
- 11 Mert értékesebb a bölcsesség az igazgyöngynél, és nem fogható hozzá semmiféle drágaság.
- 12 Én, a bölcsesség, együtt lakom az okossággal, és nálam van a megfontolt tudás.
- 13 Aki féli az URat, gyűlöli a rosszat. A kevélyt és a kevélységet, a helytelen utat meg az álnok beszédet gyűlölöm.
- 14 Enyém a tanács és a jutalom, én vagyok az értelem, enyém a hatalom.
- 15 Általam uralkodnak a királyok, és rendelkeznek igazságosan a fejedelmek.
- 16 Általam vezetnek a vezérek, és ítélik igazságosan az előjárók.
- 17 Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek.
- 18 Gazdagság és megbecsülés van nálam, maradandó vagyon és igazság.
- 19 Gyümölcsöm drágább az aranyból, a színaranyból is, és jövedelmem a színezüstnél.
- 20 Az igazság ösvényén járok és a törvénynek az útjain,
- 21 hogy örökséget adjak az engem szeretőknek, és megtöltsöm kincstárukat.
- 22 Az UR útjának kezdetén alkotott engem, művei előtt réges-régen.
- 23 Az ősidőkben formált engem, kezdetben, a föld keletkezése előtt.
- 24 Mikor még nem voltak mélységek, megszülettem, mikor még nem voltak tele a források vízzel.
- 25 Mielőtt a hegyek helyükre kerültek, a halmok létrejötte előtt megszülettem;
- 26 amikor még nem alkotta meg a földet, a rónákat, még a világ legelső porszemét sem.
- 27 Ott voltam, amikor megszilárdította az eget, amikor kimérte a látóhatárt a mélység fölött.
- 28 Amikor megerősítette odafönt a fellegeket, amikor felbuzogtak a mélység forrásai,
- 29 amikor határt szabott a tengernek, hogy a víz át ne léphesse partját, amikor kimérte a föld alapjait,
- 30 én már mellette voltam, mint kedvence, és gyönyörűségem voltam minden nap, színe előtt játszadozva mindenkor.
- 31 Játszadoztam földje kerekiségén, és gyönyörködtem az emberekben.
- 32 Ezért, fiaim, hallgassatok rám, mert boldogok, akik megőrzik útjaimat!
- 33 Hallgassatok az intésre, hogy bölcsök legyetek, és ne hanyagoljátok el azt!
- 34 Boldog ember az, aki hallgat rám, ajtóm előtt vigyázva minden nap, ajtófélfáimat őrizve.
- 35 Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az ÚRtól.
- 36 De aki vétkezik ellenem, magának árt, gyűlölőim mind a halált szeretik.

Péld. 9.

- 1 A bölcsesség házat épített magának, hét oszlopot faragott hozzá.
- 2 Levágta vágómarháját, megfűszerezte borát, és megterítette asztalát.
- 3 Lányokat küldött ki, hogy így kiáltsanak a város magasan fekvő pontjain:
- 4 Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja:
- 5 Jöjjetek, egyetek a kenyereimből, és igyatok fűszerezett boromból!
- 6 Hagyjátok el az együgyűséget, és éltek, járjatok az értelem útján!
- 7 Aki megint a csúfolódót, maga fog pironkodni, aki megfeddi a bűnöst, magát szennyezi be.
- 8 Ne fedd meg a csúfolódót, mert meggyűlöl téged, de fedd meg a bölcsset, az szeretni fog téged!
- 9 Adj a bölcsnek, és még bölcsőbb lesz, tanítsd az igazat, és ő gyarapítja tudását!
- 10 A bölcsesség kezdete az ÚRnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.
- 11 Mert általam sokasodnak meg napjaid, és gyarapodnak életed évei.
- 12 Ha bölcs vagy, magadnak vagy bölcs, ha csúfolódó vagy, magad vallo kárát.
- 13 A balgaság fecsegő asszony, együgyű, és semmit sem tud.
- 14 Kiül háza ajtajába egy székre a város magaslatán.
- 15 Így szólítja meg az arra járókat, akik egyenes ösvényeken járnak:
- 16 Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja:
- 17 A lopott víz édes, az eldugott kenyér kedves.
- 18 De nem tudják, hogy az árnyak vannak ott, és vendégei a halál mélységeibe kerülnek.

Péld. 10.

- 1 Salamon példabeszédei. A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba fiú azonban szomorúsága anyjának.
- 2 Nem használnak a bűnnel szerzett kincsek, de az igazság megment a haláltól.
- 3 Nem hagyja az ÚR éhezni az igaz embert, de a bűnösök mohóságát elveti.
- 4 Aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít.
- 5 Aki nyáron gyűjt, az eszes fiú, de aki aratáskor alszik, az szégyellni való.
- 6 Áldások szállnak az igaz fejére, a bűnösök szája pedig erőszakot rejteget.
- 7 Az igaznak az emlékezete áldott, de a bűnösök neve semmivé lesz.
- 8 A bölcs szívű megfogadja a parancsokat, a bolond beszédű pedig elbukik.
- 9 Aki feddhetetlenül él, biztonságban él, de aki görbe úton jár, az kitudódik róla.
- 10 Aki kacsingat, fájdalmat okoz, a bolond beszédű pedig elbukik.
- 11 Életnek forrása az igaz ember szája, de a bűnösök szája erőszakot rejteget.
- 12 A gyűlölet viszályt teremt, de minden hűtlenséget eltakar a szeretet.
- 13 Az értelmes ember ajkán bölcsesség található, de bot való az esztelen hátára.
- 14 A bölcsök tartózkodók tudásukkal, a bolondot pedig hamar romlásba viszi a szája.
- 15 A gazdagnak a vagyon az erős városa, a nincsteléneknek romlásuk a szegénység.
- 16 Az igaznak a keresetéből élet lesz, a bűnösnek a jövedelméből véték.
- 17 Az élet ösvényén jár, aki megfogadja az intést, de tévelyegni fog, aki megveti a dorgálást.
- 18 Gyűlöletet rejteget a hazug ajak, és rágalmakat terjeszt az ostoba.
- 19 A sok beszédnél elkerülhetetlen a tévedés, de az eszes ember vigyáz a beszédre.
- 20 Színezüst az igaz ember nyelve, a bűnösöknek a szíve is keveset ér.
- 21 Az igaznak az ajka sokakat vezet, a bolondok pedig meghalnak esztelenségük miatt.
- 22 Az ÚR áldása gazdagít meg, a gyarapodást nem lehet erőltetni.
- 23 Az ostobának a galádságban telik öröme, az értelmes embernek pedig a bölcsességben.
- 24 Utoléri a bűnöst az, amitől retteg, az igazak kívánsága pedig teljesül.
- 25 Ha ráfúj a forgószél a bűnösre, nincs többé, de az igaz örökké tartó alapon áll.
- 26 Amilyen az ecet a fognak és a füst a szemnek, olyan a rest a megbízóinak.
- 27 Az ÚR félelme gyarapítja a napokat, de a bűnösök esztendei megrövidülnek.
- 28 Az igazak várakozása öröme forduló, de a bűnösök reménysége semmivé lesz.
- 29 Az ÚRnak útja a feddhetetlenek erősség, de a gonosztevőknek romlás.
- 30 Az igaz soha meg nem inog, de a bűnösök nem maradnak meg a földön.
- 31 Az igaz ember szája bölcsességet áraszt, az álnok nyelvet azonban kivágják.
- 32 Az igaz ember ajka kedvesen tud szólni, a bűnösök szája pedig csak álnokul.

Péld. 11.

- 1 A hamis mérleget utálja az ÚR, de a pontos súlyt kedveli.
- 2 Ha jön a kevélység, jön a szégyen is, a szerénységgel pedig bölcsesség jár együtt.
- 3 A becsületeseket feddhetetlenség vezeti, de a hűtleneket elpusztítja romlottságuk.
- 4 Nem használ a vagyon a harag napján, az igazság azonban megment a haláltól.
- 5 A feddhetetlenek útját igazságuk egyengeti, de a bűnös elbukik bűnössége miatt.
- 6 A becsületeseket megmenti igazságuk, de a hűtleneket rabul ejti saját mohóságuk.
- 7 Ha meghal a bűnös ember, odalesz a reménysége, és odalesz az erősökhöz fűzött várakozása is.
- 8 Az igaz megmenekül a nyomorúságból, helyére pedig a bűnös jut.
- 9 Megrontja szájával embertársát az elvetemült, de az igazak tudásuk által megmenekülnek.
- 10 Vigad a város az igazak javán, és ujjong a bűnösök pusztulásán.
- 11 A becsületesek áldása építi a várost, de a bűnösök szája romlásba dönti.
- 12 Kigúnyolja embertársát az esztelen, az értelmes ember pedig hallgat.
- 13 A rágalmozó titkokat tár fel, de a hűséges lélek leplezi a dolgot.
- 14 Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó.
- 15 Igen rosszul jár, aki idegenért vállal kezességet, de biztonságban marad, aki gyűlöli a jótállást.
- 16 A kedves asszony a tisztességhez ragaszkodik. Az erőszakos emberek a gazdagsághoz ragaszkodnak.
- 17 Önmagával tesz jót a szeretet embere, a kegyetlen pedig saját magának árt.
- 18 A bűnös hamis keresményt szerez, de igaz bérhez jut az, aki igazságot vet.
- 19 Aki ragaszkodik az igazsághoz, az az életre jut, de aki a rosszat hajhássza, az a halálra.
- 20 Utálja az ÚR az álnok szívűeket, de kedveli azokat, akiknek útja feddhetetlen.
- 21 Kezet rá, hogy nem marad büntetlenül a gonosz! De az igazak utódai megmenekülnek.
- 22 Mint disznó orrában az aranykarika, olyan a szép asszony, ha nincs jó ízlése.
- 23 Az igazak csak jóra várhatnak, a bűnösök pedig csak haragot remélhetnek.
- 24 Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut.
- 25 Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüldít, maga is felüldül.
- 26 Átkozza azt a nép, aki búzáját visszatartja, de áldás száll annak a fejére, aki eladja.
- 27 Aki jóra törekszik, jóakaratot szerez, de eljön a rossz arra, aki azt hajhássza.
- 28 Elbukik, aki gazdagságában bízik, de az igazak virulnak, mint a lomb.
- 29 Aki kárt okoz háza népének, szelet örököl, és szolgája lesz a bölcsnek a bolond.
- 30 Az igaz gyümölcse életnek a fája, és a bölcs lelkeket nyer meg.
- 31 Bizony, az igaz is elnyeri jutalmát a földön, hát még a bűnös és vétkes ember!

Péld. 12.

- 1 Aki szereti az intelmet, szereti a tudást, aki pedig gyűlöli a feddést, az ostoba marad.
- 2 A jó ember jóakaratot nyer az ÚRtól, de az alattomos embert ő bűnösnek tartja.
- 3 Nem áll szilárdan a bűnösen élő ember, de az igazak gyökere mozdíthatatlan.
- 4 A derék asszony urának koronája, de mint a csontszú, olyan a szégyentelen.
- 5 Az igazak gondolatai helyesek, a bűnösök szándékai csalárdak.
- 6 A bűnösök szavai vérszomjasak, de a becsületeseket megmenti beszédük.
- 7 Romlás éri a bűnösöket, és odatesznek, de az igazak háza megmarad.
- 8 Értelmének megfelelően dicsérik az embert, a fondorlatos szívűt pedig megvetik.
- 9 Jobb annak, akit lebecsülnek, de szolgája van, mint annak, aki dicsekszik, de alig van kenyere.
- 10 Az igaz törődik még állatjának kívánságával is, a bűnösnek még az irgalma is kegyetlen.
- 11 Aki műveli földjét, jóllakik kenyérral, de aki hiábavalóságokat hajszol, az esztelen.
- 12 A bűnös a gonosszággal szerzett zsákmányra vágyik, az igazak mégis gyökeret vernek.
- 13 A vétkes ajak veszedelmes csapda, de az igaz kikerül a bajból.
- 14 Amit mond az ember, annak a gyümölcséből lakik jól, és amit tesz az ember, azt fizetik neki vissza.
- 15 A bolond helyesnek tartja a maga útját, a bölcs pedig hallgat a tanácsra.
- 16 A bolond bosszúsága azonnal kitudódik, az okos pedig leplezi szégyenét.
- 17 Aki igazán szól, az igazat mondja el, a hamis tanú pedig a csalárdságot.
- 18 Van, akinek a fecsegése olyan, mint a tördőfés, a bölcsek nyelve pedig gyógyít.
- 19 Az igaz ajak mindig állhatatos, a hazug nyelv pedig egy pillanatig sem az.
- 20 Csalárdság van a rosszat koholók szívében, de akik békés tanácsot adnak, azokéban öröm.
- 21 Nem éri az igazat semmi veszedelem, de a bűnösök élete bajjal lesz tele.
- 22 Utálja az ÚR a hazug ajkat, de akik igazan élnek, azokat kedveli.
- 23 Az okos ember nem fitogtatja tudását, az esztelen pedig kérkedik bolondságával.
- 24 A szorgalmasak uralkodni fognak, a lusta pedig robotolni fog.
- 25 Aki aggódik szívében, az levertté lesz, a jó szó viszont felvidíti.
- 26 Az igaz utat tud mutatni másnak is, a bűnösöket pedig tévelygésbe viszi saját útjuk.
- 27 A lusta a vadászzsákmányt sem süti meg, pedig drága kincse az embernek a szorgalom.
- 28 Az igazság ösvényén élet van, és útja nem a halál felé vezet.

Péld. 13.

- 1 A bölcs fiú megfogadja az apai intést, de a csúfolódó nem hallgat a dorgálásra.
- 2 Amit mond az ember, annak a gyümölcsével lakik jól, a hűtlenek mégis erőszakra vágnak.
- 3 Aki vigyáz a szájára, megtartja életét, aki feltátja száját, arra romlás vár.
- 4 Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik.
- 5 Gyűlöli az igaz a hazug beszédet, a bűnös pedig szégyent és gyalázatot okoz.
- 6 Az igazság megtartja a feddhetetlenül élő, a bűn pedig elbuktatja a vétkest.
- 7 Van, aki gazdagnak mutatja magát, pedig semmije sincs; van, aki szegénynek, pedig nagy a vagyona.
- 8 A gazdagság az ember életének váltságdíja lehet, a szegény pedig fenyegetést sem hall.
- 9 Az igazak világossága vígan ég, de a bűnösök lámpása kialszik.
- 10 A kevélységből csak civódás lesz, de a tanács megfogadásában bölcsesség van.
- 11 Könnyen szerzett vagyon elfogy, de aki keze munkájával gyűjt, az gyarapodik.
- 12 A hosszú várakozás beteggé teszi a szívet, de a beteljesült kívánság az élet fája.
- 13 Aki megveti az ígét, eladósodik miatta, de aki tiszteli a parancsot, elnyeri jutalmát.
- 14 A bölcs tanítás az élet forrása a halál csapdájának kikerülésére.
- 15 A jóindulat kedvessé tesz, de a hűtlenek útja saját romlásukat okozza.
- 16 Minden eszes ember okosan cselekszik, de az esztelen bolondságot terjeszt.
- 17 A gonosz követ bajba esik, az igazi küldött pedig gyógyulást hoz.
- 18 Szegénység és gyalázat éri azt, aki megveti az intést, de tisztelik azt, aki megfogadja a feddést.
- 19 A beteljesült kívánság jólesik az embernek, az ostobának pedig utálatos eltérni a rossztól.
- 20 Aki bölccsekkel jár, bölccsé lesz, az ostobák barátja pedig romlottá lesz.
- 21 A vétkeket üldözi a baj, az igazaknak pedig szép jutalmuk lesz.
- 22 A jó ember örökséget hagy még unokáinak is, a vétkes vagyona pedig az igazra vár.
- 23 Sok eledelt terem a szegények szántóföldje, de van, akit tönkretesz a törvénytelenység.
- 24 Aki kíméli botját, gyűlöli a fiát, de aki szereti, idejében megfenyíti.
- 25 Az igaz jóllakásig ehet, de a bűnösök hasa éhen marad.

Péld. 14.

- 1 Az asszonyi bölcsesség építi a házat, a bolondság pedig a maga kezével rombolja le.
- 2 Aki egyenes úton jár, féli az URat, de aki letéved útjairól, az megveti őt.
- 3 A bolond szájából gőg sarjad, de a bölcseket megőrzi ajkuk.
- 4 Ha nincsenek barmok, üres a jászol, de bő a termés, ha erős az ökör.
- 5 Az igaz tanú nem hazudik, de a hamis tanú hazugságot beszél.
- 6 Hiába keresi a csúfolódó a bölcsességet, az értelmes embernek azonban könnyű a megismerés.
- 7 Menj el az ostoba ember elől, mert nem szerzel ajkáról tudást!
- 8 Az okos azért bölcs, mert érti a dolgát, az ostobák pedig bolond módon becsapódnak.
- 9 A bolondokat csúffá teszi a vétek, de a becsületes emberek közt jóakarát van.
- 10 A szív ismeri a maga keserűségét, és örömébe sem avatkozhat idegen.
- 11 A bűnösök háza népe kipusztul, de a becsületesek sátrában lakók virulni fognak.
- 12 Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet.
- 13 Nevetés közben is fájhat a szív, és az öröm vége is lehet bánat.
- 14 A romlott szívű a magaviselete szerint fog jóllakni, meg a jó is a magáé szerint.
- 15 A tapasztalatlan mindent elhisz, de az okos vigyáz a lépésére.
- 16 A bölcs fél a rossztól, és elkerüli, az ostoba féktelen és elbizakodott.
- 17 A hirtelen haragú bolondságot követ el, és az alattomos embert gyűlölik.
- 18 Bolondságot örökölnek az együgyűek, az okosakat pedig tudás ékesíti.
- 19 Le fognak borulni a rosszak a jók előtt, és a bűnösök az igaz ember kapuja előtt.
- 20 A szegényt még barátja is gyűlöli, de a gazdagot sokan szeretik.
- 21 Aki megveti felebarátját, vétkezik, de aki az alázatosokon könyörül, boldog lesz.
- 22 Tévelyegnek, akik rosszat akarnak, a szeretet és a hűség pedig jót akar.
- 23 Minden munkának megvan a maga haszna, de akinek csak a szája jár, az ínségbe jut.
- 24 A bölcseknek koronája a gazdagság, de az ostobák bolondsága csak bolondság.
- 25 Életeket ment meg az igaz tanú, de aki hazugságot beszél, az csaló.
- 26 Aki az URat féli, annak erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz az.
- 27 Az ÚRnak félelme az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére.
- 28 Nagy nép ad a királynak méltóságot, de ha elfogy a nemzet, elvész az uralkodó is.
- 29 A türelmes ember nagyon értelmes, a türelmetlen pedig nagy bolondságot követ el.
- 30 A szelíd szív élteti a testet, az indulat viszont rothasztja a csontokat.
- 31 Aki elnyomja a nincstelent, gyalázza Alkotóját, aki pedig könyörül a szegényen, az dicsőíti.
- 32 A maga gonoszsága miatt bukik el a bűnös, de vigaszt kap az igaz, ha halálán van is.
- 33 Az értelmes ember szívében bölcsesség lakik, de az is kitudódik, hogy mi van az ostobákéban.
- 34 Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.
- 35 Jóindulattal van a király az értelmes szolga iránt, de haragja sújtja a haszontalant.

Péld. 15.

- 1 A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.
- 2 A bölcsek nyelve jól alkalmazza a tudást, az ostobák szája meg balgaságot áraszt.
- 3 Mindenem rajta tartja szemét az ÚR, a gonoszakat és a jókat egyaránt figyeli.
- 4 A szelíd nyelv életnek a fája, a romlott pedig összetöri a lelket.
- 5 A bolond utálja az apai intést, de az okos elfogadja a dorgálást.
- 6 Az igaz házában nagy kincs van, a bűnös jövedelme pedig széthull.
- 7 A bölcsek ajka hinti a tudást, az ostobáknak a szíve sem tiszta.
- 8 A bűnösök áldozatát utálja az ÚR, de a becsületesek imádságát kedveli.
- 9 Utálja az ÚR a bűnös útját, de szereti az igazságra törekvőt.
- 10 Rosszul esik az intés annak, aki letér az ösvényről, pedig meghal az, aki gyűlöli a dorgálást.
- 11 A halálnak és elmúlásnak helye is az ÚR előtt van, mennyivel inkább az emberek szíve!
- 12 Nem szereti a csúfolódó, ha feddik, és nem jár a bölcsekhez.
- 13 Az örvendező szív megszépíti az arcot, a bánatos szív pedig összetöri a lelket.
- 14 Az értelmes szív tudásra törekszik, az ostobák szája pedig bolondságon rágódik.
- 15 A csüggedőnek mindig rossz napja van, a jókedvűnek pedig mindig ünnepe.
- 16 Jobb a kevés az ÚR félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.
- 17 Jobb egy tányér főzelék ott, ahol szeretet van, mint a hizlalt ökör, ahol gyűlölet van.
- 18 Az indulatos ember viszályt szít, a türelmes pedig lecsendesíti a perpatvart.
- 19 A lusta útja olyan, mint a tövises sövény, a becsületesek ösvénye pedig egyenes.
- 20 A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba ember pedig megveti anyját.
- 21 A bolondság az esztelen ember öröme, de az értelmes egyenes úton jár.
- 22 Meghiúsulnak a tervek, ha nincs tanácskozás, de megvalósulnak, ha van sok tanácsadó.
- 23 Örül az ember, ha válaszolni tud, és milyen jó az idején mondott szó!
- 24 Az értelmes ember életútja fölfelé visz, kikerülve a holtak hazáját odalent.
- 25 A gögösök házát összedönti az ÚR, de megszilárdítja az özvegyek határát.
- 26 Utálatosak az ÚR előtt a gonosz gondolatok, de tiszták a kedves szavak.
- 27 Kárt okoz saját házában a nyereszkes, de aki gyűlöli a vesztegetést, az élni fog.
- 28 Az igaz megfontolja szívében, hogy mit mondjon, a bűnösök szájából pedig árad a rossz.
- 29 Távolság van az ÚR a bűnösöktől, de az igazak imádságát meghallgatja.
- 30 A csillogó szemek megörvendeztetik a szívet, a jó hír felüdüti a testet.
- 31 Akinek a füle hallgat az életre való feddésre, az a bölcsek között marad.
- 32 Aki semmibe veszi az intést, önmagának árt, aki pedig hallgat a dorgálásra, értelmessé válik.
- 33 Az ÚR félelme bölcsességre int, és aki tisztességet akar, előbb legyen alázkodó!

Péld. 16.

- 1 Az emberi értelem tervezget, de az ÚR adja meg, hogy mit mondjon a nyelv.
- 2 Minden útját helyesnek tartja az ember, de az ÚR megvizsgálja a lelkeket.
- 3 Bízd az ÚRra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid.
- 4 Mindent rendeltetésének megfelelően készített az ÚR, még a bűnöst is: a veszedelem napjára.
- 5 Utál az ÚR minden fölfuvalkodott szívűt, kezet rá, hogy nem marad büntetlen!
- 6 Szeretettel és hűséggel jóvá lehet tenni a bűnt; az ÚRnak félelme távol tart a rossztól.
- 7 Akinek életútját kedveli az ÚR, azt még ellenségeivel is összebékíti.
- 8 Jobb az igaz úton szerzett kevés, mint a törvénytelenül szerzett nagy jövedelem.
- 9 Az embernek az értelme terveli ki útját, de az ÚR irányítja járását.
- 10 Kijelentés hangzik a király ajkáról: nem szabad téves ítéletet mondania.
- 11 Az ÚRé az igaz mérleg és mérőserpenyő, az ő művei a zacskóban tartott súlyok.
- 12 Utálniuk kell a királyoknak a bűnös tetteket, mert igazság teszi szilárdá a trónt.
- 13 A királyoknak kedves az igaz szó, és szeretik azt, aki őszintén beszél.
- 14 A király haragja a halál követe, de a bölcs ember kiengeszteli azt.
- 15 A király arcának ragyogása éltet, jóakarata olyan, mint a tavaszi esőt hozó felleg.
- 16 Mennyivel jobb bölcsességet szerezni, mint aranyat, és értelmet szerezni, mint színezüstöt!
- 17 A becsületes emberek útja kikerüli a veszélyt, életét tartja meg, aki útjára vigyáz.
- 18 Az összeomlást gőg előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.
- 19 Jobb szelíd lelkűnek lenni az alázatosok közt, mint zsákmányon osztozni a gőgösök közt.
- 20 Aki megérti az ígét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az ÚRban.
- 21 A bölcs szívűt értelmesnek nevezik, a nyájas ajkak gyarapítják a tudást.
- 22 Élet forrása az értelem annak, akinek van, de a bolondot még inteni is bolondság.
- 23 A bölcs szívű értelmesen beszél, és ajkával is gyarapítja a tudást.
- 24 Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.
- 25 Van út, amely az ember előtt egyenesnek látszik, de végül a halálba vezet.
- 26 A munkás önmagáért fáradozik, mert szája kényszeríti rá.
- 27 A mihaszna ember gonoszul áskálódik, és ajka olyan, mint a perzselő tűz.
- 28 Az álnok ember viszályt támaszt, a rágalmazó szétválasztja a barátokat is.
- 29 Az erőszakos ember rászedi embertársát, és nem a jó úton vezet.
- 30 Aki behunyja szemét, álnokságot tervez, aki összeszorítja ajkát, gonoszságot hajt végre.
- 31 Ékes korona az ősz haj, az igazság útján található.
- 32 Többet ér a türelmes ember a hősnél, és az indulatán uralkodó annál, aki várost hódít.
- 33 Az ember végzi a sorsvetést, de mindig az ÚRtól való a döntés.

Péld. 17.

1 Jobb a száraz falat ott, ahol békesség van, mint ha lakomával van tele a ház, de veszekednek benne.

2 Az eszes szolga föléje kerül a haszontalan fiúnak, és a testvérekkel együtt osztozik az örökségben.

3 Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az ÚR.

4 A gonosztevő az álnok ajakra figyel, a hazug a gonosz nyelvre ügyel.

5 Aki gúnyolja a szegényt, Alkotóját gyalázza, és aki a veszedelemnek örül, nem marad büntetlen.

6 Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.

7 Nem illik a bolondhoz a választékos beszéd, de az előkelőhöz sem a hazug beszéd.

8 Drágakőnek véli ajándékát, aki adja, amellyel célt ér, bárhova forduljon is vele.

9 Aki szeretetre törekszik, fátyolt borít a vétekre, de aki folyton arról beszél, elszakad a barátjától.

10 Jobban megrendíti a dorgálás az értelmes embert, mint száz botütés az ostobát.

11 Csak pártütésre törekszik a rossz ember, de kegyetlen követet küldenek ellene.

12 Inkább a fiát vesztett medvével találkozzék az ember, mint egy ostobával, amikor megzavarodik.

13 Aki rosszal fizet a jóért, annak a házából nem távozik el a baj.

14 A viszály kezdete olyan, mint amikor megindul az árvíz, azért tartsd távol magad a perpatvartól, mielőtt kitör.

15 Aki igaznak mondja a bűnöst, és aki bűnösnek mondja az igazat: mindkettőjüket egyaránt utálja az ÚR.

16 Mire való a vételár az ostoba kezében, hogy bölcsességet vegyen, holott esze sincsen?

17 Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.

18 Esztelen ember, aki kezet ad, és kezességet vállal a barátjáért.

19 A bűnt szereti, aki veszekedni szeret, és aki nagyra tátja száját, saját romlását keresi.

20 Az álnok szívű embernek nem lesz jó vége, és a csalárd nyelvű bajba kerül.

21 Az ostoba bánatot okoz szülőjének, és nem tud örülni a bolondnak az apja.

22 A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszárítja.

23 A bűnös elfogadja a titokban adott vesztegetést, és elferdíti az igazság ösvényét.

24 Az értelmes ember előtt ott van a bölcsesség, de az ostoba szeme a föld végén kalandozik.

25 Az ostoba fiú bosszantja apját, és keseríti anyját.

26 Nem való megbírságotlani az igaz embert, és megverni az előljárót, ha becsületes.

27 A tudós ember takarékoskodik beszédével, és aki értelmes, az higgadt lelkű.

28 Még az ostobát is bölcsnek gondolják, ha hallgat, és értelmesnek azt, aki csukva tartja a száját.

Péld. 18.

- 1 A különc a maga kívánsága után jár, és hadakozik minden jóra való dolog ellen.
- 2 Az ostoba nem leli kedvét az értelemben, csak saját eszének a fitogtatásában.
- 3 Ahová bűnös érkezik, oda megérkezik a megvetés is, és a szégyentelenséggel együtt jár a gyalázat.
- 4 Mély víz az ember szájának a beszéde, áradó patak, bölcsesség forrása.
- 5 Nem jó a bűnösnek kedvezni, sem jogaiból kiforgatni az igaz embert.
- 6 Az ostoba ajka perpatvart okoz, és szája vereséget idéz elő.
- 7 Az ostobának saját szája a romlása, és ajka önmagának a csapdája.
- 8 A rágalmozó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.
- 9 Aki munkájában hanyag, az testvére annak, aki tönkretesz.
- 10 Erős torony az ÚR neve, oda fut az igaz, és védelmet talál.
- 11 A gazdagnak a vagyon az erős városa, magas várfalnak képzeli.
- 12 Akire romlás vár, annak fölfuvalkodik a szíve, de akire dicsőség, az alázatos.
- 13 Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják.
- 14 Az ember lelke elviseli a szenvedést, de ha a lélek összetörik, azt el lehet-e hordozni?
- 15 Az értelmes ember szíve ismeretet szerez, és a bölcsök füle ismeretre törekszik.
- 16 Az ajándék tág teret nyit az ember előtt, és az előkelők elé juttatja.
- 17 Igaznak látszik az, aki először szól a perben, de sorra kerül ellenfele is, és megcáfolja.
- 18 A sorsvetés megszünteti a viszálykodást, és szétválasztja az erőszakosakat.
- 19 A rászédett testvér hozzáférhetetlenebb az erős városnál, és a viszály olyan, mint egy váron a zár.
- 20 Amit mond az ember, annak a gyümölcséből fog jóllakni a teste, és amit a beszéde terem, azzal kell jóllaknia.
- 21 Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi.
- 22 Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az ÚR jóakarátát.
- 23 Könyörögve szól a szegény, de a gazdag keményen válaszol.
- 24 Van ember, aki bajba juttatja embertársait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.

Péld. 19.

- 1 Jobb a feddhetetlenül élő szegény, mint az álnok beszédű ostoba.
- 2 Ismeret nélkül az igyekezet sem jó, és a gyors lábú félreléphet.
- 3 Az embert a saját bolondsága vezeti félre, mégis az ÚR ellen zúgolódik a szíve.
- 4 A vagyon sok barátot szerez, a nincstelentől a barátja is elválik.
- 5 Nem marad büntetlen a hamis tanú, és nem menekül meg, aki hazugságot beszél.
- 6 Sokan hízelegnek az előkelő embernek, és az ajándékozónak mindenki barátja.
- 7 A szegényt a testvérei is mind gyűlölik, még inkább eltávolodnak tőle barátai; szavaival unszolja őket, de hiába.
- 8 Aki értelmet szerez, önmagát szereti, aki megőrzi tudását, megtalálja a jót.
- 9 Nem marad büntetlen a hamis tanú, és elpusztul, aki hazugságot beszél.
- 10 Nem illik az ostobához a fényűzés, sem a szolgálhoz az uralkodás a vezetőkön.
- 11 Az értelmes ember türelmes, díszére válik, ha megbocsátja a vétket.
- 12 Ha a király haragszik, olyan, mintha orozslán morogna, de jóakarata olyan, mint a fűre hulló harmat.
- 13 Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony.
- 14 A ház és a vagyon apai örökség, de az ÚRtól van az okos feleség.
- 15 A restség mély álomba merít, és a lusta ember éhezik.
- 16 Aki megtartja a parancsot, megtartja életét, de aki nem törődik teendőivel, meghal.
- 17 Aki könyörül a nincstelenen, az ÚRnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét.
- 18 Fenyítsd meg fiadat, míg van remény, de ne vigyen odáig indulatod, hogy halálát okozd!
- 19 A nagy haragú ember fizessen bírságot, mert ha elengeded neki, még nő a haragja.
- 20 Hallgass a tanácsra, és fogadd el az intést, hogy végre bölcs légy!
- 21 Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tanácsa valósul meg.
- 22 Amit az embertől megkívánnak, az a hűség, ezért jobb a szegény ember a hazugnál.
- 23 Az ÚR félelme életet jelent: az ember elégedetten alszik, nem éri veszedelem.
- 24 Belenyújtja kezét a rest a tálba, de már a szájához nem viszi.
- 25 Ha megvered a csúfolódót, az együgyű okul, ha megfedded az okost, az belátja annak értelmét.
- 26 Szégyellni való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját.
- 27 Ha nem hallgatsz, fiam, az intésre, tévelyegni fogsz, okos tanítások nélkül!
- 28 A haszontalan tanú csúfot űz a törvényből, a bűnösök szája pedig csak úgy nyeli az álnokságot.
- 29 A csúfolódókat készen várja az ítélet, és az ostobák hátát az ütleget.

Péld. 20.

- 1 A bor csúfolódóvá tesz, a részegítő ital lármássá, senki sem bölcs, aki attól tántorog.
- 2 A király haragja olyan, mint az oroszlán morgása, aki földézi, maga ellen vét.
- 3 Távol maradni a perpatvartól: dicsőség, a bolond mind belekeveredik.
- 4 Nem szánt ősszel a rest, de ha majd aratni akar, nem lesz mit.
- 5 Mély víz az ember szívének a terve, de az okos ember kimeríti.
- 6 Sok ember hirdeti, hogy ő hűséges, de ki találhat megbízható embert?
- 7 Feddhetetlenül él az igaz, még a fiai is boldogok lesznek.
- 8 Ha a király az ítélőszékben ül, tekintete észrevesz minden rosszat.
- 9 Ki mondhatja: tisztán tartottam szívemet, tiszta vagyok, nincs vétkem?
- 10 A kétféle súlyt és a kétféle vékát egyaránt utálja az ÚR.
- 11 Már egy gyermek tetteiből is fel lehet ismerni, hogy tiszta és helyes-e, amit tesz!
- 12 A halló fület és a látó szemet egyaránt az ÚR alkotta.
- 13 Ne szeresd az alvást, mert elszegényedsz; tartsd nyitva a szemed, és jóllakhatsz kenyérrel.
- 14 Rossz! Rossz! - mondja a vevő, de amint elmegy, már dicsekszik.
- 15 Lehet bőven arany és gyöngy, de legdrágább kincs az okosan beszélő száj.
- 16 Vedd el a ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért!
- 17 Ízlik az embernek a hazugsággal szerzett kenyér, de végül kavicssal lesz tele a szája.
- 18 Tanácsadás erősíti meg a terveket, és irányítás kell a hadviseléshez.
- 19 A rágalmozó titkokat fed fel, azért a fecsegővel ne barátkozz!
- 20 Aki apját vagy anyját átkozza, annak mécsese a legnagyobb sötétben alszik ki.
- 21 Az előre kikövetelt örökségen végül is nem lesz áldás.
- 22 Ne mondd: Megfizetek a rosszért! Reménykedj az ÚRban, ő megsegít téged.
- 23 Utálja az ÚR a kétféle súlyt, és a hamis mérleg nem jó dolog.
- 24 Az ÚR irányítja a férfi lépteit, az ember hogyan érthetné meg útját?
- 25 Csapdába esik, aki valamit meggondolatlanul odaszentel, mert a fogadalomtétel után hiába bánkódik.
- 26 A bölcs király leteríti a bűnösöket, és kocsival hajt rájuk.
- 27 Az ember lelke az ÚRtól kapott mécses, egészen átkutatja a test belsejét.
- 28 Szeretet és hűség őrzi a királyt, és szeretet támogatja trónját.
- 29 Az ifjakkak díszje az erő, az öregek ékessége pedig az ősz haj.
- 30 Zúzódások, sebek tisztítanak meg a gonoszástól, és a test belsejében is érzett csapások.

Péld. 21.

- 1 Olyan az ÚR kezében a király szíve, mint a patak vize: arra vezeti, amerre akarja.
- 2 Minden útját helyesnek tartja az ember, de az ÚR vizsgálja meg a szíveket.
- 3 Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az ÚR, mint az áldozatot.
- 4 A gőgös tekintet és a kevély szív a bűnösök mécsese: vétek.
- 5 A szorgalmasnak a tervei csak hasznot hoznak, de mindenki, aki elsiet a dolgát, csak ínségbe jut.
- 6 A hazug nyelvvel szerzett kincs tovaszálló pára és halálos csapda.
- 7 A bűnösöket elsodorja erőszakosságuk, mert nem akarják teljesíteni a törvényt.
- 8 Tekervényes a bűnös ember útja, de a tisztának az eljárása egyenes.
- 9 Jobb a tető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.
- 10 A bűnös lelke rosszat kíván, még a barátjára sem néz jóindulattal.
- 11 Ha megbírságotól a csúfolódót, az együgyű lesz bölcs, de ha a bölcsset oktatják, maga okul belőle.
- 12 Az igaz szemmel tartja a bűnös házát, és a bűnösöket romlásba dönti.
- 13 Aki bedugja fülét a nincstelen segélykiáltására, annak sem válaszolnak majd, amikor ő kiált.
- 14 A titkon adott ajándék megnyitja a haragot, és a zsebbe dugott vesztegetés a heves indulatot.
- 15 Az igaznak öröm, ha a törvény jut érvényre, de a gonosztevőnek rettegés.
- 16 Az értelem útjáról letévedő ember az árnyak gyülekezetébe jut majd.
- 17 Ínségre jut, aki szeret vigadozni, aki szereti a bort és az olajat, nem gazdagszik meg.
- 18 Válságdíj lesz az igazért a bűnös, és a becsületesek helyett a hűtlen.
- 19 Jobb a puszta földjén lakni, mint zsémbes és bosszús asszonnyal.
- 20 Drága kincs és olaj van a bölcs hajlékában, az ostoba ember pedig eltékozolja azt.
- 21 Aki igazságra és hűségre törekszik, életet, igazságot és megbecsülést talál.
- 22 Behatol a bölcs a hősök városába, és lerombolja megbízhatónak vélt erődjét.
- 23 Aki vigyáz a szájára és a nyelvére, életét őrzi meg a nyomorúságtól.
- 24 A kevély gőgösnek csúfolódó a neve, dühében gőgösen viselkedik.
- 25 A restet megöli vágyakozása, mert nem akar dolgozni kezével;
- 26 egész nap csak vágyakozik, az igaz pedig ad, és nem fukarkodik.
- 27 A bűnösök áldozata utálatos, kivált ha galád dologért hozzák.
- 28 Aki hazugságot tanúsít, elvesz, de aki meggyőződött az ügyről, az mindig beszélhet.
- 29 Szemtelen képet vág a bűnös ember, a becsületes pedig rendben tartja dolgait.
- 30 Nem használ a bölcsesség és az értelem, sem a tanács az ÚRral szemben.
- 31 Készen áll a ló a csata napján, de az ÚR adja a győzelmet.

Péld. 22.

1 Többet ér a jó hírnév a nagy gazdagságnál, a jóindulat jobb az ezüstről és az aranyról.

2 Találkozik a gazdag a szegénnyel: mindegyiket az ÚR alkotta.

3 Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.

4 Az alázatnak és az ÚR félelmének jutalma gazdagság, dicsőség és élet.

5 Tövises és kelepccék vannak a görbe úton: aki vigyáz magára, messze elkerüli azokat.

6 Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.

7 A gazdag uralkodik a szegényeken, és az adós szolgája a kölcsönadónak.

8 Aki álnokságot vet, bajt arat, és megsemmisül haragjának botja.

9 A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyerebből a nincstelennek.

10 Úzd el a csúfolódót, és elmegy vele a perlekedés, megszűnik a peres ügy és a gyalázat.

11 Aki szereti a szív tisztaságát, és jóindulattal beszél, annak barátja a király.

12 Az ÚR szeme ügyel az ismeretre, a hűtlenek beszédét megghiúsítja.

13 Ezt mondja a rest: Oroszlán van odakinn, megöl engem a szabadban.

14 Mély verem az idegen nő szája, beleesik, akire haragszik az ÚR.

15 A gyermek szívéhez hozzátartozik az ostobaság, de a fenyítő bot kiűzi belőle.

16 Aki elnyomja a nincstelent, hogy maga gyarapodjék, és a gazdagnak ad, egyszer majd inségre jut.

17 Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsök szavait, és figyeljen elméd tudományomra!

18 Mert gyönyörűséget szerez, ha őrzöd azokat magadban, ajkadon is állandóan ott lesznek.

19 Legyen az ÚRban bizodalmad, ezt tanítom ma neked, bizony, neked!

20 Már előbb is írtam neked tanácsokat és tudnivalókat,

21 tanítva téged arra, hogy ezek valóban igaz mondások, hogy igaz mondásokkal felelhess annak, aki küldött.

22 Ne rabold ki a szegényt, mivel szegény ő, és ne tipord el a nyomorultat a kapuban!

23 Mert az ÚR perli perüket, és fosztogatóikat megfosztja életüktől.

24 Ne tarts barátságot a haragos természetűvel, és ne járj együtt a heveskedővel,

25 mert megszokod ösvényeit, és magadnak állítasz csapdát!

26 Ne tartozz azok közé, akik kezet adnak, és adósságért kezességet vállalnak!

27 Miért vegyék el alólad fekvőhelyedet is, ha nem lesz miből fizetned?

28 Ne mozdítsd el az ősi határt, amelyet őseid jelöltek ki!

29 Ha látsz ügyesen dolgozó embert, az a királyok szolgálatába fog állani, nem marad az alacsonyrangúak szolgálatában.

Péld. 23.

- 1 Ha uralkodóval együtt ülsz le enni, jól gondold meg, mi van előtted,
- 2 mert ha telhetetlen vagy, kést tettél a torkodra!
- 3 Ne kívánd jó falatjait, mert csalétek az!
- 4 Ne fáradj azon, hogy meggazdagodj, a magad belátásából hagyd abba!
- 5 Alig száll rá tekinteted, már nincs meg, mert gyorsan szárnya támad, az ég felé repül, mint a saskeselyű.
- 6 Ne edd az irigy ember kenyerét, és ne kívánd jó falatjait,
- 7 mert olyan ő, mint aki számolgat magában: Egyél, igyál! - mondja neked, de nem szívesen.
- 8 Megevett falatodat ki fogod hányni, és kedves szavaidat elvesztegeted.
- 9 Az ostoba füle hallatára ne beszélj, mert csak megveti okos szavaidat.
- 10 Ne mozdítsd el az ősi határt, és az árvák mezejére ne menj!
- 11 Mert megváltójuk erős: ő perli majd perüket veled.
- 12 Szívleld meg az intést, és hallgass az okos beszédre!
- 13 Ne sajnáld megfenyíteni a gyermeket, nem hal bele, ha megvered bottal.
- 14 Te csak bottal vered meg, de lelkét a holtak hazájától mented meg.
- 15 Fiam, ha bölcs a szíved, örül az én szívem is.
- 16 Vigad a bensőm, ha ajkad őszintén szól.
- 17 Ne irigyelje szíved a vétkeseket, inkább az URat féld mindennap,
- 18 mert van még jövőd, és reménységed nem semmisül meg.
- 19 Hallgass rám, fiam, légy bölcs, és irányítsd szíved a helyes útra!
- 20 Ne tarts a bor mellett dőzsölőkkel, se a falánk húsevőkkel!
- 21 Mert a dőzsölő és a falánk elszegényedik, és rongyokba öltöztet a sok alvás.
- 22 Hallgass apádra, ő nemzett téged, és ne vesd meg anyádat, ha megöregszik!
- 23 Vedd meg, és ne add el az igazságot, a bölcsességet, az intést és az értelmet!
- 24 Vígan örvendezik az igaznak az apja, és aki bölcslet nemzett, örül annak.
- 25 Örüljön apád és anyád, vigadjon, aki szült téged!
- 26 Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!
- 27 Mély verem a parázna nő, és szoros kút az idegen asszony.
- 28 Úgy leselkedik, mint egy rabló, és szaporítja a hűtlen emberek számát.
- 29 Kinek jaj? Kinek fáj? Kivel veszekednek? Kinek van gondja? Kit vernek véresre hiába? Kinek zavaros a szeme?
- 30 Azoknak, akik bor mellett mulatnak, és a fűszeres bort kóstolgatni járnak.
- 31 Ne nézd a bort, hogyan vöröslik, hogyan gyöngyözik a pohárban. Bizony simán lecsúszik az!
- 32 De végül megcsíp, mint a kígyó, megmar, mint a vipera.
- 33 Szemed zavaros dolgokat lát, te magad pedig össze-vissza beszélsz.
- 34 És olyan leszel, mint aki tenger közepén fekszik, vagy mint aki az árbockosárban fekszik.
- 35 Ütöttek engem, de nem fáj, vertek, de nem tudtam róla! Amint fölébredek, folytatom, ugyanezt keresem.

Péld. 24.

- 1 Ne irigyeld a rossz embereket, és ne kívánj velük lenni!
- 2 Mert pusztításon töpreng a szívük, és bántó, amit beszél az ajkuk.
- 3 Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg,
- 4 és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel.
- 5 A bölcs férfi erős, és a tudós ember nagy erejű.
- 6 Irányítás kell a hadviseléshez, és segítséget jelent a sok tanácsadó.
- 7 Magas a bolondnak a bölcsesség: ne nyissa ki száját a kapuban!
- 8 Aki gonosz tettet tervez, azt alattomos embernek hívják.
- 9 Az alattomos bolondság vétek, és utálják az emberek a csúfolódót.
- 10 Ha a nyomorúság idején gyenge vagy, kevés az erőd.
- 11 Mentsd meg azokat, akiket halálra visznek, és ne fordulj el azoktól, akiket a vesztőhelyre hurcolnak!
- 12 Ha azt mondanád, hogy erről nem tudunk, az, aki a szíveket vizsgálja, beléd lát, és aki lelkedet őrzi, ismer; ő megfizet az embernek cselekedete szerint.
- 13 Egyél, fiam, mézet, mert jó, és a lépes méz édes az ínyednek.
- 14 Tudd meg hát, hogy ilyen a bölcsesség a lelkednek: ha megtalálod, van jövendő, és reménységed nem semmisül meg.
- 15 Ne ólálkodj, te bűnös, az igaz lakóhelyénél, ne pusztítsd el nyugvóhelyét!
- 16 Mert ha hétszer elesik is az igaz, mégis fölkel, de a bűnösök elbuknak a bajban.
- 17 Ha elesik ellenséged, ne örülj, és ha elbukik, ne vigadjon a szíved,
- 18 mert az ÚR meglátja, rosszallja, és elfordítja haragját róla.
- 19 Ne haragudj a gonosztevőkre, ne irigyeld a bűnösöket!
- 20 Mert nincs jövője a gonosznak, a bűnösök mécsese kialszik.
- 21 Féljed, fiam, az URat és a királyt, és felforgatók közé ne keveredj!
- 22 Mert hirtelen támad rájuk a veszedelem; és ki tudja: kettőjüktől milyen pusztulás jön?
- 23 Ezek is a bölcsék mondásai: Nem jó a személyválogatás a törvénykezésben.
- 24 Aki igaznak mondja a bűnöst, aztátkozzák a népek, és kárhozzátják a nemzetek.
- 25 De akik igazságot szolgáltatnak: jó dolguk lesz, és gazdag áldás száll rájuk.
- 26 Ajkakat csókol az, aki helyes választ ad.
- 27 Lásd el kinti tennivalódat, és végezd el mezei munkádat, azután építsd házadat!
- 28 Ne tanúskodj ok nélkül embertársad ellen: rászédnéd-e beszédeddel?
- 29 Ne mondd: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint!
- 30 Elmentem a lusta ember földje mellett, és az esztelen ember szőlője mellett,
- 31 és láttam, hogy egészen fölverte a gaz, színét elfedte a gyom, és kőkerítése összedőlt.
- 32 Amikor ezt láttam, elgondolkoztam, elnéztem, és ezt az okulást szereztem:
- 33 Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés:
- 34 így tör rád a szegénység, mint az útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.

Péld. 25.

- 1 Ezek is Salamon példabeszédei, amelyeket Ezékiásnak, Júda királyának emberei gyűjtöttek össze:
- 2 Isten dicsősége az, hogy a dolgokat elrejti. A királyok dicsősége az, hogy a dolgokat kikutatják.
- 3 Az ég magassága, a föld mélysége és a királyok szíve kikutathatatlan.
- 4 Távolítsd el az ezüsből a salakot: az ötvös edényt készít belőle.
- 5 Távolítsd el a bűnöst a király elől, és trónját megerősíti az igazság.
- 6 Ne tetszelegj a király előtt, és az előkelők helyére ne állj,
- 7 mert jobb, ha azt mondják neked, hogy jöjj előbbre, mint ha megaláznak egy előkelő előtt, akit magad is látsz!
- 8 Ne állj ki elhamarkodottan, amikor perelsz, mert mit csinálsz majd a végén, ha ellenfeled megszégyeníti?
- 9 A magad perét pereld ellenfeleddel, de a más titkát ne fedd föl,
- 10 mert aki hallja, szidalmaz téged, és rágalmazásod nem vonhatod vissza!
- 11 Mint az aranyalma ezüstitányéron, olyan a helyén mondott ige.
- 12 Mint az aranyfüggő és a színarany ékszer, olyan a bölcs feddés a szófogadó fülnek.
- 13 Mint a hideg hó aratás idején, olyan a hűséges követ azoknak, akik küldik, mert felüdfíti urai lelkét.
- 14 Felhő és szél eső nélkül: ilyen az, aki meg nem adott ajándékkal dicsekszik.
- 15 Türelemmel a fejedelmet is rá lehet beszélni, és a szelíd szó a csökönyösséget is megtöri.
- 16 Ha mézet találsz, egyél, amennyi jólesik, de túl sokat ne egyél, mert kihányod!
- 17 Ritkán tedd lábadat embertársad házába, mert megsokallja, és meggyűlöl.
- 18 Pöröly, kard és éles nyíl az olyan ember, aki hamisan tanúskodik embertársa ellen.
- 19 Mint a rossz fog és a tántorgó láb, olyan lesz a hűtlenek bizakodása a nyomorúság idején.
- 20 Mint aki leveti ruháját hideg időben, vagy mint aki ecetet kever lúggal, olyan az, aki a rosszkedvű ember előtt dalol.
- 21 Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet,
- 22 mert parazsat gyűjtesz a fejére, az ÚR pedig visszafizeti, amit adtál.
- 23 Az északi szél esőt szül, a suttogó nyelv pedig haragos arcot.
- 24 Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.
- 25 Mint hideg víz a tikkadt embernek, olyan a messze földről kapott jó hír.
- 26 Fölkavart forrás és romlott vizű kút: olyan az igaz, ha a bűnös előtt meginog.
- 27 Sok mézet enni nem jó, és a nehéz dolgokat kutatni nehéz.
- 28 Mint a város, amelynek csupa rés a kőfala, olyan az az ember, akinek nincs önuralma.

Péld. 26.

- 1 Mint hó a nyárhoz és eső az aratáshoz, úgy nem illik az ostobához a dicsőség.
- 2 Ahogyan elszáll a madár, és elrepül a fecske, úgy az ok nélküli átok sem teljesül.
- 3 Ostor való a lónak, zabla a szárnak, és bot az ostobák hátának.
- 4 Ne felelj az ostobának a bolondságához illően, mert magad is hasonló leszel hozzá!
- 5 Felelj meg az ostobának a bolondságához illően, hogy ne tarthassa magát bölcsnek.
- 6 Lábát vágja le, és erőszakot szenved, aki ostobával küld üzenetet.
- 7 Lóg a béna ember lába, meg a példázat is az ostoba szájában.
- 8 Mint aki követ tesz a parittyába, úgy jár az, aki tiszteletet ad az ostobának.
- 9 Beleakad a tövis a részeg kezébe, meg a példázat is az ostoba szájába.
- 10 Mint egy íjász, aki mindenkit megsebez, olyan az, aki ostobát fogad fel, vagy csavargókat fogad fel.
- 11 Ahogyan a kutya visszatér okadására, úgy ismétli meg bolondságát az ostoba.
- 12 Láttál olyan embert, aki bölcsnek tartja magát? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.
- 13 Ezt mondja a rest: Oroszlánkölyök van az úton, oroszlán van a tereken!
- 14 Forog az ajtó a sarkán, a rest meg az ágyán.
- 15 Belenyújtja a rest a kezét a tálba, de arra is lusta, hogy a szájához vigye.
- 16 Bölcsőbbnek tartja magát a rest hét olyannál, aki értelmesen felel.
- 17 Kóbor kutyát ragad fölön, aki olyan perbe avatkozik, amihez semmi köze.
- 18 Mint az eszeveszett ember, aki tüzes és halálos nyilakat lövöldöz,
- 19 olyan az, aki becsapja embertársát, és aztán így szól: Hiszen csak tréfáltam!
- 20 Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmazó, megszűnik a viszály.
- 21 A szén parázslík, a fa lángol, a viszálykodó ember pedig perpatvart szít.
- 22 A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.
- 23 Az ezüstmáz bevonja az agyagedényt, a sima ajak pedig a gonosz szívet.
- 24 Beszédével álcázza szándékát a gyűlölködő, míg magában alattomossgot gondol.
- 25 Ha kedvesen szól, ne higgy neki, mert hét utálatosság van szívében!
- 26 El lehet takarni a gyűlöletet csalással, de lelepleződik a gonoszság a gyülekezetben.
- 27 Aki vermet ás, beleesik, és aki követ dob el, arra esik vissza.
- 28 A hazug nyelvű gyűlöli azt, akit eltiport, és a sima szájú bukást idéz elő.

Péld. 27.

- 1 Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap!
- 2 Más dicsérjen téged, ne a te szájad, az idegen, és ne a te ajkad!
- 3 Súlyos a kő, és nehéz a homok, de a bolond bosszantása mindkettőnél nehezebb.
- 4 Kegyetlen indulat a túlradó harag, de ki állhat meg a féltékenységgel szemben?
- 5 Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél.
- 6 Jó szándékúak a baráttól kapott sebek, de csalárd a gyűlölködőnek a csókja.
- 7 Jóllakott ember a lépes mézet is eltapossa, de az éhes embernek még a keserű is édes.
- 8 Mint a madár, amely elhagyja fészket, olyan az az ember, aki elhagyja lakóhelyét.
- 9 Az olaj és a jó illat vidámít, de a jó barát lélekből jövő tanácsa is.
- 10 Barátodat és apád barátját ne hagyd cserben! Ne menj testvéred házába, mikor bajban vagy! Többet ér a közeli szomszéd a távoli testvérnél.
- 11 Légy bölcs, fiam, és vidíts fel engem, hogy megfelelhessek annak, aki gyaláz.
- 12 Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.
- 13 Vedd el ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért!
- 14 Aki kora reggel nagy hangon áldja embertársát, átoknak veszik azt tőle.
- 15 A záporosó idején csepegő háztető és a zsémbes asszony egyformák:
- 16 aki feltartóztatja, szelet tartóztat fel, és jobbjaival olajat fog meg.
- 17 Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.
- 18 Aki a fügefát gondozza, az eszi a gyümölcsét, és aki gondoskodik uráról, azt megbecsülik.
- 19 Ahogyan a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember.
- 20 Amilyen telhetetlen a halál és az elmúlás helye, éppoly telhetetlen az emberi szem.
- 21 Ami az ezüstnek az olvasztótégely és az aranyak az olvasztókemence, az az embernek a jó hírneve.
- 22 Ha apróra töröd is a bolondot mozsárban, mozsártörővel, akkor sem megy ki belőle a bolondság.
- 23 Ismerd meg juhaidat egyenként, törődj gondosan a nyájakkal,
- 24 mert a kincs nem marad meg örökké, sem az ékszer nemzedékről nemzedékre!
- 25 Amikor behordják a szénát, előtűnik a sarjú, és mikor begyűjtik a hegyekről a takarmányt,
- 26 akkor a bárányokért ruhát, a kecskékért mezőt vehetsz;
- 27 és lesz elég kecsketejéd eledelre, házad népe eledelére és szolgálóid megélhetésére.

Péld. 28.

- 1 Futnak a bűnösök, ha nem üldözik is őket, de az igazak biztosnak érzik magukat, mint egy oroszlán.
- 2 Sok a vezető, ha pártütés van az országban, míg egy értelmes és okos ember soká fenntartja a rendet.
- 3 Ha szegény ember a nincstelenek elnyomója, olyan az, mint a felhőszakadás, mely után nincs kenyér.
- 4 Akik elhanyagolják a tanítást, dicsérik a bűnösöket, de akik megfogadják a tanítást, ellenük támadnak.
- 5 A rossz emberek nem értik meg a törvényt, de akik keresik az URat, egészen megértik.
- 6 Jobb a feddhetetlenül élő szegény annál, aki gazdag, de görbe utakon jár.
- 7 Aki ügyel a tanításra, értelmes fiú az, de aki a dőzsölőkkel tart, szegényt hoz apjára.
- 8 Aki kamattal és uzsorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a nincsteleneken.
- 9 Aki elfordítja a fülét, és nem hallgat a tanításra, annak még az imádsága is utálatos.
- 10 Aki a becsületeseket rossz útra csábítja, maga esik a verembe, de a feddhetetlenekre szép örökség vár.
- 11 A gazdag ember bölcsnek tartja magát, de a nincstelen, ha értelmes, átlát rajta.
- 12 Ha az igazak vigadnak, az nagy dicsőséget jelent, ha a bűnösök kerülnek felül, keresni kell az embereket.
- 13 Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer.
- 14 Boldog ember, aki mindig istenfélő, de a kemény szívű bajba esik.
- 15 Olyan a szegény népen uralkodó bűnös, mint a morgó oroszlán és az éhes medve.
- 16 Ha esztelen a fejedelem, nagy lesz az elnyomás, de ha gyűlöli a nyereszkedést, hosszú ideig él.
- 17 Akit vérontás bűne terhel, hadd fusson a sírig, ne segíts neki!
- 18 Aki feddhetetlenül él, az segítséget kap, de aki görbe utakon jár, egyszer csak elbukik.
- 19 Aki műveli a földjét, annak elég kenyér jut, de aki hiábavalóságokat hajhász, annak szegénység jut.
- 20 A megbízható ember bőven kap áldást, de a gazdagságra törő nem marad büntetlenül.
- 21 A személyválogatás nem jó dolog, egy falat kenyérért is vétékbe viheti az embert.
- 22 Vagyont akar szerezni a kapzsi ember, de nem tudja, hogy ínségbe jut.
- 23 Aki figyelmezteti az embereket, az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg.
- 24 Aki meglopja apját és anyját, és azt gondolja, hogy az nem bűn, cinkosa az a gonosztevőnek.
- 25 A telhetetlen ember viszályt szít, de aki az ÚRban bíz, az gyarapodik.
- 26 Aki a maga eszében bíz, ostoba, de aki bölcsen él, az megmenekül.
- 27 Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri.
- 28 Ha fölemelkednek a bűnösök, elrejtőzik az ember, de ha azok elpusztulnak, sokan lesznek az igazak.

Péld. 29.

- 1 Aki a fenyítés ellenére is nyakas marad, hirtelen gyógyíthatatlanul összetörik.
- 2 Ha az igazak jutnak hatalomra, örül a nép, de ha a bűnösök uralkodnak, nyög a nép.
- 3 Aki szereti a bölcsességet, örömet szerez apjának, de aki paráznákkal barátkozik, elpazarolja vagyonát.
- 4 Igazsággal tartja fenn országát a király, de ha ajándékot fogad el, romba dönti azt.
- 5 Aki hízeleg embertársának, hálót vet annak lába elé.
- 6 A gonosz embert csapdába juttatja vétke, az igaz pedig ujjongva örül.
- 7 Az igaz megéri a nincstelenek ügyét, a bűnös azonban nem tudja megérteni.
- 8 Az öntelt emberek fellázítják a várost, a bölcsök pedig lecsillapítják a haragot.
- 9 A bölcs ember vitatkozik az ostobával, az pedig hol háborog, hol nevet: nem marad nyugton.
- 10 A vérszomjas emberek gyűlölik a feddhetetlent, a becsületesek pedig gondoskodnak róla.
- 11 Egész indulatát szabadjára ereszti az ostoba, de a bölcs végül is lecsendesíti.
- 12 Ha az uralkodó hallgat a hazug beszédre, minden szolgája bűnössé válik.
- 13 A szegény és a zsarnok egymás mellett élnek, de mindkettő az ÚRtól kapta a szemevilágát.
- 14 Ha a király igazságosan ítéli a nincsteleneket, trónja mindvégig szilárdan áll.
- 15 A bot és a fenyítés bölccsé tesz, a kényeztetett gyermek pedig szégyent hoz anyjára.
- 16 Sok ott a bűn, ahol sok a bűnös, de az igazak meglátják azok bukását.
- 17 Fegyelmezd fiadat, akkor nyugodt lehetsz felőle, sőt örömet találsz benne.
- 18 Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást.
- 19 Puszta szóból nem okul a szolga, még ha megéri, akkor sem ad rá semmit.
- 20 Láttál-e már elhamarkodott beszédű embert? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.
- 21 Aki gyermekkorától fogva kényezteti szolgáját, a végén nem bír vele.
- 22 A haragos ember viszályt szít, az indulatos ember sok bűnt követ el.
- 23 Megalázza kevélysége az embert, az alázatos lelkű pedig tisztelet övezi.
- 24 Aki a tolvajjal tart, önmaga ellensége, és az is, aki átkozódást hall, de nem jelenti.
- 25 Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az ÚRban bíz, az oltalmat talál.
- 26 Sokan igyekeznek az uralkodó elé, pedig az ÚR szolgálat igazságot az embernek.
- 27 Utálják az igazak az álnok embert, a bűnös meg a helyes úton járót utálja.

Péld. 30.

- 1 Ágúrnak a masszái Jáke fiának beszéde. Így szólt ez a férfi: Elfáradtam, Istenem! Elfáradtam, Istenem! Végem van!
- 2 Mert minden embernél tudatlanabb vagyok, nincs emberhez illő értelmem.
- 3 Nem tanultam bölcsességet, és nem ismerem a szent dolgok tudományát:
- 4 Ki ment fel az égbe, és ki szállott le onnan? Ki szedte össze markába a szelet, ki kötötte köntösébe a vizet? Ki határozta meg az egész föld határát? Talán tudod, hogy mi a neve, vagy mi a fiának a neve?
- 5 Istennek minden szava színigaz, pajzsa ő a hozzá menekülőknak.
- 6 Ne tégy hozzá szavaihoz semmit, mert megcáfol, és hazugságban maradsz!
- 7 Két dolgot kérek tőled, mielőtt meghalok, ne tagadd meg tőlem:
- 8 Óvj meg a hiábavaló és hazug beszédőtől! Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem! Adj annyi eledelt, amennyi szükséges,
- 9 hogy jóllakva meg ne tagadjalak, és ne mondjam: Kicsoda az ÚR? El se szegényedjek, hogy ne lopjak, és ne gyalázzam Istenem nevét!
- 10 Ne rágalmazd a szolgát ura előtt, mert megátkoz, és bűnhődni fogsz!
- 11 Micsoda népség az, amely átkozza apját, és anyját nem áldja!
- 12 Micsoda népség az, amely tisztának tartja magát, pedig ki sem mosták szennyéből!
- 13 Micsoda népség az, amely kevély szemű és fennhéjázó tekintetű!
- 14 Micsoda népség az, amelynek fogai kardok és agyari kések! Megennék a nyomorultakat a földön, a szegényeket az emberek között!
- 15 A piócának két lánya van: add ide, add ide! Ez a három nem lakik jól, sőt négy nem mondja, hogy elég:
- 16 A holtak hazája és a meddő asszony, a föld, mely sohasem telik el vízzel és a tűz, mely nem mondja, hogy elég.
- 17 Aki gúnyolja apját, vagy engedetlenül megveti anyját, annak szemét kivájják a patak menti hollók, vagy megeszik a sasok.
- 18 Ez a három dolog csodálatos előttem, sőt négy dolgot nem értek:
- 19 A sasnak az útját az égen, a kígyó útját a kősziklán, a hajó útját a mély tengeren és a férfi útját a leánnyal.
- 20 Ilyen a házasságtörő nő útja: eszik, aztán megtörli a száját, és ezt mondja: Nem tettem semmi rosszat!
- 21 Három dolog miatt rendül meg a föld, sőt négyet nem bír elviselni:
- 22 Ha a szolgából király lesz, ha a bolond teleeszi magát,
- 23 ha a megvetett nő férjhez megy, és ha a szolgáló úrnője örökébe lép.
- 24 Van négy kicsiny állat a földön, amelyek mégis nagyon okosak:
- 25 Nem erős a hangyák népe, mégis beszerzik nyáron az eledelüket.
- 26 Nem hatalmas a mormoták népe, mégis sziklák közt építenek házat.
- 27 Nincs királyuk a sáskáknak, mégis rendezetten vonulnak mindnyájan.
- 28 Kézzelel is megfogható a gyík, mégis ott van a királyi palotákban.
- 29 Ez a három lépked szépen, sőt négynek szép a járása:
- 30 Az oroszlán a legerősebb állat, mely nem riad vissza senkitől,
- 31 a fölingerelt ló meg a kecskebak és a hadserege élén álló király.
- 32 Ha fennhéjázásból bolondságot követtél el, és rájöttél, tedd kezedet a szádra!
- 33 Ha tejfölt köpülnek, vaj lesz belőle, ha az orrot erősen fújják, vér jön belőle, és ha haragot szítanak, per lesz belőle.

Péld. 31.

- 1 Lemúél masszái király beszéde, amelyre anyja tanította.
- 2 Mit mondjak, fiam, méhemnek gyermeke, akiért fogadalmat tettem?
- 3 Ne vesztegesd erődet nőkre, ne járd azokhoz, akik királyokat rontanak meg!
- 4 Lemúél! Nem illik a királyokhoz a borivás, nem illik az a királyokhoz, sem a fejedelmekhez a szeszes ital kívánása.
- 5 Mert ha iszik, elfeledkezik a rendeletekről, és helytelenül ítélkezik a nyomorultak ügyében.
- 6 Adjatok szeszes italt a veszendőnek, és bort az elkeseredett embernek.
- 7 Igyék, hogy megfeledkezzenek szegénységéről, és ne gondoljon tovább nyomorúságára.
- 8 Nyisd meg szádat a némaért, a mulandó emberek ügyéért!
- 9 Nyisd meg szádat, ítélkezz igazságosan, ítélj meg a nyomorultnak és szegénynek a jogát!
- 10 Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.
- 11 Ura szívből bízik benne, vagyona el nem fogy.
- 12 Egész életén át javát munkálja urának, nem kárát.
- 13 Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével.
- 14 Hasonló a kereskedők hajóihoz: távolból is hoz eledelt.
- 15 Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének, és rendelkezést szolgálóinak.
- 16 Ha az a szándéka, mezőt vásárol, keze munkájával szőlőt telepít.
- 17 Megkeményíti derekát, megfeszíti karjait.
- 18 Érti, milyen hasznos tevékenysége, éjjel sem alszik el mécsese.
- 19 Ügyesen kezeli a guzsalyt, tenyerében tartja az orsót.
- 20 Tenyere nyitva van a nyomorult előtt, kezét nyújtja a szegénynek.
- 21 Nem félti háza népét a hóeséskor sem, mert egész háza népe meleg ruhába öltözött.
- 22 Színes szőtteket készít magának, lenvászon és bíbor az öltözete.
- 23 Férjét jól ismerik a városkapukban, ahol az ország véneivel ül együtt.
- 24 Finom inget készít, és eladja, övet is ad el a kalmárnak.
- 25 Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé.
- 26 Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít.
- 27 Ügyel háza népe dolgaira, nem kenyere a semmittevés.
- 28 Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri:
- 29 Sok nő végez derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket!
- 30 Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az URat féltő asszony dicséretre méltó.
- 31 Hadd élvezze munkája gyümölcsét, dicsérijk tetteiért minden helyen!

A prédikátor könyve

Préd. 1.

1 A Prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei:

2 Igen nagy hiábavalóság - mondja a Prédikátor -, igen nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság!

3 Mi haszna van az embernek minden fáradozásából, ha fáradozik a nap alatt?

4 Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de a föld örökké megmarad.

5 Fölkel a nap, és lemegy a nap, siet vissza arra a helyre, ahol majd újból fölkel.

6 A szél fúj délre, majd északnak fordul, körbefordul a szél járása, és visszatér oda, ahonnan elindult.

7 Minden folyó a tengerbe ömlik, és a tenger mégsem telik meg, pedig ugyanoda folynak a folyók, újra meg újra oda folynak.

8 Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember. Szemünk nem győz eleget nézni, fülünk nem tud eleget hallani.

9 Ami volt, ugyanaz lesz majd, és ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs semmi új a nap alatt.

10 Ha van is olyan dolog, amiről azt mondják, hogy új, az is megvolt már régen, megvolt már jóval előttünk.

11 Nem emlékszünk az elmúltakra, de ami ezután következik, arra sem fognak emlékezni, akik majd azután lesznek.

12 Én, a Prédikátor, Izráel királya voltam Jeruzsálemben, 13 és rászántam magam arra, hogy megvizsgáljak, és bölcsen kikutatok mindent, ami az ég alatt történik. Rossz foglalkozás ez; azért adta Isten az embereknek, hogy bajlódjanak vele.

14 Láttam, hogy mindaz, amit véghez visznek a nap alatt, csak hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

15 Ami görbe, azt nem lehet kiegyenesíteni, és ami nincs, azt nem lehet számba venni.

16 Így gondolkodtam magamban: Én sokkal nagyobb bölcsességre tettem szert, mint azok, akik elődeim voltak Jeruzsálemben; sok bölcsességet és ismeretet szereztem.

17 Amikor azonban rászántam magam, hogy megismerjem a bölcsességet, megismertem az

esztelenséget és oktalanságot is. Megtudtam, hogy ez is hasztalan erőlködés.

18 Mert ahol sok a bölcsesség, sok a bosszúság is; és aki gyarapítja az ismeretet, gyarapítja a szenvedést is.

Préd. 2.

1 Ezt gondoltam magamban: Megpróbálom, milyen az öröm, és élvezem a jót! De kitűnt, hogy ez is hiábavalóság. 2 A nevetésre azt kellett mondanom, hogy esztelenség, az öröme pedig azt, hogy mit sem ér. 3 Majd azt gondoltam ki, hogy borral vidítom magam, de csak úgy, hogy eszemet a bölcsesség vezesse. Oktalan dolgokhoz fogok, hogy meglássam: jó-e az az embereknek, amit véghezvisznek az ég alatt egész életük során. 4 Nagyszerű dolgokat alkottam: házakat építettem, szőlőket ültettem, 5 kerteket és ligeteket létesítettem, és beültettem azokat mindenféle gyümölcsfával. 6 Csináltattam víztárolókat, hogy öntözni lehessen belőlük az erdőben sarjadó fákat. 7 Szereztem szolgálókat és szolgálókat, voltak házamnál született szolgálóim is. Marhacsordám és juhnyájam is több volt, mint mindazoknak, akik elődeim voltak Jeruzsálemben. 8 Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat is: királyok és tartományok kincsét. Szereztem énekeseket, énekesnőket, és ami a férfiakat gyönyörködteti: szép nőket. 9 Naggyá lettem, és felülmúltam mindazokat, akik elődeim voltak Jeruzsálemben. De megmaradt a bölcsességem is. 10 Nem tagadtam meg magamtól semmit, amit megkívánt a szemem. Nem vontam meg szívemtől semmi örömet, hanem szívből örültem mindannak, amit fáradsággal szereztem, hiszen ez volt a hasznom minden fáradozásomból. 11 De amikor szemügyre vettem minden művemet, amit kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt. 12 Azután arra törekedtem, hogy meglássam: mit ér a bölcsesség, meg az esztelenség és az oktalanság, és hogy mit tesz az az ember, aki a király után következik. Csak azt, amit azelőtt is tett. 13 Úgy láttam, hogy hasznosabb a bölcsesség az oktalanságnál, ahogyan hasznosabb a világosság a sötétségnél. 14 A bölcs ember nyitott szemmel jár, a bolond pedig sötétben botorkál. De arra is rájöttem, hogy ugyanaz lesz a sorsa mindegyiküknek. 15 Azért ezt gondoltam magamban: Ha az én sorsom is az lesz, ami a bolondé, akkor mit ér az, hogy én bölcsőbb vagyok? És ezt mondtam magamban: Ez is hiábavalóság! 16 Bizony a bölcs emberre sem emlékeznek örökké, meg a bolondra sem. Mert mindaz, ami megtörtént, feledésbe megy az eljövendő időben, és a bölcs is meghal, meg a bolond is. 17 Meggyűlöltem az életet, mert rossznak tartottam azokat a dolgokat, amiket véghez visznek a nap alatt: hiszen minden hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 18 Meggyűlöltem mindazt, amit fáradsággal szereztem, míg fáradoztam a nap alatt, mert más emberre kell hagynom, aki utánam következik. 19 Ki tudja, hogy bölcs lesz-e, vagy ostoba? És mégis rendelkezni fog mindazzal, amit fáradsággal szereztem, míg bölcsen fáradoztam a nap alatt. Ez is hiábavalóság! 20 Odáig jutottam, hogy már kétségbeestem minden szerzeményem miatt, amiért fáradoztam a nap alatt. 21 Mert van olyan ember, aki bölcsességgel, tudással és rátermettséggel fáradozott, és olyan emberre kell hagynia vagyonát, aki nem dolgozott érte. Ez is hiábavalóság és nagyon rossz dolog. 22 Mert mi jut az embernek mindabból, amit fáradsággal és teljes odaadással szerzett a nap alatt, 23 hiszen mindennap fájdalom és bosszúság gyötri, és még éjjel sincs nyugta szívének?! Ez is hiábavalóság! 24 Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is. 25 Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nála nélkül? 26 Mert annak az embernek, akit Ő jónak talál, bölcsességet, tudást és örömet ad. A bűnöst pedig azzal veri meg, hogy gyűjtsön és halmozzon, azután annak hagyja, akit Isten jónak talál. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

Préd. 3.

1 Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.
2 Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének.
3 Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek.
4 Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak.
5 Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak.
6 Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak.
7 Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek.
8 Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének.
9 Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik? 10 Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük. 11 Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől végig, amelyeket megalkotott. 12 Rájöttem, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. 13 De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. 14 Rájöttem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt. 15 Ami volt, régóta megvan, és ami lesz, már régen megvolt; és az Isten előkeríti azt, ami tovatűnt. 16 Még azt is láttam a nap alatt, hogy a törvény helyén törvénytelenység van, az igazság helyén pedig gonoszság. 17 De arra gondoltam, hogy az igazat is, a bűnöst is megítéli az Isten, mert minden dolognak eljön az ideje, és ő ügyel minden cselekedetre. 18 Úgy gondoltam, hogy az embereket ilyen módon próbálja meg Isten. Így tűnik ki, hogy ők magukban véve hasonlóak az állatokhoz. 19 Az emberek sorsa olyan, mint az állatoké, egyforma a sorsuk: ahogyan meghal az egyik, ugyanúgy meghal a másik is, és egyfajta lélek van mindegyikben, nem különb az ember az állatnál. Bizony minden hiábavalóság! 20 Mindegyik egy helyre kerül, mindegyik porból lesz, és újból porrá lesz mindegyik. 21 Ki tudja, hogy fölszáll-e az emberek lelke a magasba, és leszáll-e az állatok lelke a föld alá? 22 Beláttam tehát, hogy nincs jobb, mint ha örül az ember a munkájának, mert ez jutott neki. Senki sem hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi történik utána.

Préd. 4.

1 Láttam azt is, hogy milyen sok elnyomás történik a nap alatt. Láttam az elnyomottak könnyeit, akiknek nincs vigasztalójuk. Elnyomóik erőszakosan bánnak velük, és nincs vigasztalójuk. 2 Ezért boldogabbaknak tartom a halottakat, akik már régen meghaltak, az élőknél, akik még életben vannak. 3 De mindkettőjüknél jobb annak, aki meg sem született, mert nem látja azokat a gonosz dolgokat, amelyeket elkövetnek a nap alatt. 4 És láttam, hogy minden fáradozást és sikeres munkát az emberek kölcsönös irigysége kíséri. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés! 5 Az ostoba karba teszi a kezét, és tönkreteszi önmagát. 6 Jobb egy marokra valót szerezni nyugodtan, mint két marokra valót hajszoltan és hasztalan erőlködéssel.

7 Láttam a nap alatt ilyen hiábavalóságot is: 8 Van egyedülálló ember, akinek nincs senkije, sem fia, sem testvére, még sincs vége fáradozásának; nem elégszik meg a gazdagsággal, és nem mondaná: Ugyan kiért fáradozom, és kiért vonom meg magamtól a jót? Ez is hiábavalóság és elhibázott dolog. 9 Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. 10 Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki. 11 Éppígy, ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek; de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg? 12 Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. A hármas fonál nem szakad el egyhamar.

13 Többet ér a szegény, de bölcs gyermek a vén, de ostoba királynál, aki nem ismeri el, hogy figyelmeztetésre szorul. 14 Amaz a fogházból is kikerül, és király lesz, még ha szegénynek született is emennek az uralkodása idején. 15 Láttam, hogy aki csak él, és jár-kelel a nap alatt, a másikkal, a gyermekkel tart, aki amannak a helyébe lép. 16 Határtalanul nagy az a nép, amelynek élére kerül. De az utána következők már nem örülnek neki. Mert ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

17 Megfontoltan járj, amikor Isten házába mégy! Többet ér, ha hallgatva járulsz oda, mint ha áldozol az ostobák módjára, akik nem tudják, hogy rosszat tesznek!

Préd. 5.

1 Ne beszélj elhamarkodottan, ne hirtelenkedd el az Isten előtt kimondott szavadat, mert Isten a mennyben van, te pedig a földön, ezért kevés beszédű légy! 2 Mert ahogyan a sok munka álommal jár, úgy a sok beszéd ostoba fecsegéssel. 3 Ha fogadalmat teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik neki kedve az ostobákban. Teljesítsd, amit megfogadtál! 4 Jobb, ha nem teszel fogadalmat, mint ha fogadalmat teszel, és nem teljesíted. 5 Ne engeddd, hogy beszéded vétekbe ejtsen téged, és ne mondd az Isten követének, hogy az csak tévedés volt. Miért háborodjék föl Isten szavadon, és miért tegye tönkre kezed alkotásait? 6 Bizony a sok álommal és a sok beszéddel együtt jár a hiábavalóság. Ezért féld az Istent! 7 Ha a szegénynek az elnyomását, a jog és az igazság megrövidítését látod az országban, ne csodálkozz el a dolgon; mert a magas rangúra vigyáz a magasabb rangú, rájuk pedig a még magasabb rangúak. 8 Az országra nézve mindenekfölött hasznos, ha a király a földművelést pártolja. 9 Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel; sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont. Ez is hiábavalóság! 10 Ha szaporodnak a javak, szaporodnak a fogyasztói is; mi haszna van hát belőlük a gazdának? Legfeljebb annyi, hogy szemlélheti. 11 Édesen alszik, aki dolgozik, akár keveset, akár sokat eszik; a gazdagot ellenben nem hagyja aludni a jóllakottság. 12 Van egy fájdalmasan rossz dolog, amit láttam a nap alatt: a gazdája rovására őrizgetett gazdagság. 13 Az ilyen gazdagság elveszhet valamilyen rossz számítás miatt, és ha fia születik, annak semmi sem marad. 14 Ahogyan világra jött anyja méhéből, mezítelenül, úgy megy el ismét, ahogy jött; semmit sem kap fáradozásáért, amit magával vihetne. 15 Ez is fájdalmasan rossz dolog, hogy ahogyan jött, ugyanúgy kell elmennie. Mi haszna van céltalan fáradozásából? 16 Hiszen egész életében sötétben eszik, és sok bosszúság, betegség és háborgatás éri! 17 Rájöttem tehát, hogy az a jó és szép, ha az ember eszik, iszik, és élvezi a jót minden fáradozása nyomán, amivel fárad a nap alatt egész életén keresztül, amelyet Isten adott neki, mert ez jutott neki. 18 Ha pedig Isten valakinek gazdagságot és kincseket is adott, és megengedte neki, hogy azt élvezze, kivegye belőle a részét, és örüljön fáradozása eredményének: ez Isten ajándéka. 19 Az ilyen nem sokat gondol élete múlásával, mert Isten megengedi, hogy szívből örvendezzen.

Préd. 6.

1 Láttam, hogy van egy rossz dolog a nap alatt, amely elhatalmasodhat az emberen: 2 Ha Isten valakinek gazdagságot, kincseket és tekintélyt ad, úgyhogy nem hiányzik neki semmi, bármit is kívánna, de Isten nem engedi meg, hogy élvezze azt, hanem idegen ember élvezi, az hiábavaló és fájdalmasan rossz dolog. 3 Ha valakinek száz gyermeke születik is, ha sok évig él is, magas kort érve meg, de ha nem tudja élvezni javait, sőt méltó temetés sem jut neki, akkor azt gondolom, hogy jobb az elvetéltnek, mint neki. 4 Mert az hiábavalóságra jött, sötétben megy el, és nevét sötétség takarja. 5 Még a napot sem pillantotta meg, nem tudta meg, milyen az, de nyugodtabb sors jutott neki, mint amannak. 6 Élhet valaki kétezer évig is, ha nem tud gyönyörködni a jóban! Végül is egy helyre kerül mindenki. 7 Az ember egyre a szájáért fáradozik, de kívánsága csak nem teljesül. 8 Mert mi előnye van a bölcsnek az ostobával szemben, és mi a szegénynek azzal szemben, aki tud forgolódni az életben? 9 Többet ér az, amit lát a szem, mint ami után sóvárog a lélek. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 10 Régtől fogva megvan a neve annak, ami létezik, és tudott dolog a sorsa. Ezért nem szállhat perbe az ember azzal, aki fölötte áll. 11 Sok beszéd van, ami csak a hiábavalóságot szaporítja: mi haszna van belőle az embernek? 12 Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben? Hiábavaló életének napjai meg vannak számlálva, árnyékként tölti el azokat. Ugyan ki mondhatná meg az embernek, hogy mi történik utána a nap alatt?

Préd. 7.

1 Jobb a hírnév a drága olajnál, és a halál napja a születés napjánál.

2 Jobb olyan házba menni, ahol gyászolnak, mint olyanba, ahol mulatnak, hiszen így lesz vége minden embernek. Szívlelje meg ezt, aki él!

3 Többet ér a bánat, mint a nevetés, ha a szomorú arc mellett jobbá lesz a szív.

4 A bölcsök a gyászolók házára gondolnak, az ostobák pedig a vigadozók házára.

5 Jobb a bölcsök dorgálását hallgatni, mint ha az ostobák énekét hallgatja valaki.

6 Mert olyan az ostoba nevetése, mint a tövis ropogása a fazék alatt. Ez is hiábavalóság!

7 Az elnyomás oktalanná teszi a bölcsöt, és az ajándék megrontja a szívet.

8 Jobb valaminek a befejezése, mint az elkezdése. Jobb türelmesnek lenni, mint kevélynek.

9 Ne bosszankodj föl lelkedben hirtelen, mert a bosszankodás az ostobák szívében tanyázik.

10 Ne mondd azt, hogy miért voltak jobbak a hajdani napok a mostaniaknál, mert nem bölcs dolog, ha ilyet kérdezel!

11 Jó a bölcsesség az örökség mellett, hasznos azoknak, akik látják a napot.

12 Mert oltalom a bölcsesség, akárcsak a pénz, de hasznos dolog tudni, hogy a bölcsesség elteti azokat, akiknek van.

13 Figyeld meg Isten alkotásait: ki tudná kiegyenesíteni, amit ő görbévé tett?

14 A jó napokban élj a jóval, a rossz napokban pedig lásd be, hogy ezt is, amazt is Isten készítette azért, hogy az ember ne találja ki, mi következik.

15 Sok mindent láttam hiábavaló életemben: Van olyan igaz ember, aki elvész, pedig igaz, és van olyan bűnös, aki sokáig él, pedig gonosz.

16 Ne légy fölöttébb igaz, és ne bölcselkedj fölöslegesen: miért pusztulnál bele?!

17 Ne légy fölöttébb bűnös, és ne légy bolond: miért halnál meg idő előtt?!

18 Jó, ha az egyiket is megragadod, a másikat sem engeded ki kezedből, mert az istenfélő ember minden bajból kikerül.

19 A bölcsesség nagyobb erőssége a bölcsnek, mint tíz olyan ember, aki a várost kormányozza.

20 Bizony nincs olyan igaz ember a földön, aki csak jót cselekedne, és nem vétkezne.

21 Ne figyelj mindenféle szóbeszédre, és ne halld meg, ha a szolgád átkoz!

22 Te magad is sok esetről tudsz, amikor te átkoztál másokat.

23 Mindent megpróbáltam a bölcsességért. Már azt gondoltam, hogy bölcs vagyok, pedig távol voltam tőle. 24 Távol van, ami van, és nagyon mélyen: ki tudná megtalálni? 25

Amikor rászántam magam, hogy megismerjem, kifürkésszem és kikutassam bölcsen a végső következtetést, tudva, hogy az oktalanság bűn, és a tévelygés esztelenség, 26 úgy találtam, hogy a halálnál is keserűbb az olyan asszony, aki hasonló a vadászurokhoz: a szíve háló, kezei pedig bilincsek. Aki kedves Isten előtt, az megmenekül tőle, de a vétkes a foglya lesz. 27 Lásd, erre jöttem rá - mondja a Prédikátor -, mikor egyik gondolatról a másikra haladtam, hogy megtaláljam a végső következtetést, 28 amit még most is keresek, mert nem találtam meg: ezer közül egy igazi embert találtam, de asszonyt nem találtam azok között. 29 Lásd, csupán arra jöttem rá, hogy Isten az embereket becsületeseknek teremtette, csakhogy ők mindenféle okoskodásokhoz folyamodtak.

Préd. 8.

1 Kicsoda elég bölcs, és ki tudja megmagyarázni a dolgokat? A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát, és kemény arcvonásai megenyhülnek.

2 Szerintem a király parancsát meg kell tartani, már csak az Istenre tett eskü miatt is.

3 Ne hagyd el őt elhamarkodottan, ne állj rá semmi rosszra, mert mindent meg tud tenni, amit akar!

4 Mert a király szava hatalmas, és ki mondhatná neki: Mit művelsz?

5 Aki a parancsot megtartja, nem ismeri meg a veszedelmet, mert a bölcs ember tudja, hogy eljön az ítélet ideje.

6 Minden dolognak megvan az ideje, amikor megítélik, mivel elhatalmasodott az emberi gonoszság.

7 Senki sem tudja, hogy mi fog történni, mert ki tudná megmondani neki: mi hogyan lesz?

8 Az ember nem tudja hatalmában tartani a szelet, bezárni sem tudja a szelet, és senkinek sincs hatalma a halál napja fölött. Háború idején nem engednek szabadságra senkit, és a bűn nem menti meg azt, aki elkövette.

9 Ilyeneket láttam, figyelmemet azokra a tettekre irányítva, amelyeket olyankor követnek el a nap alatt, amikor egyik ember a másik rovására hatalmaskodik. 10 Így láttam, hogy a bűnösöknek temetést rendeztek, amikor meghaltak; de eltávolították a szent helyről azokat, akik becsületesen éltek, és elfelejtették őket a városban. Ez is hiábavalóság! 11

Mivel nem ítélik hamarosan a gonosz tettek fölött, azért van tele az embereknek a szíve gonosz törekvésekkel, 12 úgyhogy a vétkes százszor is követhet el gonosztettet hosszú időn át. De én mégis tudom, hogy az istenfélőknek lesz jó dolguk, mert Őt félik. 13

A bűnösnek azonban nem lesz jó dolga, és élete nem nyúlik hosszúra, mint az árnyék, mivel nem féli az Istent. 14

Van ilyen hiábavalóság is, ami a földön történik: Vannak igazak, akikkel úgy bánnak, mint a bűnösökkel; és vannak bűnösök, akikkel meg úgy bánnak, mint az igazakkal. Azt mondom, hogy ez is hiábavalóság. 15

Ezért az örömet dicsérem, mert nincs jobb dolog az ember számára a nap alatt, mint ha eszik, iszik, és örül, és ez kíséri munkáját egész életén át, amelyet Isten adott neki a nap alatt. 16

Azután arra irányítottam figyelmemet, hogy megismerjem a bölcsességet, szemügyre véve azokat a foglalkozásokat, amelyeket úgy űznek a földön, hogy az embereknek sem éjjel, sem nappal nem szállhat álom a szemére. 17

Úgy láttam, hogy az ember nem képes kiismerni Isten sokféle tettét, azokat a tetteket, amik a nap alatt történnek. Az ember ugyan fáradzik azon, hogy kikutassa, mégsem tudja kiismerni. Még ha azt mondja is a bölcs, hogy már tudja, akkor sem képes kiismerni.

Préd. 9.

1 Mindezt megfigyeltem, mert tisztán akartam látni mindezt, hogy az igazak és a bölcsek minden munkájukkal együtt Isten kezében vannak. Az ember azt sem tudja, hogy szeretet, vagy gyűlölet vár-e rá: minden előtte van. 2 Minden érhet mindenkit. Ugyanaz történhetik az igazzal és a bűnössel, a jóval, a tisztával és a tisztátalannal; azzal, aki áldozik és azzal, aki nem áldozik; úgy járhat a jó, mint a vétkes, az esküdöző éppúgy, mint aki fél az eskütől. 3 Rossz dolog ez, hogy mindannak során, ami a nap alatt történik, ugyanaz érhet utol mindenkit. Ráadásul az emberek szíve tele van gonosszággal, és esztelenség van bennük, amíg csak élnek. Végül pedig a halottak közé kerülnek. 4 Csak annak van reménysége, aki az élők közé tartozik. Többet ér egy élő kutya, mint egy döglött oroszlán. 5 Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni; de a holtak semmiről sem tudnak, semmiből sincs hasznuk többé, még az emléküket is elfelejtik. 6 Szeretetük is, gyűlöletük is, igyekezetük is tovatűnik, és nincs részük soha többé semmiben sem, ami a nap alatt történik. 7 Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd! 8 Ruhád legyen mindig fehér, és fejedről ne hiányozzék az olaj! 9 Élvezd az életet feleségeddel együtt, akit szeretsz, mulandó életed minden napján, amelyet Isten adott neked a nap alatt; mulandó életed minden napján, mert ez jutott neked az életben, és munkád révén, amit fáradsággal végzel a nap alatt. 10 Tedd meg mindazt, ami a kezed ügyébe esik, és amihez erőd van, mert nem lesz cselekvés, gondolkozás, ismeret és bölcsesség a holtak hazájában, ahová menned kell! 11 Azt is láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsak győznek a futásban, nem a hősök a harcban, nem a bölcseknek jut a kenyér, nem az értelmeseknek a gazdagság és nem a tudósoknak a jóindulat, mert mindezek az időtől és a körülményektől függnak. 12 Nem tudja az ember azt sem, hogy mennyi ideje van még. Ahogyan a halak veszedelmes hálóba kerülhetnek, ahogyan a madarak törbe eshetnek, ugyanúgy jutnak kelepcebe az emberek is, ha hirtelen rájuk szakad a veszedelem ideje. 13 Ilyen bölcsességet is láttam a nap alatt, és nagyon rám nehezedett: 14 Volt egy kicsiny város, kevés lakóval. Megtámadta azt egy nagy király, körülvette és ostromműveket épített vele szemben. 15 De akadt benne egy szegény bölcs, aki bölcsességével megmentette a várost. Az emberek azonban nem törődtek tovább azzal a szegény emberrel. 16 Akkor ezt mondtam: Többet ér a bölcsesség a hatalomnál, de a szegények bölcsességét mégis megvetik, és nem hallgatnak beszédükre. 17 A bölcsek nyugodt szavaira kell inkább hallgatni, mint az ostobák közt uralkodónak a kiabálására. 18 Többet ér a bölcsesség a harci eszközöknél; egyetlen vétkes sok jót pusztíthat el.

Préd. 10.

1 Egy döglött légytől bűdös lesz és megerjed a kenőcskészítő olaja; egy kis ostobaság hatásosabb a bölcsességnél és a tisztességnél.

2 A bölcs ember gondolatai a jóra, az ostoba gondolatai a rosszra irányulnak.

3 Akármerre jár is az ostoba, fogyatékos az esze, mégis mindenkiről azt gondolja, hogy az az ostoba.

4 Ha az uralkodó haragra lobban ellened, ne hagyd el helyedet, mert a higgadtság nagy vétkeket akadályoz meg!

5 Láttam, hogy van olyan rossz dolog is a nap alatt, amely a hatalmasok tévedéséből következik:

6 az ostobák nagy méltóságra kerülnek, az érdemesek pedig alacsony sorsra jutnak.

7 Láttam rabszolgákat lóháton ülni, és fejedelmeket gyalog járni, mintha rabszolgák volnának.

8 Aki vermet ás, beleesik abba, és aki lerontja a kőkerítést, azt megmarja a kígyó.

9 Aki követ fejt, megsértheti magát, és aki fát hasogat, veszedelemben forog.

10 Ha kicsorbul a vas, és nem köszörülik ki, akkor több erőt kell kifejteni. A helyesen alkalmazott bölcsesség a hasznos!

11 Ha megmar a kígyó, mielőtt megbűvölték, semmit sem ér aztán a kígyóbűvölő tudománya.

12 A bölcs embert kedvessé teszik saját szavai, az ostobát pedig saját szája teszi tönkre.

13 Beszédének a kezdete butaság, és a vége szörnyű ostobaság.

14 Az ostoba szaporítja a szót, pedig nem tudja senki, hogy mi fog történni. Ki is tudná megmondani, hogy mit hoz a jövő?

15 Az ostobát úgy kifárasztja a munkája, hogy a városba sem tud bemenni.

16 Jaj neked, ország, ha királyod gyermek, és vezetőid már reggel lakomáznak!

17 Boldog vagy, ország, ha királyod nemes ember, és vezetőid a rendes időben étkeznek, önuralommal és nem részegeskedve!

18 Ha rest az ember, megroskad a gerenda, és ha ölbe teszi a kezét, csöpög a háztető.

19 Mulatság kedvéért rendeznek lakomát, és vidámmá teszi az életet a bor, de pénz kell mindehhez!

20 Még gondolatodban se átkozd a királyt, és hálószobádban se átkozd a gazdagot! Mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is elárulja a beszédet!

Préd. 11.

- 1 Szállíts élelmet a tengeren, mert idő múltával visszanyered azt!
- 2 Oszd el hét- vagy nyolcfelé is, mert nem tudod, milyen csapás érheti a földet!
- 3 Ha megtelnek a fellegek, esőt hullatnak a földre. Ha ledől a fa, akár délre, akár északra, ugyanazon a helyen marad, ahová ledőlt.
- 4 Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a fellegeket lesi, nem arat.
- 5 Ahogyan nem ismered a szél útját, vagy a csontok formálódását a terhes asszony méhében, éppúgy nem ismered Isten munkáját, aki mindent alkotott.
- 6 Reggel fogj a magvetéshez, és ne pihentesd a kezed este sem, mert nem tudod, melyik sikerül: ez, vagy amaz, vagy mind a kettő egyaránt jó lesz.
- 7 Édes a világosság, és jó látni szemünkkel a napot.
- 8 Azért ha sok évig élhet az ember, örüljön mindig, de gondoljon arra, hogy sok sötét napja is lesz, és ami következik, az mind hiábavalóság!
- 9 Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged!
- 10 Távolítsd el szívedből a bosszúságot, és tartsd távol magadtól a rosszat, mert az ifjúkor és a fiatalság mulandó!

Préd. 12.

1 Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!

2 míg el nem sötétedik a nap világa, meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után.

3 Akkor reszketni fognak a ház őrizői, támolyognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők.

4 Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.

5 Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül siratók járnak.

6 Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba.

7 A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.

8 Igen nagy hiábavalóság, mondja a Prédikátor, minden hiábavalóság!

9 Bölcs volt a Prédikátor, és azonfelül a népet is tanította ismeretre. Gondolkodott, kutatott, és sok példabeszédet szerzett. 10 Igyekezett a Prédikátor arra, hogy értékes mondásokat találjon, és őszintén leírta az igaz mondásokat. 11 A bölcsök szavai olyanok, mint a tüskék, és azoknak gyűjteménye olyan, mint az egymás mellé leverte cövekek, amelyek egy Pásztortól valók. 12 Ezeken felül, fiam, fogadd meg az intést: A sok könyv írásának nincs vége, és a sok gondolkodás elfárasztja a testet. 13 Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége! 14 Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

Énekek éneke

Énekek. 1.

1 Énekek éneke. Salamoné.

2 Csókoljon meg engem szája csókjaival! Szerelmed jobb a bornál,

3 jó illata van olajodnak, neved, mint a kiöntött olaj; ezért szeretnek téged a leányok.

4 Vigyél engem magaddal, fussunk, vezess a szobádba, királyom! Ujjongva örülünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged!

5 Jeruzsálem leányai! Én barna vagyok, de szép, olyan, mint Kédár sátrai és mint Salamon szőnyegei.

6 Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok, a nap sütött le engem. Anyám fiai haragudtak rám, szőlőt őriztettek velem; a magam szőlőjét nem őriztem.

7 Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol delectetsz? Miért keresgéljelek társaid nyájainál?

8 Ha nem tudod, ó asszonyok szépe, indulj el nyájam nyomán, és legeltesd kecskéidet a pásztorok tanyáinál!

9 A fáraó kocsijába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem!

10 Két orcád bájos a láncocskák közt, nyakad a gyöngysorokban.

11 Aranyláncokat készítünk neked ezüstgolyócskákkal.

12 Ha a király az asztalnál ül, nárdusom árasztja illatát.

13 Mint egy köteg mirha, mely keblemen nyugszik, olyan az én szerelmesem.

14 Mint a ciprusfürt Éngedi szőlőiben, olyan az én szerelmesem.

15 De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok.

16 Szép vagy te is, szerelmesem, gyönyörű vagy! Fekvőhelyünk üde zöld.

17 Cédrusok házunk gerendái, mennyezete ciprusfa.

Énekek. 2.

- 1 Sárón nárcisza vagyok én, a völgyek lilioma.
- 2 Mint liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a lányok közt.
- 3 Mint almafa az erdő fái közt, olyan szerelmesem a legények közt. Árnyékában vágyom ülni, gyümölcse édes ínyemnek.
- 4 Elvitt engem a borzózóhelyre, melynek jelvénye a szerelem.
- 5 Erősítsetek aszú szőlővel, üdítsetek fel almával, mert a szerelem betege vagyok!
- 6 Bal karja a fejem alatt, jobbjaival átölel engem.
- 7 Kérve kérek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!
- 8 Szerelmesem hangját hallom! Jön már, ugrálva a hegyeken, szökdelve a halmokon.
- 9 Mert olyan szerelmesem, mint a gazella, mint a fiatal szarvas. Itt áll már falaink mellett, benéz az ablakon, betekint a rácsozaton.
- 10 Szerelmesem így szólított meg: Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!
- 11 Nézd, vége van a télnek, elmúlt az esőzés, elment.
- 12 Megjelentek a virágok a földön, itt az éneklés ideje, gerlebúgás hangzik földünkön.
- 13 Érleli első gyümölcsét a fügefafa, és a virágzó szőlők illatoznak. Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!
- 14 Galambom, a sziklahasadékban, a magas kőszál rejtekében! Mutasd meg arcodat, hallasd a hangodat, mert kellemes a hangod, és bájos az arcod!
- 15 Fogjátok meg a rókákat, a kölyökrókákat, mert pusztítják szőlőinket, virágzó szőlőinket!
- 16 Szerelmesem enyém, s én az övé vagyok, övé, ki a liliomok közt legeltet.
- 17 Ha hús szél támad, és megnyúlnak az árnyak, jöjj vissza, szerelmesem, a hegyszakadékokon át, gazellához vagy fiatal szarvashoz hasonlóan!

Énekek. 3.

1 Ágyamon éjjelente kerestem őt, akit lelkemből szeretek, kerestem, de nem találtam.

2 Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket; megkeresem, akit lelkemből szeretek! Kerestem, de nem találtam.

3 Rám találtak az örök, akik a várost járnak. Nem láttátok - kérdeztem -, akit lelkemből szeretek?

4 Alig mentem tovább tőlük, máris megtaláltam, akit lelkemből szeretek. Megragadtam, nem is engedem el, míg be nem vezetem anyám házába, szülőmnek szobájába.

5 Kérve kérek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

6 Mi jön ott a puszta felől, mint valami füstoszlop? Mirha és tömjén illata veszi körül, az illatszerárus sokféle pora.

7 Nézd, Salamon gyaloghintója az, hatvan vitéz van körülötte Izráel vitézei közül!

8 Mindnyájan kardforgatók, gyakorlott harcosok, mindegyiknek kard van az oldalán, nem rettegnek éjszaka sem.

9 Gyaloghintót csináltatott magának Salamon király Libanon fáiból.

10 Oszlopait ezüsből csináltatta, támláját aranyból, ülését bíborból, belsejét szeretettel hímezték Jeruzsálem lányai.

11 Jertek ki, Sion lányai, nézzétek Salamon királyt a koronával, mellyel megkoronázta anyja nászának napján, szíve örömeinek napján!

Énekek.

4.

1 De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok fátyolod mögött. Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely Gileád hegyéről hullámzik alá.

2 Két fogsorod olyan, mint a megnyírt juhnyáj, mely az úsztatóból jött fel: mindegyiknek van ikerpárja, nincs köztük hiányos.

3 Ajkad, mint a karmazsinfonál, és bájos vagy, ha beszélsz; halántékod, mint gránátalmagerezd a fátyolod mögött.

4 Nyakad oly karcsú, amilyenek Dávid tornya épült. Ezer kerek pajzs függ rajta, mind vitézek pajzsa.

5 Két melled, mint két őzike, mint gazellapár, mely liliomok közt legel.

6 Ha hús szél támad, és megnyúlnak az árnyak, elmegyek a mirha-hegyre és a tömjénhalomra.

7 Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.

8 Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom, jöjj hozzám a Libánonról! Nézz le az Amáná csúcsáról, a Szenír és a Hermón csúcsáról, az oroslánbarlangoktól, a párducok hegyeiről!

9 Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom, megdobogtattad szemed egy pillantásával, nyakdíszed egy láncocskájával.

10 Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom! Mennyivel jobb szerelmed a bornál, olajod illatosabb minden balzsamnál.

11 Színméz csepeg ajkadról, menyasszonyom, méz és tej van a nyelveden, s ruháid illata, mint a Libánon illata!

12 Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom, bekerített forrás, lepecsételt kút.

13 Paradicsomkert nőtt rajtad: gránátalmák édes gyümölcsökkel, ciprusok nárdusokkal,

14 nárdus és sáfrány, illatos nád és fahéj, sok tömjénfával, mirha és aloé, sok drága balzsammal;

15 kertekben levő kút, élő víz forrása, mely a Libánonról csörgedezik.

16 Támadj föl, északi szél, jöjj elő, déli szél, fújj rá kertemre, áradjon illata! Jöjjön el kertjébe szerelmesem, és egye annak édes gyümölcsét!

Énekek. 5.

1 Bejöttem kertembe, húgom, menyasszonyom! Szedem mirhámát és balzsamomat, eszem lépes mézemet, színmézemet, iszom boromat és tejemet. Egyetek, igyatok, barátaim, részegedjete meg a szerelemtől!

2 Aludtam, de ébren volt szívem. Hallga, szerelmesem kopogtat! - Nyiss ajtót, húgom, kedvesem, galambom, gyönyörűségem! Mert fejem belepte a harmat, fűtjeimet az éjszaka cseppjei.

3 - Levettem alsóruhámát, hogyan ölthetném fel? Megmostam lábaimat, hogyan piszkolhatnám be?

4 Szerelmesem benyújtotta kezét a résen, és szívem felindult iránta.

5 Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek, és kezemről mirha csepegett, ujjaimról mirha folyt a kilincsre.

6 Ajtót nyitottam szerelmesemnek, de szerelmesem már megfordult, elment. Lelkem megindult beszédétől, azért kerestem őt, de nem találtam, kiáltottam, de nem válaszolt.

7 Rám találtak az örök, akik járnak a várost. Megvertek, megsebeztek, letépték rólam kendőmet a várfalak őrei.

8 Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai! Ha megtaláljátok szerelmesemet, mondjátok meg neki, hogy a szerelem betege vagyok!

9 - Mivel különb szerelmesed a másokénál, ó asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk?

10 - Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik.

11 Feje szintiszta arany, hajfűrtjei hullámosak és hollófeketék.

12 Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek.

13 Arca, mint a balzsamillatú virágágy, melyben illatos növények nőnek. Ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha folyik.

14 Kezei aranyhengerek topázzal borítva, dereka elefántcsont-szobor zafírokkal rakva.

15 Combjai márványoszlopok színarany talapzaton. Termete olyan, mint a Libánon, pompás, mint a cédrusok.

16 Ínye csupa édesség, és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!

Énekek. 6.

1 Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt!

2 Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködjék a kertekben, és liliomokat szedjen.

3 Én szerelmesemé vagyok, s szerelmesem az enyém, a liliomokban gyönyörködik ő.

4 Szép vagy, kedvesem, mint Tirca városa, gyönyörű, mint Jeruzsálem, ámulatba ejtő, mint zászlóerdő.

5 Vedd le rólam szemeidet, mert megzavartak engem! Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely a Gileádról hullámszik alá.

6 Két fogsorod, mint az anyajuhok nyája, mely az úsztatóból jött fel: mindegyiknek van ikerpárja, nincs köztük hiányos.

7 Halántékom, mint egy gránátalmagerezd a fátyolod mögött.

8 Királyné van hatvan, másodrangú feleség nyolcvan is, leány meg számtalan.

9 De galambom csak egy van, ez a tökéletes, anyjának egyetlen, szülőjének kedvence.

Nézik a lányok, s boldognak mondják, dicsérik a királynék és a másodrangú feleségek.

10 Ki ez a lány? Úgy ragyog, mint a hajnal, szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a fénylő nap, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.

11 Lementem a diófás kertbe, hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben, s megnézzem, fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátalmafák?

12 Észre sem vettem, amikor Ammínádíb kocsijába tettek engem.

Énekek. 7.

1 Fordulj, fordulj, Szulamit! Fordulj, fordulj, hadd csodáljunk! Mit csodáltok Szulamiton, amikor soraitok közt táncol?!

2 Mily szépen lépkedsz saruidban, te fejedelmi lány! Domború csípőid ékszerekhez hasonló, művészi kéz alkotásai.

3 Köldököd kerek csésze, melyből nem hiányzik a fűszeres bor. Tested búzahalom liliomokkal szegélyezve.

4 Két melled, mint két őzike, mint egy gazellapár.

5 Nyakad elefántcsont torony, szemeid hesbóni tavak a batrabbimi kapunál; orrod, mind a Libánon tornya, mely Damaszkusz felé néz.

6 Fejed olyan, mint a Karmel, és fejedén a haj, mint a bíbor; egy királyt tartanak fogva fűrtjei.

7 Mily szép vagy és mily kedves, gyönyörűséges szerelmem!

8 Termeted pálmához hasonló, melleid szőlőfürtökhöz.

9 Gondoltam: Felmegyek a pálmafára, megragadom fűrtjeit. Olyanok melleid, mint a szőlőfürtök, leheleted, mint az alma illata.

10 Ajkad íze, mint a legjobb boré, mely szerelmesemtől árad felém, álomban is megnedvesíti ajkam.

11 Én szerelmesemé vagyok, és ő is utánam vágyódik.

12 Jöjj hát, szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a ciprusok közt!

13 Menjünk korán a szőlőkbe, nézzük meg, fakad-e a szőlő, kinyílt-e virága, virágoznak-e a gránátalmafák? Ott ajándékozlak meg szerelmemmel.

14 A mandragórák illatoznak, ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs, van friss, van aszalt is: szerelmesem, neked tartogattam!

Énekek. 8.

1 Bárcsak bátyám lennél, ki anyám mellét szopta! Ha az utcán találkozánk, megcsókolhatnálak, s nem szólnának meg.

2 Elvezetnélek, anyám házába vinnélek. Te tanítgatnál engem, én meg fűszeres borral itatnálak, gránatalmamusttal.

3 Bal karja a fejem alatt, jobbával átölel engem.

4 Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, ne keltsétek, ne ébresszétek fel a szerelmet, amíg nem akarja!

5 Ki ez a lány, aki a pusztából jön szerelmesére támaszkodva? Az almafa alatt költöttelek fel, ahol anyád vajúdott veled, ahol vajúdott, és megszült téged.

6 Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az ÚRnak lángja.

7 Sok víz sem tudja eloltani a szeretetet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szeretetért, csak megvetnék érte.

8 Kicsi még a mi húgunk, nincsen neki melle. Mit csináljunk húgunkkal, amikor megkérik?

9 Hogyha kőfal, építünk rá ezüst pártázatot; hogyha pedig ajtó, bedeszkázzuk cédrusfával.

10 Kőfal vagyok, melleim, mint a tornyok; de őelőtte olyan leszek, mint aki megtalálta boldogságát.

11 Szőlője volt Salamonnak Baal-Hámónban, szőlőjét örökre bízta, mindegyikük ezer ezüstöt hozott a termésért.

12 A magam szőlőjére magamnak van gondom. Az ezer ezüst legyen a tiéd, Salamon, kétszáz pedig a termés őrzőié.

13 Te, kertekben lakó lány! Barátaim a szavadat lesik, hadd halljam én is!

14 Siess hozzám, szerelmesem, hasonlóan egy gazellához vagy egy fiatal szarvashoz, a balzsamillatú hegyeken!